A. SOATOV, A. ABDULQOSIMOV, M. MIRAKMALOV

GEOGRAFIYA

(MATERIKLAR VA OKEANLAR TABIIY GEOGRAFIYASI)

Umumiy o'rta ta'lim maktablarining 6- sinf o'quvchilari uchun darslik

Oʻzbekiston Respublikasi Xalq ta'limi vazirligi tasdiqlagan

Qayta ishlangan va toʻldirilgan oltinchi nashri

"OʻQITUVCHI" NASHRIYOT-MATBAA IJODIY UYI TOSHKENT — 2017 Mas'ul muharrir: P. G'ulomov — geografiya fanlari nomzodi,

dotsent.

Tagrizchilar: O'. Q. Abdunazarov — geografiya fanlari

nomzodi, dotsent;

Sh. M. Sharipov — geografiya fanlari nomzodi; **V. N. Fedorko** — Toshkent shahridagi 233- mak-

tabning geografiya fani oʻqituvchisi;

M. M. Avezov — Toshkent shahridagi 278- mak-

tabning geografiya fani oʻqituvchisi.

Xaritalar geografiya fanlari nomzodi, dotsent **A. Egamberdiyev** tahriri ostida berildi.

Respublika maqsadli kitob jamgʻarmasi mablagʻlari hisobidan chop etildi.

- © A. Soatov va b.
- © "Oʻqituvchi" NMIU, 2005
- © "Oʻqituvchi" NMIU, qayta ishlangan va toʻldirilgan nashri, 2017

9

SO'ZBOSHI

Aziz oʻquvchilar! Siz tabiiy geografiyaga oid dastlabki bilimlarni 4- sinfda "Tabiatshunoslik", 5- sinfda "Tabiiy geografiya" darsliklaridan bilib oldingiz. Darsliklardagi muayyan tayanch tushuncha va iboralar bilan tanishsiz, ularning mazmunini bilasiz. Endi Siz "Materiklar va okeanlar tabiiy geografiyasi" kursida quyi sinflarda egallagan tabiiy geografiyaga oid umumiy bilimlaringizni yanada mustahkamlaysiz, shu bilimlarga tayangan holda yangi atama, tayanch tushuncha va nomlar mazmunini oʻzlashtirasiz, puxta bilimlarga ega boʻlasiz.

"Materiklar va okeanlar tabiiy geografiyasi" kursida Sizlarga geografik xaritalar, geografik qobiq va uning rivojlanish qonuniyatlari, tuzilishi, xususiyatlari, tarkibiy qismlari (litosfera, gidrosfera, atmosfera), har bir materik va okean tabiatiga oid bilimlar beriladi. Siz geografik qobiq tabiiy geografiyaning oʻrganish obyekti boʻlganligi uchun shu mavzuga oid bilimlarni chuqur egallab olishingiz lozim. Shundagina materiklar va okeanlar tabiatini, tabiat bilan jamiyat oʻrtasidagi oʻzaro munosabatlarni oson bilib olasiz. Negaki, geografik qobiq eng yirik tabiiy kompleks boʻlsa, materiklar va okeanlar uning tarkibidagi undan kichikroq tabiiy komplekslardir.

Yerimiz — odam yashaydigan yagona sayyora. Uning tashqi koʻrinishi rang-barang. Agar koinotdan turib ona Yerimizga qaralsa, dastlab materiklar va okeanlar koʻzga tashlanadi. Ularning tabiati bir-biriga oʻxshamaydi.

Materiklar va okeanlar toʻgʻrisidagi bilimlar uzoq yillar davomida toʻplangan. Bu bilim manbalarini turli davrlarda yashagan olimlar (Aneksimandr, Pifagor, Aristotel, Eratosfen, Ptolemey, A. Gumboldt, N. Vavilov), buyuk sayyohlar, qoʻrqmas dengizchilar (finikiyaliklar, arablar, normanlar, portugallar, ispanlar va b.) yigʻishgan va bu sohada kashfiyotlar qilishgan. Ayniqsa, dunyo fani va madaniyatiga, xususan, geografiya sohasiga ulkan hissa qoʻshgan oʻlkamiz olimlaridan al-Xorazmiy (783—850-y.), Ahmad Fargʻoniy (IX asr), Abu Nasr Foro-

biy (873 — 950- y.), Abu Rayhon Beruniy (973 — 1048- y.), Abu Ali ibn Sino (980 — 1037- y.), Mahmud Koshgʻariy (XI asr), Mirzo Ulugʻbek (1394 — 1449- y.) va boshqalarning xizmatlari tahsinga sazovordir. "Oʻzbek Magellani" nomi bilan mashhur boʻlgan Hamidulla Hasanov (1919 — 1985- y.) Oʻrta asrlarda yashab ijod etgan koʻplab oʻrtaosiyolik allomalarning ilmiygeografik merosini atroflicha tavsiflab bergan.

Siz materiklar va okeanlar tabiiy geografiyasiga oid bilimlarni egallash uchun darslik matnlarining mazmuni va mohiyatini tushunib yetishingiz va bilimingizni yanada boyitadigan xarita, atlas, rasm va chizmalarni toʻgʻri tahlil qilishingiz lozim. Mavzular mazmuniga mos boʻlgan atlas va yozuvsiz xaritalar bilan ishlash koʻnikmalarini hosil qilishingiz ham zarur.

Bundan tashqari, darslikda har bir mavzuga oid nazorat uchun savollar va amaliy topshiriqlar berilganki, ularni bajarish davomida Siz mazkur dars (mavzu)ni qay darajada oʻzlashtirganingizni bilib olasiz.

Geografik bilimlarning muhim manbayi xaritadir. "Geografiyaning tili xaritadir", degan ibora bejiz aytilmagan. Siz 6- sinf atlasidan, turli mavzuli devoriy xaritalardan oʻrganilayotgan hududning qayerda joylashganligini, uning tabiati qanday ekanligini, bu joylardan xoʻjalikning qaysi tarmogʻi uchun foydalanilishini bilib olishingiz mumkin.

Hozirgi fan-texnika taraqqiyoti davrida umumta'lim maktablarini kompyuterlar bilan ta'minlash va ulardan oʻquv jarayonida unumli foydalanish masalasiga e'tibor kuchaydi. Shu munosabat bilan kompyuter texnologiyasi yordamida Internetga ulanish, geoaxborot tizimidan eng soʻnggi geografik ma'lumotlarni olish imkoniyati mavjud.

Bir vaqtning oʻzida sayyoramizdagi quruqlik va suvlarni, Yerning relyefi, iqlimi va tuproqlarini, tirik tabiatini, aholisining hayoti va xoʻjalik faoliyatini yaxlit — butunligicha oʻrganadigan alohida fan yoʻq.

Lekin qoʻlingizdagi darslik Sizni ona Yerimizning rangbarang va turfa olami bilan tanishtirishga xizmat qiladi.

1- §. "Materiklar va okeanlar tabiiy geografiyasi" kursida nimalar oʻrganiladi?

Yer yuzida yashaydigan kishilar hayoti tabiatga juda bogʻ-langan. Inson oʻziga kerakli boʻlgan hamma narsani tabiatdan oladi. Odamlar oʻzlariga kerakli boʻlgan narsalarni tabiatdan olish uchun mehnat qilishadi. Insonning xoʻjalik faoliyati ta'-sirida Yer yuzi tabiatida oʻzgarishlar, ba'zan zararli oʻzgarishlar roʻy beradi, tabiat ifloslanadi. Bularning oldini olish uchun Yer yuzining turli joylarida va butun geografik qobiqda roʻy berayotgan oʻzgarishlarni tushunish kerak.

Buning uchun esa sayyoramizning butun tabiatini, materiklar va okeanlarni, tabiat komplekslarini, ularda roʻy berayotgan tabiiy va inson ta'siridagi jarayonlarni bilishingiz zarur. Siz bu bilimlarni qoʻlingizdagi darslikdan oʻrganasiz.

Darslik mazmunan toʻrtta boʻlimdan iborat. Bular soʻzboshi, geografik qobiq, okeanlar tabiati, materiklar tabiatidan iborat.

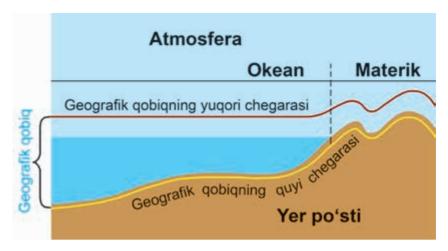
Birinchi bo'limda darslikda nimalar o'rganilishi, darslikning qisqacha mazmuni, atamalar, geografik xaritalar, atlaslar, globuslar haqida ma'lumot beriladi.

Ikkinchi boʻlimda geografik qobiqning xususiyatlari, chegaralari, rivojlanish qonuniyatlari, vertikal va gorizontal tuzilishi toʻgʻrisida fikr bildirilgan.

Uchinchi boʻlimda Dunyo okeanining qismlari va ularning materiklar tabiatiga ta'siri, Dunyo okeani tabiati, jahon xoʻjaligida tutgan hozirgi va istiqboldagi oʻrni haqida ma'lumotlar berilgan.

Toʻrtinchi boʻlimda materiklarni oʻrganish jarayonida mashhur dengizchilar, kashfiyotchi sayyohlar haqida, materiklarning tabiati, materik va orollarda qanday xalqlar yashashi va hokazolar haqida ma'lumotlar olasiz.

Materiklar, okeanlar va ularning tarkibiy qismlari. Geografik qobiq eng yirik tabiat kompleksidir. U tabiiy geografiyaning

1- rasm. Geografik gobig — tabiiy geografiyaning o'rganish obyekti.

oʻrganish obyekti boʻlib, uning tarkibiy qismlari — materik va okeanlar ham alohida tabiat komplekslari hisoblanadi (1- rasm).

Qadimdan Yer yuzini ikkita yirik muhitga boʻlishgan: suvli muhit va quruqlik muhiti. Suvli muhit yaxlit, shuning uchun uni Dunyo okeani deb atashgan.

Materik — tektonik tuzilishiga koʻra bir butun yirik quruqlikdir. Yer yuzida oltita materik bor: Yevrosiyo, Afrika, Shimoliy Amerika, Janubiy Amerika, Antarktida va Avstraliya. Materiklarni oʻrganish Afrikadan boshlanadi. Chunki u tabiatining barcha xususiyatlariga koʻra takrorlanmas hamda oʻziga xos boʻlgan materikdir. Soʻng Avstraliya, Antarktida, Janubiy Amerika, Shimoliy Amerika va Yevrosiyo ketma-ket oʻrganiladi. Shuningdek, Yer yuzi oltita qit'a — Afrika, Avstraliya, Antarktida, Amerika, Yevropa va Osiyoga ajratilgan. Qit'a — kishilik jamiyatining taraqqiyoti davomida tarkib topgan tarixiy-madaniy tushunchadir.

Okeanlar. Dunyo okeanining materiklar oraligʻidagi qismlari *okean* deyiladi. Dunyo okeani toʻrt qismga boʻlinadi: Tinch okean (180 mln kv km), Atlantika okeani (91 mln kv km), Hind okeani (76 mln kv km) va Shimoliy Muz okeani (14 mln kv km). Olimlar beshinchi Janubiy okeanni ham ajratadilar. Dengiz, qoʻltiq, boʻgʻizlar okeanlarning kichik qismlaridir.

Qirgʻoq chizigʻi. Okean yoki dengiz yuzasi bilan quruqlik yuzasi tutashgan chegara *qirgʻoq chizigʻi* deyiladi.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Materik, qit'a, Dunyo okeani, okean, qirg'oq chizig'i, geografik qobiq.

Nazorat uchun savollar

- 1. Yer yuzida nechta materik va qit'a bor? Okeanlar-chi?
- 2. Materiklar va okeanlar tabiiy geografiyasi nimalarni oʻrganadi?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Atlasdan (2-3-betlar) materiklar, qit'alar va ularning qirg'oq chiziqlarini aniqlang.
- 2. Materiklar va okeanlar, yirik yarimorollar va orollar, dengizlar, qoʻltiqlar va boʻgʻizlar nomini yozuvsiz xaritaga yozib qoʻying.

2- §. Geografik xaritalar va ularning turlari. Atlaslar, globuslar

Geografik xaritalar — bilim manbayi. Turli mazmundagi va masshtabdagi xaritalardan oʻquvchilarning maqsadli foydalanishi talab qilinadi. Kursning materiklar va okeanlar tabiiy geografiyasiga oid boʻlimlarida har bir mavzuga taalluqli boʻlgan xaritalar berilgan. Demak, muayyan mavzuni oʻrganish jarayonida xaritalardan foydalanish shart.

Geografik xaritalarning tasnifi. Geografik xaritalar gʻoyat koʻp va xilma-xildir. Xaritalar — oʻrganish, hisobga olish, saqlash va boshqa maqsadlar uchun moʻljallangan boʻlishi mumkin.

Xaritalar tasvirlangan hududning katta-kichikligiga, masshtabiga, mazmuniga va koʻzda tutilgan maqsadiga qarab guruhlarga ajratiladi.

Tasvirlangan hududning katta-kichikligiga koʻra, xaritalar:

dunyo va yarimsharlar, materiklar va okeanlar, tabiiy oʻlkalar, mamlakatlar, viloyatlar va boshqa ma'muriy birliklar xaritalariga boʻlinadi.

Masshtabiga koʻra: yirik masshtabli (1:10000 dan 1:200000 gacha), oʻrta masshtabli (1:200000 dan 1:1000000 gacha), mayda masshtabli (1:1000000 va undan mayda) xaritalar boʻladi. Joy planini tuzishda ham muayyan masshtabdan (1:5000 va undan yirik) foydalaniladi. Lekin plan kichik hududlar uchun tuziladi.

Mazmuniga koʻra, xaritalar: umumgeografik va mavzuli xaritalarga boʻlinadi. Umumgeografik xaritalar hududlarning umumiy koʻrinishi va geografik xususiyatlarini aks ettiradi. Bularga, asosan, tabiiy va siyosiy xaritalar kiradi.

Mavzuli tabiiy xaritalarda ayrim tabiat komponentlari nisbatan aniq va mukammal tasvirlanadi. Bunday xaritalarga 6- sinf atlasidagi Yer poʻstining tuzilishi, tabiat zonalari, iqlim va boshqa xaritalarni misol qilib koʻrsatish mumkin.

Ba'zan mavzuli xaritalarda bitta yoki ikkita emas, balki birbiri bilan bogʻlangan bir qancha komponentlar koʻrsatilgan boʻladi. Bunday xaritalarga *kompleks xaritalar* deyiladi (6- sinf atlasiga qarang).

Xaritalarning qoʻllanilish maqsadi ularning masshtabiga, mazmuniga va jihozlash usuliga katta ta'sir koʻrsatadi. Buni bitta hududning bir xil masshtabli va mazmunli, lekin har xil maqsadli xaritalarini bir-biriga taqqoslab, yaqqol koʻrish mumkin. Maqsadiga koʻra, xaritalarni: oʻquv, ilmiy, turistik, targʻibottashviqot kabi turlarga boʻlish mumkin.

Geografik atlaslar ta'rifi, tasnifi va xususiyatlari. Yagona dastur asosida bir butun (yaxlit, bo'linmas) asar sifatida bajarilgan geografik xaritalarning tizimli to'plamiga geografik atlas deb aytiladi.

Qadimgi yunon olimi Klavdiy Ptolemeyning geografik xaritalar toʻplamini (eramizning II asri) birinchi geografik atlas deb hisoblash mumkin. Xaritalar toʻplami uchun "Atlas" nomi Merkator tomonidan (1595-yili) taklif etilgan. Maktab geografik atlaslari — bu oʻquvchilarning mashgʻulot vaqtida mustaqil

bajariladigan ishlari uchun moʻljallangan eng muhim kartografik qoʻllanmadir.

Geografik globus. Globus — Yer sharining kichraytirilgan modeli boʻlib, Yerning tashqi qiyofasini hamda uning yirik qismlari (materiklar, okeanlar, ularning boʻlaklari) nisbatini eng toʻgʻri va koʻrgazmali tasvirlaydi. Globusda kartografik tasvirning xatoliklari boʻlmaydi.

Maktab oʻquv globuslari 1:83 000 000, 1:50 000 000, 1:40 000 000, 1:30 000 000 masshtabda tayyorlanadi.

Mashhur vatandoshimiz Abu Rayhon Beruniy (973 — 1048- y.) XI asrda birinchi boʻlib shimoliy yarimsharning globusini yasagan. Butun Yer sharini tasvirlagan birinchi mukammalroq globusni 1492- yilda Martin Bexaym yasagan. Lekin unda Amerika, Avstraliya va Antarktida tasvirlanmagan. Hoji Yusuf Hay'atiy 1886- yilda ishlagan globus Samarqanddagi madaniyat va san'at tarixi muzeyida saqlanmoqda. Mirzo Ulugʻbek nomidagi OʻzMU geologiya va geografiya fakultetida 1984- yilda H. Hasanov rahbarligida I. Y. Oshev yasagan ulkan "Relyefli globus" oʻrnatilgan.

Hozirgi vaqtda globuslarning bir necha turlari mavjud. Bular maktab globusi, relyefli globus, osmon jismlarini tasvirlovchi globuslardir.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Geografik xarita, masshtab, atlas, globus, Beruniy, M. Bexaym, Hoji Yusuf Hay'atiy, H. Hasanov, I. Y. Oshev.

Nazorat uchun savollar

- 1. Geografik xaritalar qanday turlarga boʻlinadi?
- 2. Geografik xarita masshtabiga koʻra qanday turlarga boʻlinadi?
- 3. Dastlabki atlas va globus kimlar tomonidan yaratilgan?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Maktabingizdan uyingizgacha boʻlgan masofani 1:10 000 masshtabda aks ettiring.
- 2. Atlas va xaritalarning turlarini chizmada aks ettiring.

GEOGRAFIK QOBIQ

3- §. Geografik qobiqning chegaralari, xususiyatlari

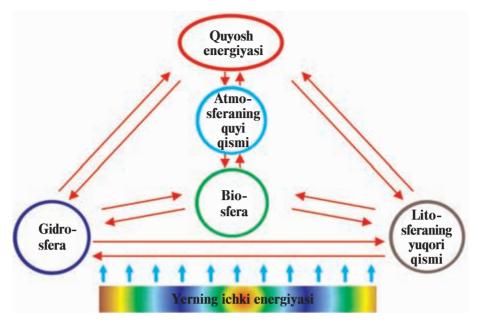
Geografik qobiq va uning chegaralari. Atmosferaning quyi qatlami — troposfera, litosferaning ustki gʻovak qatlami, gidrosfera va biosferalarni oʻz ichiga olgan hamda oʻzaro ta'sir etib turadigan yaxlit qobiq *Yerning geografik qobigʻi* deb ataladi.

Geografik qobiqning yuqori va quyi chegarasini, uning qalinligini turli olimlar turlicha oʻtkazishadi va belgilashadi. Koʻp olimlar geografik qobiqning yuqori chegarasini troposferaning yuqori qismidan oʻtkazishadi va uning qalinligini 30 — 35 km deb hisoblashadi. Aniqlanishicha, geografik qobiqning yuqori chegarasi ozon pardasiga, pastki chegarasi esa gʻovak jinslarining tag qismiga toʻgʻri keladi. Ozon pardasi Yerdagi organizmlarni Quyoshning ultrabinafsha nurlaridan muhofaza qiladi.

Geografik qobiqning xususiyatlari. Geografik qobiqning birinchi xususiyati, uning tarkibiy qismlari — litosfera, gidrosfera, atmosfera va biosferalar doimiy ravishda oʻzaro aloqadorlikda boʻlishi va bir-biriga ta'sir etishidir; ikkinchi xususiyati, modda va energiya almashinish jarayonining boʻlib turishidir; uchinchi xususiyati, geografik qobiqda organik hayotning, jumladan, insoniyat jamiyatining mavjudligidir.

Geografik qobiqning rivojlanishiga Yerning tashqi va ichki energiyalari ta'sir etadi. Geografik qobiqda sodir boʻlayotgan barcha jarayonlarning asosiy qismi Quyosh energiyasi va kamroq qismi Yerning ichki energiyasi ta'sirida roʻy beradi (2- rasm).

Geografik qobiqning tuzilishida modda va energiya almashinuvi muhim rol oʻynaydi. Bunda litosfera, gidrosfera, atmosfera va biosferalar oʻrtasida moddalar almashinishi roʻy beradi. Masalan, okean suvi 3 000 yilda bir marta yangilanadi. Atmosferadagi namning toʻliq yangilanishi uchun atigi 10 kun kerak boʻladi. Aylanma harakatdagi suv boshqa komponentlar

2- rasm. Geografik qobiqning tarkibiy qismlari va ularning oʻzaro ta'siri.

bilan bevosita aloqada boʻlib, geografik qobiqning shakllanishida muhim rol oʻvnaydi.

Geografik qobiqning vertikal va gorizontal tuzilishi ham uning asosiy xususiyatlaridan hisoblanadi. Geografik qobiqning vertikal tuzilishi deganda, uning tarkibiy qismlari balandlik boʻylab joylashgan holatini tushunish lozim. Geografik qobiqning gorizontal tuzilishi tabiat komplekslarining kenglik va uzunlik boʻylab tarqalishi va almashib kelishida namoyon boʻladi. Bunga iqlim mintaqalari, tabiat zonalari yaqqol misoldir.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Geografik qobiq, geografik qobiqning tuzilishi: litosfera, atmosfera, gidrosfera, biosfera, ozon pardasi, geografik qobiqning vertikal va gorizontal tuzilishi.

Nazorat uchun savollar

1. Geografik qobiqning oʻrtacha qalinligi va chegaralari haqida soʻzlang.

- 2. Geografik qobiqning xususiyatlari deganda nimani tushunasiz?
- 3. Ozon pardasi qanday vazifani bajaradi?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Darslikdagi 2- rasmni daftaringizga chizing va uni izohlang.
- 2. Geografik qobiqning gorizontal tuzilishini xaritadan koʻrib chiqing.
- 3. Geografik qobiqning vertikal va gorizontal tuzilishini izohlab yozing.

4 — 5- §. Geografik qobiqning rivojlanish bosqichlari va umumiy qonuniyatlari

Geografik qobiqning rivojlanish bosqichlari. Olimlar geografik qobiqning rivojlanishini uch bosqichga ajratishadi: nobiogen, biogen va antropogen. *Nobiogen bosqich* — Yer taraqqiyotining 4,6 mlrd yildan to 570 mln yilgacha oʻtgan davrini qamrab oladi. Bu bosqichda geografik qobiqning asosi tarkib topadi, ya'ni litosfera, atmosfera va gidrosfera shakllanadi. Yerda hayot 3,8 — 3,5 mlrd yil muqaddam paydo boʻlgan boʻlsa-da, ular oʻta oddiy organizmlardan tashkil topganligi uchun geografik qobiqning rivojlanishiga sezilarli ta'sir etmagan.

Biogen bosqich — 570 mln yil muqaddam boshlangan. Bu davrda organizmlar taraqqiy etgan (1- jadvalga qarang). Natijada, biosfera shakllangan va geografik qobiqning mukammal tizimga ega boʻlishiga kuchli ta'sir koʻrsatgan.

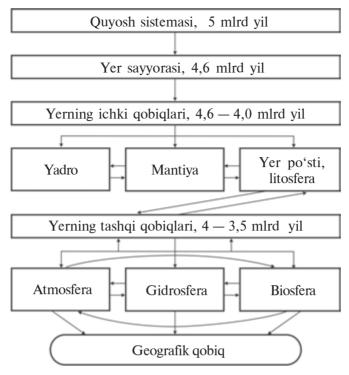
Antropogen bosqich inson paydo boʻlgandan (2 mln yil avval) hozirgi kunga qadar oʻtgan davrni qamrab oladi. Ayni paytda geografik qobiqning rivojlanishiga insonning xoʻjalik faoliyati (texnika inqilobi, kosmik asr) sezilarli darajada ta'sir koʻrsatmoqda. Bular tabiatni muhofaza qilish, ekologik, demografik muammolarni keltirib chiqardi. Shulardan biri oʻlkamizdagi Orolboʻyi ekologik muammosidir.

Geoxronologik jadval

Era, belgisi, davom etishi	Davr, belgisi	Togʻ burmalanishi	Asosiy oʻzgarishlar
1	2	3	4
Arxey AR 1 mlrd yil	Boʻlinmaydi		Oddiy bakteriyalar, suv- oʻtlari paydo boʻlgan.
Proterozoy PR 2 mlrd yil	Quyi Oʻrta Yuqori	Bir necha burmalanish- lar boʻlgan	Yashil suvoʻtlar, bakteriyalar rivojlangan.
Paleozoy PZ 330 mln yil	Kembriy, Cm Ordovik, O Silur, S Devon, D Toshkoʻmir, C Perm, P	Baykal Kaledon Gersin	Quruqlikda organizmlar, ayniqsa, oʻsimliklar rivojlangan. Toshkoʻmir hosil boʻlgan. Hozirgi keksa togʻlar paydo boʻlgan.
Mezozoy MZ 173 mln yil	Trias, T Yura, I Boʻr, Cr	Mezozoy (kimmeriy)	Bahaybat dinozavrlar paydo boʻlgan.
Kaynozoy KZ 67 mln yil	Paleogen, Pg Neogen, N Antropogen, Q	Alp	Yosh togʻlar, iqlim min- taqalari, tabiat zonalari, odam paydo boʻlgan.

Geografik qobiqning umumiy qonuniyatlari. Geografik qobiq rivojlanishi va tabiat komplekslarining tabaqalanishida ham oʻziga xos qonuniyatlar mavjud. Ular Yerning umumiy geografik qonuniyatlari deb ataladi. Bu qonuniyatlarni bilish insonga tabiiy resurslardan oqilona foydalanish, atrof-muhitni muhofaza qilish va unga zarar yetkazmaslik, ekologik muvozanatni buzmaslik choralarini koʻrish imkonini beradi. Bir butunlik, modda va energiyaning tabiatda aylanib yurishi, davriy yoki ritmik hodisalar, geografik zonallik va balandlik mintaqalanishi (hududiylik) geografik qobiqning umumiy qonuniyatlaridir. Bular geografik qobiqning rivojlanish qonuniyatlarini namoyon qiladi (3- rasm).

Geografik qobiqning bir butunligi. Geografik qobiqda hech

3- rasm. Geografik qobiqning shakllanishi.

bir tabiat komponenti alohida rivojlanmaydi. Ular doimo birbirlari bilan bogʻlangan va oʻzaro ta'sir etib turadi. Agar birorta tabiat komponenti oʻzgarishga uchrasa, boshqa tabiat komponenti ham albatta oʻzgaradi. Masalan, oddiygina biror daraxtzorning kesilishi oqibatida quyidagi oʻzgarishlar sodir boʻladi: yerosti suvlari sathi pasayadi, u yerda yashovchi hayvonot olami boshqa joyga koʻchadi. Shuningdek, shamol ta'siri kuchayib, tuproq yemirilishiga olib keladi. Shu atrofdagi obhavoda oʻzgarish roʻy beradi. Kechalari salqinroq, kunduzi issiqroq boʻladi.

Bundan tashqari, geografik qobiqning tarkibiy qismlari atmosfera, gidrosfera, biosfera va litosfera doimo bir-biri bilan aloqada, bir-biriga oʻtib turadi. Masalan, havo tarkibidagi suv bugʻlari gidrosfera, chang zarralari litosfera, qushlar, hasharotlar biosfera elementlaridir. Suvdagi organizmlar biosfera

elementi bo'lsa, undagi qum zarralari va turli qattiq jinslar, loyqa litosfera elementidir.

Geografik qobiqda modda va energiya almashinuvi. Geografik qobiqning toʻrtta tarkibiy qismida, ya'ni atmosfera, gidrosfera, litosfera va biosferalarda modda va energiya almashinuvi ikkita — gorizontal va vertikal yoʻnalishda kuzatiladi. Atmosfera va Dunyo okeanidagi suvning harakatida va litosferadagi vulqonlar harakatida moddalarning ham gorizontal, ham vertikal almashinuvi boʻladi. Geografik qobiqdagi modda va energiyaning almashinuviga Yerning ichki energiyasi, Quyosh energiyasi hamda gravitatsiya kuchi ta'sir etadi. Geografik qobiqda modda va energiya toʻxtovsiz almashinib turadi. Bu jarayon murakkab boʻlib, unda sifat oʻzgarishlari sodir boʻladi.

Geografik qobiqda ritmik (davriy)lik. Tabiatda vaqt oʻtishi bilan bir xil hodisalarning takrorlanib turishi *ritmiklik* deb ataladi. Ritmiklik ikkiga boʻlinadi: sutkalik va yillik (fasliy).

Yerning oʻz oʻqi atrofida aylanishi sutkalik, Quyosh atrofida toʻliq bir marta aylanishi yillik yoki fasliy ritmlarga sabab boʻladi. Sutkalik ritmiklikka kun bilan tun almashishi misol boʻladi. Natijada, sutka davomida harorat va namlik oʻzgarib turadi. Hayvonot olami hayotida ham ritmiklik aks etadi. Masalan, ayrim hayvonlar kunduzi faol boʻlib, kechasi dam olsa, boshqalari, aksincha, tunda juda faol boʻladi. Togʻlardagi qor va muzliklar kunduzi koʻproq eriydi. Shuning uchun daryolar tushdan keyin sersuvroq boʻladi.

Fasliy ritmiklikka Yerda yil fasllarining almashinishi misol boʻladi. Tabiatda koʻp yillik ritmikliklar ham mavjud. Bularga Quyoshdagi jarayonlar va Yer ichki kuchlari ritmikligi sabab boʻladi.

Geografik zonallik va balandlik mintaqalanishi. Quruqlikda ekvatordan qutbiy kengliklar tomon tabiat komplekslarining birin-ketin almashinishiga *zonallik* deb ataladi. Unga Yerning sharsimonligi oqibatida Yer yuziga Quyosh nurining bir tekisda tushmay ekvatordan qutblarga tomon kamayib borishi sabab boʻladi. Togʻlarda balandlik tomon tabiat komplekslarining almashinib kelishi *balandlik mintaqalanishi* deyiladi.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Nobiogen, biogen, antropogen, era, davr, bir butunlik, zonallik, hududiylik, balandlik mintaqalanishi.

Nazorat uchun savollar

- 1. Geografik qobiqning rivojlanishi qanday bosqichlarga boʻlinadi?
- 2. Geografik qobiqning umumiy qonuniyatlari nimalardan iborat?

Amaliy topshiriq

1. Geografik qobiqning umumiy qonuniyatlarini va geoxronologik jadvalni geografiya daftaringizga yozing.

6-§. Litosfera va Yer relyefi

Litosfera (yunoncha "litos" — tosh, qattiq, "sfera" — qobiq) Yer po'sti va yuqori mantiyaning bir qismini egallaydi. Yer po'sti bilan yuqori mantiya oralig'idagi chegarani 1914- yilda yevropalik olim Moxorovichich aniqlagan. Yer po'sti tuzilishi va qalinligiga ko'ra ikki tipga bo'linadi. Yer po'stining kontinental tipi materiklarda tarqalgan bo'lib, tekisliklarda 35-40 km, yosh tog'larda 55-70 km qalinlikka ega. Pomir va Hindukushda 60-70 km, Himolay tog'larida 80 km ga boradi. Kontinental yoki materik po'sti cho'kindili, granitli va bazaltli qatlamlardan tuzilgan.

Yer poʻstida platforma va geosinklinal hududlar ajraladi. *Platformalar* Yer poʻstining oʻta mustahkam qismlari boʻlib, togʻ burmalanishlari, kuchli zilzila va vulqon harakatlari kuzatilmaydi. Ularga Sharqiy Yevropa, Hindiston, Sibir va boshqa platformalar tegishli. Platformalar tekisliklarga toʻgʻri keladi. *Geosinklinal mintaqalar* Yer poʻstining oʻta serharakat joylari: ularga kuchli zilzilalar, harakatdagi vulqonlar, togʻ burmala-

nishlari xos. Tinch okean "olovli halqasi", Oʻrta dengiz, Himolay, Sharqiy Afrika, Markaziy Amerika geosinklinal mintaqalari Yer poʻstining eng faol qismlaridir.

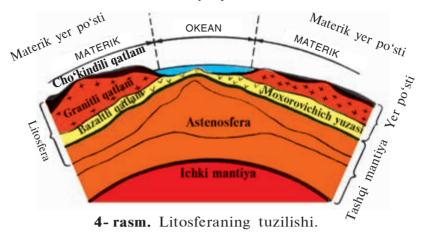
Okean poʻsti 5 — 10 km qalinlikka ega. Soʻnggi tadqiqot ishlari natijasida bazaltli qatlamdan pastda joylashgan va qalinligi 3,5 — 5 km boʻlgan magmatik jinslar borligi aniqlandi. Demak, okean poʻsti ham uchta qatlamdan tuzilgan. Lekin unda granitli qatlam uchramaydi.

Litosfera okean tubida 50-60 km gacha, quruqliklarda 100-200 km gacha qalinlikka ega. Litosfera Yer poʻstining yirik va yaxlit boʻlaklari — plitalaridir. Ular materik va okean tublarini oʻrta okean tizmalariga qadar egallaydi. Yettita yirik (6 ta materik va bitta Tinch okean) va oltita kichikroq litosfera plitalari ajratilgan. Litosfera plitalari toʻqnashish qismlarining juda faolligi natijasida yosh togʻlar, harakatdagi vulqonlar, zilzilalar hosil boʻladi.

"Litosfera plitalari nima sababdan gorizontal siljiydi?" degan savolga olimlar javob topishdi. Aniqlanishicha, bu Yer poʻsti bilan mantiya oraligʻidagi *astenosfera* (yunoncha "astenos" — *kuchsiz*) qatlamining yumshoq va elastik holatdagi moddalardan tuzilganligiga bogʻliq ekan. Deyarli barcha vulqon oʻchoqlari ham astenosferaga toʻgʻri kelishi aniqlandi. Oʻrta okean tizmalarida litosfera plitalari mantiyadan chiqayotgan moddalarning halqasimon harakati hisobiga bir-biridan uzoqlashadi. Natijada, ular orasida yangi okean poʻsti hosil boʻladi va kengaya boradi (4- rasm). Togʻlarning paydo boʻlishi harakatdagi vulqonlar, zilzilalar litosfera plitalarining tutashish, ya'ni toʻqnashgan chegaralariga toʻgʻri keladi.

Relyef (yunoncha, koʻtarilaman) Yer yuzasining kattaligi, kelib chiqishi, yoshi va rivojlanish tarixi turlicha boʻlgan shakllaridir. Yer yuzasidagi barcha relyef shakllari ichki va tashqi kuchlarning hosilasidir. Asosiy relyef shakllariga togʻ va tekisliklar misol boʻladi. Togʻlar quruqlikning 40 % ini, tekisliklar esa 60 % ini egallaydi.

Yer shari quruqligining eng past nuqtasi -405 m ga (O'lik dengiz), eng baland nuqtasi 8 848 m ga (Jomolungma yoki Eve-

rest) teng. Quruqlikdagi dengiz sathidan past yerlar — *choʻk-malar* va *botiqlar* deb ataladi. Dengiz sathidan 200 m balandlikkacha boʻlgan tekisliklar *pasttekisliklar* deyiladi. 200 m dan 500 m balandlikkacha boʻlgan yerlar *qirlar* deyiladi. 500 m dan 1 000 m balandlikkacha boʻlgan yerlar *past togʻlar*, 1 000 m dan 2 000 m gacha boʻlgan togʻlar *oʻrtacha togʻlar*, 2 000 m dan 3 000 m gacha boʻlgan togʻlar *oʻrtacha baland togʻlar*, undan yuqorilari *baland togʻlar* deyiladi. Bular quruqlikning asosiy relyef shakllari hisoblanadi.

Okeanlar tubining relyefi ham murakkab tuzilishga ega. Materiklarning deyarli 35% i dengiz va okean suvlari tagida joylashgan. Ular tekis yuzali materik sayozligi (shelf)ga toʻgʻri keladi va 200 m chuqurlikka qadar davom etadi. Undan pastda qiyaroq materik yonbagʻri yoki *batial* (yunoncha, *chuqur*) 3 000 m gacha, *abissal* (yunoncha, *tubsiz*) 6 000 m gacha va *okean botiqlari* (6 000 m dan chuqur) mintaqalari joylashgan. Okean tubi relyefida uzluksiz davom etadigan (uzunligi 60 ming km) oʻrta okean tizmalari, vulqonli togʻlar, choʻkmalar, tekislik — havza, soylik va platolar mavjud.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Litosfera, platforma, geosinklinal, Yer po'sti, relyef, tog', tekislik, shelf, batial, abissal, Moxorovichich.

Nazorat uchun savollar

- 1. Litosfera nima va qanday turlarga boʻlinadi?
- 3. Yer yuzasida qanday asosiy relyef shakllari tarqalgan?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Darslikning 18-betidagi 4-rasm ("Litosferaning tuzili-shi")ni daftaringizga chizing va izohlang.
- 2. Yozuvsiz xaritaga litosfera plitalari va asosiy relyef shakllarini tushiring.

7- §. Materiklar va okeanlarning paydo boʻlishi va rivojlanishi

Yer va litosferaning paydo boʻlishi. Olimlarning ta'kidla-shicha, Quyosh sistemasi va Yer Koinotda harakatlanayotgan changsimon zarrachalar birikishidan hosil boʻlgan. Bunday fikrni dastlab fransiyalik olim R. Dekart 1644- yilda, keyinchalik germaniyalik faylasuf I. Kant 1755- yilda va fransiyalik olim R. S. Laplas 1796- yilda aytishgan. Shuning uchun bu gipoteza Dekart-Kant-Laplas gipotezasi deb ataladi.

Litosfera va yer poʻsti yer ichki moddalarining saralanishi natijasida hosil boʻlgan. Qizigan holatdagi yerning yengil moddalari tepaga koʻtarilgan, ogʻir moddalari esa pastga choʻkkan. Oqibatda nisbatan yengil va qattiq litosfera (yunoncha, *tosh qobiq*) hamda yer poʻsti, mantiya va yadro tarkib topgan.

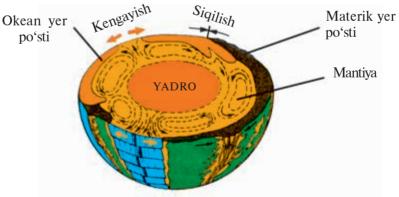
Materiklar va okean botiqlarining paydo boʻlishi. Materik va okean botiqlarining paydo boʻlishi haqida koʻplab gipotezalar (ilmiy taxminlar) yaratilgan boʻlsa-da, olimlar hanuz bir yechimga kelmadilar. Shunday gipotezalardan biri mobilizmdir.

Mobilizm (yunoncha, siljiydigan, harakatlanadigan) gipotezasini 1912-yilda nemis geologi A. Vegener ishlab chiqqan. Lekin undan deyarli 9 asr avval vatandoshimiz Abu Rayhon Beruniy (973 — 1048) materiklarning siljishi haqida shunday degan: "Qit'alar go'yo suv sathida suzib yurgan daraxt barg-

lari singari bir-biri tomon yaqinlashib yoki uzoqlashib, sekin harakatda boʻladi". Beruniyning bu fikri mobilizm gipotezasi mohiyatining oʻzidir.

A. Vegener oʻz gipotezasini yaratishda Atlantika okeaniga tutashgan Janubiy Amerika va Afrika qirgʻoqlarining bir-biriga mos kelishiga asoslandi. Uning fikricha, taxminan 200 mln yil muqaddam Yer yuzida yagona Pangeya materigi va yagona Pantalassa okeani boʻlgan. Keyinchalik Pangeya ikkita yirik materikka: Lavraziya va Gondvanaga, Pantalassa esa Paleotinch va Tetis okeanlariga ajralgan. Oʻz navbatida, 65 mln yil avval Lavraziyadan Shimoliy Amerika va Yevrosiyo, Gondvanadan esa Afrika, Avstraliya, Antarktida va Janubiy Amerika materiklari ajralib chiqqan. Ular oraligʻida hozirgi okeanlar tarkib topgan.

Litosfera plitalari tektonikasi. 1968- yilda amerikalik bir guruh olimlar (L. R. Sayks, J. Oliver va b.) yangi mobilizm, ya'ni "litosfera plitalari tektonikasi" gipotezasini e'lon qilishdi. Bu Beruniy, Vegener gʻoyalari asosida yaratilgan eng soʻnggi, mukammal gipotezadir. Okean tubi tadqiqotlari, kosmik tasvirlar tahlili, aniq geodezik oʻlchovlar va boshqa manbalardan olingan yangi ma'lumotlar natijasida litosfera plitalarining turli tomonga, har xil tezlikda harakatlanayotganligi ma'lum boʻldi. Bunga yuqori mantiya va astenosfera qatlamlaridagi moddalarning uyurmali harakati sababdir (5- rasm).

5- rasm. Litosfera plitalarining harakat mexanizmi.

Mantiya moddalarining yuqori tomonga harakatlanishi natijasida litosfera plitalari bir-biridan uzoqlashadi. Natijada oʻrta okean tizmalari paydo boʻlib, bazaltli okean poʻsti kengayadi. Bu hududda darz (rift)lar, yer yoriqlari, harakatdagi vulqonlar mavjud hamda kuchli zilzilalar boʻlib turadi. Kengayish hodisasi Afrika yer yorigʻi, Baykal koʻli, Qizil dengiz va boshqa joylarda ham kuzatilgan.

Fan-texnika taraqqiyotining yangi ma'lumotlari asosida materiklar va okeanlarning vujudga kelishi haqida yanada mukammalroq gipotezalar yaratilishi mumkin. Hozircha litosfera plitalari tektonikasi gipotezasi koʻpchilik tadqiqotchi olimlar tomonidan tan olingan.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Moddalarning saralanishi, mobilizm, Beruniy gipotezasi, Pangeya, Pantalassa, Lavraziya, Gondvana.

Nazorat uchun savollar

- 1. Quyosh sistemasi, Yer, litosfera qanday hosil bo'lgan?
- 2. Beruniy gipotezasi qanday mazmunga ega?
- 3. Qaysi gipotezani koʻpchilik tan olgan?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Atlasning 5- betidagi materiklar va okeanlarning paydo boʻlishiga oid xaritani yozuvsiz xaritaga tushiring.
- 2. Materiklar va okeanlarning paydo boʻlishiga oid gipotezalarni bir-biriga qiyoslab, daftaringizga yozing.

8- §. Gidrosfera, uning tarkibiy qismlari

Gidrosferaning tarkibiy qismlari. Gidrosfera (yunoncha, suv qobigʻi) geografik qobiqning asosiy tarkibiy qismi boʻlib, yerusti va yerosti suvlaridan, muzliklardan, atmosferadagi suv bugʻlaridan iborat.

Okean suvlari. Yer yuzasining deyarli 71 % ini okean suvlari egallagan. Ular dunyo suv zaxirasining 96,5 % ini tashkil etadi. Okean suvlarining asosiy xususiyati shoʻrligi va haroratidir. Okean suvlarining oʻrtacha shoʻrligi 35 ‰, ekvator yaqinida 34 ‰, tropiklarda 36 ‰, moʻtadil va qutbiy kengliklarda 33 ‰. Suvning oʻrtacha harorati +17,5 °C, Tinch okean eng issiq +19,4 °C, eng sovuq okean Shimoliy Muz okeani (-0,75 °C). Suvning 3-4 km dan chuqur qismlarida harorat +2 °C dan 0 °C atrofida oʻzgaradi. Okean suvi shoʻr boʻlganligi uchun -2 °C da muzlaydi.

Okean suvlari mantiyadan ajralib chiqqan degan gʻoyani koʻpchilik olimlar tan olishadi. Bunga sabab hozirgi paytda mantiyadan suv ajralib chiqayotganligidir.

Yer tabiatiga xos boʻlgan xususiyatlarning aksariyati okean bilan bogʻliq. Okean quyosh energiyasini oʻzida toʻplovchi akkumulator hisoblanadi. Okeanlar materiklarning iqlimiga, tuproqlariga, hayvonot olamiga va inson xoʻjalik faoliyatiga ta'sir etadi.

Quruqlik suvlari. Daryo, koʻl, botqoqlik, muz va yerosti suvlari gidrosferaning quruqlikdagi suvlaridir. Ular umumiy gidrosfera suvlarining 3,5 % qismini tashkil etadi. Shundan 2,5 % i chuchuk suvlardir.

Daryolarning zichligi, sersuvligi iqlimga va relyefga bogʻliq. Yogʻinlar koʻp yogʻadigan hududlarda Amazonka, Kongo, Missisipi, Xuanxe, Volga kabi daryolar hosil boʻlgan. Kam yogʻin yogʻadigan choʻllarda daryolar boʻlmaydi. Sirdaryo, Amudaryo, Nil kabi tranzit daryolar choʻllarni kesib oʻtadi.

Koʻllar kattaligi, chuqurligi, oqar yoki oqmasligi, shoʻr yoki chuchukligi va kelib chiqishiga koʻra xilma-xildir. Dunyodagi eng katta koʻl Kaspiy koʻli (376 ming kv km) boʻlib, u va Orolni kattaligi uchun dengiz deb atashgan. Berk havzada joylashgan Kaspiy, Orol, Issiqkoʻl va Balxash oqmas koʻllar hisoblanadi. Dunyodagi eng chuqur koʻllar Baykal (1620 m) va Tanganika (1470 m) oqar koʻllaridir. Balxash koʻlining yarmi chuchuk, yarmi shoʻr. Rudolf koʻli va Oʻlik dengiz (270 ‰) shoʻr koʻllardir. Kelib chiqishiga koʻra, koʻllar

tektonik (Baykal, Tanganika, Nyasa), muzlik hosil qilgan (Finlandiyadagi koʻpchilik koʻllar), togʻlardagi morena, vulqonli, qayir, sun'iy, karst koʻllarga boʻlinadi.

Suv omborlari, kanallar yerlarni sugʻorish, elektr energiyasi olish, sel hodisalarining oldini olish, daryo suvlarini tartibga solish, dam olish kabi maqsadlarda quriladi.

Muzliklar quruqlikning 11 % maydonini egallaydi. Muzliklarning 99 % i qutbiy oʻlkalarda, qoplama holatida joylashgan (Antarktida, Grenlandiya, Arktika). Togʻ muzliklari qor chizigʻidan tepada hosil boʻladi. Ekvatorda qor chizigʻi 4,5 — 5 km balandlikdan oʻtadi. Kilimanjaro vulqonini 4 500 m balandligidan boshlab qor va muz oʻrab olgan. Qutblarda qor chizigʻi dengiz sathiga baravarlashadi.

Yerosti suvlari yogʻinlarning Yer poʻstiga shimilishidan hosil boʻladi. Lekin kelib chiqishiga koʻra magmatik xususiyatga ega boʻlgan geyzerlar ham yerosti suvlari qatoriga kiradi. Yerosti suvlarining gidrosferadagi ulushi 1,7% ni tashkil etadi. Ular suvli qatlam (qum, shagʻal, tosh)larda toʻplanadi. Agar suv oʻtkazmaydigan qatlam (gil)lar orasida joylashsa, artezian havzalarini hosil qiladi. Deyarli barcha tekisliklarda va togʻ oraligʻi botiqlarida yerosti suv havzalari mavjud. Ularning ayrimlari shifobaxsh mineral suvlardir.

Koʻp yillik muzloq yerlar tuproq, choʻkindi jinslar bilan yerosti suvlarining birgalikda muzlab qolishidan hosil boʻladi. Ular Shimoliy Amerika va Yevrosiyoning shimoliy qismida katta maydonlarni egallaydi. Ularning qalinligi 0 metrdan 1500 metrgacha boradi.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Gidrosfera, yerusti suvlari, okean, dengiz, koʻl, suv omborlari, daryo, muzliklar, muzloq yerlar, yerosti suvlari, mineral suvlar, buloqlar, artezian suv havzalari, geyzerlar, qor chizigʻi.

Nazorat uchun savollar

1. Gidrosferaning tarkibiy qismiga nimalar kiradi?

2. Qoplama muzliklar va togʻ muzliklari qayerlarda tarqalgan?

Amaliy topshiriqlar

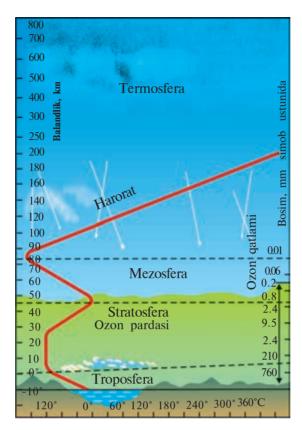
- 1. Gidrosferaning tarkibiy qismlarini geografiya daftaringizga yozing.
- 2. Atlas va darslikdagi xaritalardan okeanlar, yirik dengiz, koʻl va daryolar nomini yozuvsiz xaritaga yozing.

9 — 10- §. Atmosfera. Yerning iqlim mintaqalari

Atmosfera va uning tuzilishi. Atmosfera (yunoncha, bugʻ—havo qobigʻi) geografik qobiqning eng yuqori qismini egallagan, yengil va serharakat havo qobigʻidir. U Yerning boshqa qobiqlari bilan muntazam ravishda aloqada boʻlib, oʻzaro ta'sir etib turadi.

Atmosferaning quyi chegarasi Yer yuzasidan, yuqori chegarasi 2 ming km balandlikdan o'tadi. Atmosfera massasining 99,5% i 80 km gacha bo'lgan quyi qismiga to'g'ri keladi. Atmosferaning gaz tarkibini birinchi bo'lib 1774- vilda fransiyalik olim A. Lavuazye aniqlagan. Hozir uning tarkibida 78 % azot, 21 % kislorod va 1 % boshqa gazlar uchraydi. Yer oʻziga tortish kuchi bilan havoni ushlab turadi. Shuning uchun ham sayyoramizda atmosfera bor. Atmosfera gatlamli tuzilishga ega. Ular bir-biridan harorati, zichligi, bosimi kabi xususiyatlari bilan farqlanadi. Quyi qatlam — troposfera (yunoncha, burilish) Quyosh nuri va Yerdan qaytgan nur hisobiga isiydi. Havo harorati dengiz sathida +14 °C bo'lsa, troposferaning yuqori chegarasida -55 °C gacha pasayadi. Bu qatlamga atmosfera havo massasining 80 % i toʻgʻri keladi. Xilma-xil jarayonlar (suvning aylanma harakati, yogʻinlar, shamollar) shu qatlamda kuzatiladi. Qalinligi ekvatorda 17 km, qutblarda 8 — 9 km. Havo harorati har 100 m balandlikka koʻtarilganda oʻrtacha 0,6°C so-

6- rasm. Atmosferaning tuzilishi.

viydi. Troposferadan yuqorida stratosfera (50 — 55 km gacha), mezosfera (80 — 85 km gacha), termosfera (1 000 km gacha), ekzosfera (2 000 km gacha) joylashgan (6- rasm).

Iqlim hosil qiluvchi omillar. Yer yuzasi iqlimining xilma-xil boʻlishiga, asosan, uchta omil ta'sir etadi. *Geografik kenglik omili* harorat, bosim, havo massalari va doimiy shamollarning zonal tarqalishiga olib keladi. Havo haroratining Yer yuzasida tarqalishi quyosh energiyasiga bogʻliq. Ekvatordan har ikkala qutblar tomon havoning oʻrtacha yillik harorati 25 — 26 °C dan —10 °C gacha pasayib boradi.

Iqlimning asosiy koʻrsatkichi boʻlgan yogʻin miqdori va doimiy shamollar *iqlim hosil qiluvchi ikkinchi omil — atmosfera bosimi* va *havo massalariga* bogʻliq. Troposferaning bir xil xusu-

siyatga ega boʻlgan katta hajmdagi havolari *havo massasi* deb ataladi. Yer yuzida ekvatorial (issiq va nam), tropik (issiq va quruq), moʻtadil (iliq va nam), qutbiy, ya'ni arktika va antarktika (sovuq va quruq) havo massalari mavjud. Bular shu ketma-ketlikda ekvatordan qutblarga tomon har ikkala yarimsharda almashinadi.

Uchinchi *iqlim hosil qiluvchi omil* — yerusti tuzilishi tabiat komplekslarining xilma-xil boʻlishiga iqlim orqali ta'sir etadi.

Iqlim mintaqalari. Ekvatordan qutblarga tomon issiqlikning kamayishi hamda turli kengliklarda yil boʻyi yoki fasllar boʻyicha turli havo massalarining hukmronligi tufayli Yer yuzida 7 ta asosiy va 6 ta oraliq iqlim mintaqalari vujudga kelgan. Asosiy mintaqalarda yil boʻyi nomlari tegishli havo tipi bilan bogʻliq bitta havo massasi hukmron. Oraliq mintaqalarda havo tiplari fasllar boʻyicha almashib turadi (2- jadval).

2- jadval Yerning iqlim mintaqalari

Iqlim mintaqalari	Havo massalari	Iqlim xususiyatlari		
Asosiy iqlim mintaqalari				
Ekvatorial	Ekvatorial, issiq va nam	Yil boʻyi issiq va seryomgʻir yoz, harorat +24 +26 °C atrofida saqlanadi		
Shimoliy va janubiy tropik	Tropik, issiq va quruq	Yoz issiq, quruq; qish iliq, quruq. Yogʻin kam yogʻadi		
Shimoliy va janubiy moʻtadil	Moʻtadil, iliq va nam	Toʻrtta fasl aniq namoyon boʻladi		
Qutbiy (arktika va antarktika)	Qutbiy, sovuq va quruq	Yil boʻyi sovuq, yogʻin kam yogʻadi. Yer qor va muzlik bilan qoplangan		
Oraliq iqlim mintaqalari				
Shimoliy va janubiy subekvatorial	Yozda ekvatorial, qishda tropik	Yoz issiq, seryomgʻir; qish iliq, quruq		
Shimoliy va janubiy subtropik	Yozda tropik, qishda moʻtadil	Yoz issiq, quruq; qish iliq, yogʻinli (yomgʻir, ba'zan qor)		
Subarktika va subantarktika	Yozda moʻtadil, qishda qutbiy	Yoz biroz iliq, yogʻinli; qish sovuq, quruq		

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Atmosfera, troposfera, havo massalari, iqlim hosil qiluvchi omillar, havo harorati, yogʻinlar.

Nazorat uchun savollar

- 1. Havo massalari deb nimaga aytiladi?
- 2. Iqlim hosil qiluvchi qanday asosiy omillarni bilasiz?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Atlasning iqlim xaritasidan koʻp va kam yogʻin yogʻadigan joylarni aniqlang va yozuvsiz xaritada belgilang.
- 2. Atlasdagi iqlim xaritasidan Oʻzbekistonning oʻrtacha yillik harorati va yogʻin miqdorini aniqlang.

11- §. Tabiat komplekslari, ularning almashinishi va zonalligi

Togʻ jinslari, relyef, iqlim, yerosti va yerusti suvlari, tuproq, oʻsimlik, hayvonot olami *tabiat komponentlarini* hosil qiladi. Tabiat komponentlarining oʻzaro uzviy aloqasi va bir-biriga ta'siri natijasida vujudga kelgan va oʻziga xos xususiyatlarga ega boʻlgan hududlar *tabiat komplekslari* (landshaft) deb ataladi.

Tabiat komplekslari (TK) quruqlikda egallagan maydoniga koʻra har xil kattalikda boʻlishi mumkin. Masalan, materiklar va okeanlar geografik qobiqdan keyingi eng yirik TKdir. Oʻz navbatida, materiklar kichikroq TK — oʻlkalar, kichik oʻlkalar, tabiiy geografik rayonlar va tabiat zonalariga ajraladi.

Tabiat zonalari — oʻziga xos iqlimi, tuproq qoplami, oʻsimlik va hayvonot olamiga ega quruqlikning yirik tabiiy komplekslari. Ularning nomlari koʻproq oʻsimlik qoplami bilan bogʻliq.

Har bir iqlim mintaqasining oʻziga xos tabiat zonalari tarkib topgan. Masalan, moʻtadil iqlim mintaqasida 70° shq. u. (sharqiy uzunlik) meridiani boʻyicha ignabargli oʻrmonlar (tayga), aralash oʻrmonlar, keng bargli oʻrmonlar, oʻrmon-dasht, dasht, chalachoʻl va choʻl tabiat zonalari joylashgan. Iqlim mintaqa ichida tabiat zonalari — okean boʻylaridan quruqlik ichkarisiga tomon, namgarchilik kamayishi sari almashinadi. Shuning uchun ham choʻl tabiat zonasi moʻtadil, subtropik va tropik iqlim mintaqalarining oʻrta qismlarida uchraydi.

Tabiat komplekslarining almashinishini geografik kengliklar boʻyicha tahlil qilish mumkin. Barcha tabiat komplekslari, ya'ni iqlim mintaqalari va tabiat zonalari ekvatordan har ikkala qutblar tomon qonuniy ravishda almashinib boradi. Bunga, birinchi navbatda, iqlimiy sharoit sababdir.

Togʻlarda tabiat komplekslari togʻ etagidan tepasiga tomon almashinib boradi. Togʻlardagi tabiat kompleksining, ya'ni balandlik mintaqalarining koʻp yoki ozligi shu togʻlarning geografik oʻrniga, balandligiga, shamollarning yoʻnalishiga, okeanlardan uzoq yoki yaqinligiga bogʻliq boʻladi. Togʻ ekvatorga qancha yaqin va baland boʻlsa, undagi tabiat komplekslari shuncha koʻp boʻladi va almashinib keladi.

Okeanlarda TK oʻziga xos xususiyatlarga ega boʻlib, ular koʻpincha suvning harorati, shoʻrligi, oqimlarning iliq yoki sovuqligiga bogʻliq. Dunyo okeanida 11 ta tabiat mintaqasi ajratilgan: bitta ekvatorial, ikkitadan qutbiy, qutbyoni, moʻtadil, subtropik va tropik mintaqalar kenglik boʻylab almashib joylashadi.

Insonning xoʻjalik faoliyati natijasida oʻzgartirilgan TK antropogen komplekslar yoki antropogen landshaftlar deb ataladi.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Tabiat komplekslari, tabiat komponentlari, tabiat zonalari, balandlik mintaqalari, zonallik, hududiylik qonunivatlari.

Nazorat uchun savollar

1. Tabiat komplekslari deganda nimani tushunasiz?

- 2. Qanday sabablarga koʻra tabiat zonalari hosil boʻladi?
- 3. Balandlik mintaqalarining soni nimalarga bogʻliq?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Tabiat zonalarini yozuvsiz xaritaga tushiring va nomlarini yozing.
- 2. Daftaringizga iqlim mintaqalari boʻyicha tabiat zonalarini yozib chiqing.

12-§. Yer yuzi aholisi, irqlar

Yer yuzi aholisi, irqlar. Aholi soni jamiyatning ijtimoiyiqtisodiy taraqqiyoti davomida oʻsib kelgan. Masalan, eramizning boshlarida 230 mln, 1 000- yilda 305 mln, 1 500- yilda 440 mln kishiga yetgan. Oxirgi ming yillikda aholining ikki baravar koʻpayishi uchun 600 yil kerak boʻlgan boʻlsa, ikkinchi marta ikki baravar koʻpayishi uchun 230 yil, uchinchisiga 100 yil va toʻrtinchisiga 40 yil kerak boʻlgan.

Birlashgan Millatlar Tashkilotining ma'lumotlariga koʻra, Yer yuzi aholisi 2016- yil oʻrtalarida 7 mlrd 400 mln dan ortdi. Aholi soni eng koʻp (100 mln dan ortiq) mamlakatlar Xitoy, Hindiston, AQSH, Indoneziya, Braziliya, Pokiston, Nigeriya, Bangladesh, Rossiya, Meksika, Yaponiya va Filippin.

XX asrning 60- yillarida "demografik portlash", ya'ni aholining juda tez sur'atlar bilan oʻsishi kuzatildi. Aholining oʻsishi Afrika, Osiyo va Amerika mamlakatlarida yuqori boʻlsa, koʻplab Yevropa mamlakatlarida past koʻrsatkichga ega.

Dunyo aholisi, asosan, uchta katta irqqa mansub. Bular yevropeoid, mongoloid va negroid. Bu asosiy irqlar orasida koʻp oraliq (aralash) irqlar mavjud.

Aholining joylashish xususiyatlari. Dunyo aholisining notekis tarqalganligiga mamlakatning geografik oʻrni, tabiiy sha-

roiti, tarixan rivojlanishi, ijtimoiy-iqtisodiy taraqqiyoti, tabiiy boyliklar bilan ta'minlanganligi kabi omillar ta'sir koʻrsatadi.

Dunyo aholisining asosiy qismi dengiz va okean sohillariga yaqin masofada yashaydi. Bunga sabab tabiiy sharoitining yashash uchun qulayligi, eng arzon dengiz transportiga yaqin boʻlganligi, eng yirik dengiz port-shaharlari tarkib topganligi bilan bogʻliq.

Yer yuzida aholi zich joylashgan toʻrtta yirik hudud shakllangan. Bular: Janubiy Osiyo, Sharqiy Osiyo, Gʻarbiy Yevropa va Shimoliy Amerikaning sharqiy qismi. Buning omillari tabiiy sharoitning qulayligi, xoʻjalikning yaxshi rivojlanganligi va qadimdan aholi yashab kelayotganligidir.

Tabiiy boyliklar va ularning inson uchun ahamiyati. Inson oʻzining kundalik ehtiyojlarini qondirish maqsadida tabiat boyliklaridan foydalanishga majbur. Tabiat boyliklarini beshta asosiy guruhga ajratish mumkin: mineral, iqlimiy, suv, yer va biologik boyliklar.

Aholining yashashi uchun yoqilgʻi, rudali va noruda mineral boyliklar zarur. Ularsiz jamiyatning ijtimoiy-iqtisodiy taraqqiyotini tasavvur etish qiyin. Rudali foydali qazilmalarga temir, mis, olmos, oltin, uran va boshqalar, noruda mineral boyliklarga oltingugurt, fosforit, osh tuzi va boshqalar kiradi.

Insoniyatning qishloq xoʻjalik mahsulotlariga boʻlgan talabini qondirish hamda tabiat qoʻynida dam olishi (rekreatsiya) uchun *iqlimiy boyliklar*ning ahamiyati beqiyos.

Xoʻjalikda eng koʻp foydalaniladigan tabiiy boylik *suv* hisoblanadi. "Suv bor joyda hayot bor", "Suv tugagan joyda hayot tugaydi", degan xalq maqollari suvning bebaho tabiiy boylik ekanligidan dalolat beradi.

Dehqonchilikni rivojlantirishda hosildor tuproqlarning ahamiyati juda katta.

Muayyan hududning hayvonot olami va oʻsimlik qoplami biologik boyliklarni tashkil etadi. Bu boyliklarning eng muhim xususiyati ularni qayta tiklash mumkinligidir.

Aholining tabiat bilan aloqadorligi. Inson oʻz ehtiyojlari uchun zarur boʻlgan barcha narsalarni tabiatdan oladi. Nati-

jada, tabiatga ma'lum darajada ta'sir ko'rsatadi. Bu esa turli tabiat komplekslari shakllanishiga olib keladi.

Tabiiy komplekslar inson ta'siri darajasiga ko'ra uch guruhga ajratiladi:

- 1. Tabiiy landshaftlar. 2. Tabiiy-antropogen landshaftlar.
- 3. Antropogen landshaftlar.

Tabiiy landshaftlar deganda insonlar tomonidan foydalanilmaydigan hududlar landshaftini tushunamiz. Ularga Antarktida, Shimoliy Muz okeanidagi doimiy muzliklar va orollar, baland togʻlar, choʻllar, qalin oʻrmonzorlar misol boʻladi.

Tabiiy-antropogen landshaftlar tabiiy va antropogen landshaftlarning oraligʻida tarkib topadi. Ularga yaylovlar, lalmikor yerlar kiradi.

Antropogen landshaftlar — kishilarning xoʻjalik faoliyati ta'-sirida oʻzgargan tabiiy landshaftlar boʻlib, ular Yer yuzasida keng tarqalgan. Aholi punktlari — qishloq va shaharlar antropogen landshaftlarning namunasi hisoblanadi. Shaharlar landshafti dastlab 5 — 4 ming yil muqaddam "qal'a shahar", "shahar-davlat" sifatida shakllana boshlagan.

Tabiatni va tabiiy resurslarni muhofaza qilish maqsadida qoʻriqxonalar, buyurtma maskanlari, milliy bogʻlar tashkil etiladi. Yoʻqolib ketish xavfi boʻlgan oʻsimlik va hayvonot olami "Qizil kitob"larga kiritiladi va alohida muhofaza qilinadi. Bunday chora-tadbirlar yagona umumiy uyimiz Yer tabiatini va insonlar sogʻligʻini asrash uchun xizmat qiladi.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Yer yuzi aholisi, "demografik portlash", Janubiy Osiyo, Sharqiy Osiyo, Gʻarbiy Yevropa, Shimoliy Amerika, irq.

Nazorat uchun savollar

- 1. Aholi soni eng koʻp boʻlgan mamlakatlar qaysilar?
- 2. Tabiiy boyliklarning inson uchun qanday ahamiyati bor?
- 3. Antropogen landshaftlar nima?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Atlasdan foydalanib, aholi eng zich joylashgan hududlarni aniqlang.
- 2. Xaritadan foydalanib, aholining notekis tarqalganligi sabablarini tushuntiring.

OKEANLAR TABIATI

13- §. Dunyo okeani va uning qismlari

Dunyo okeani. Olimlarning fikricha, "okean" atamasi yunoncha "qirgʻoqsiz dengiz", "Yerni aylanib oquvchi buyuk daryo", degan ma'nolarni anglatadi. "Dunyo okeani" atamasini rus olimi Y. M. Shokalskiy 1917- yilda fanga kiritdi. Yer sharining uzluksiz suvli qobigʻi *Dunyo okeani* deb ataladi.

Dunyo okeani Yer sharining 361 mln kv km maydonini egallaydi. Suv Yer yuzasining Shimoliy yarimsharda 61% ini, Janubiy yarimsharda 81% ini qoplagan. Yer Shimoliy, Janubiy, Gʻarbiy va Sharqiy yarimsharlarga ajratilishidan tashqari, yana okeanlar yarimshari va materiklar yarimshariga ham boʻlinadi. Okeanlar yarimsharida Yer yuzining 90,5% qismini suv qop-

lagan (7- rasm).

7- rasm. Okeanlar yarimshari.

Dunyo okeanining oʻrganilish tarixi. Buyuk geografik kashfiyotlar davri (XV asrning ikkinchi yarmi — XVII asrning birinchi yarmi)dan boshlanadi. Bu davrda X. Kolumb, J. Kabot, V. da Gama, A. Vespuchchi, F. Magellan, F. Dreyk, V. Yanszon, A. Tasman va boshqalar Dunyo okeanida suzishib, muhim kashfiyotlar qilishgan. Shu bilan birga, oqimlar, materik va orollar, quruqlik qirgʻoqlari, suv-

ning shoʻrligi, harorati, hayvonot olami toʻgʻrisida qimmatli ma'lumotlar toʻpladilar. XVII — XIX asrlarda okeanni tadqiq etish ilmiy yondashuv asosida olib borildi. Jumladan, J. Kuk, I. F. Kruzenshtern va Y. V. Lisyanskiy, F. F. Bellinsgauzen va M. P. Lazarev, S. O. Makarov, "Chellenjer" kemasi a'zolari Dunyo okeani geografiyasi uchun eng zarur ma'lumotlar toʻpladi. Masalan, "Chellenjer" ekspeditsiyasi natijalari okeanografiya faniga asos soldi.

XX asrdan boshlab maxsus dengiz tashkilotlari tuzilib, Dunyo okeanini xalqaro hamkorlik asosida oʻrganish ishlari tashkil etildi. 1920- yildan keyin okean suvlari chuqurlik boʻyicha oʻrganila boshlandi. 1960- yilda fransuz Jan Pikar *Mariana* choʻkmasini zabt etdi. Endilikda kemalar zamonaviy asbobuskunalar bilan jihozlandi, kosmik kemalardan olingan tasvirlar tahlil qilinmoqda.

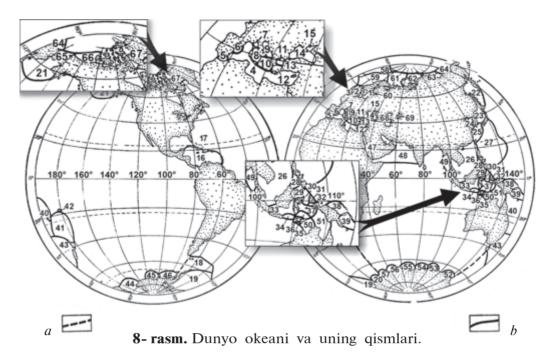
Dunyo okeanining qismlari dengiz, qoʻltiq, boʻgʻizlardan iborat. Okeanlar bir-biridan geografik oʻrni, geologik tuzilishi, biologik xususiyatlari bilan farq qiladigan *bir butun tabiat komplekslaridir*.

Dengizlar — okeanning bir qismi boʻlib, ular Dunyo okeanidan quruqlik yoki orollar, yarimorollar va suvosti relyefining koʻtarilgan joylari bilan ajralib turadi. Oʻzining geografik oʻrni va havzalarining xususiyatiga qarab 3 turga boʻlinadi: 1) materiklar orasidagi dengizlar; 2) materik ichkarisidagi dengizlar; 3) chekka dengizlar.

Okeanning (dengiz yoki koʻlning) quruqlik ichkarisiga kirib turgan qismi *qoʻltiq* deb ataladi. Bengaliya, Meksika, Gudzon, Katta Avstraliya, Alyaska kabi qoʻltiqlar eng katta qoʻltiqlardir.

Okeanlarni (dengiz yoki koʻllarni) bir-biri bilan qoʻshib turadigan kambar suv *boʻgʻiz* deyiladi. Bularga Dreyk, Mozambik, Gibraltar, La-Mansh va boshqalar misol boʻladi.

Dunyo okeanini birinchi boʻlib niderlandiyalik olim B. Varenius 1650-yilda beshta okeanga ajratgan (Tinch, Atlantika, Hind, Shimoliy va Janubiy Muz okeanlari). Keyinchalik, tadqiqotchilar uni uchta (Tinch, Atlantika, Hind), toʻrtta (Tinch,

Chegaralar: a — okeanlar; b — dengizlar. Atlantika okeani dengizlari: 1. Boltiq. 2. Shimoliy. 3. Irlandiya. 4. Oʻrta. 5. Alboran. 6. Balear. 7. Liguriy. 8. Tirren. 9. Adriatika. 10. Ioniya. 11. Egey. 12. Krit. 13. Marmar. 14. Qora. 15. Azov. 16. Karib. 17. Sargasso. 18. Skosha. 19. Ueddell. 20. Lazarev. Tinch okean dengizlari: 21. Bering. 22. Oxota. 23. Sharqiy (Yapon). 24. Sariq. 25. Sharqiy Xitoy. 26. Janubiy Xitoy. 27. Filippin. 28. Sulu (Sibiryan, Basayas, Samar, Samotor, Mindano dengizlari bilan). 29. Sulavesi. 30. Moluk. 31. Xalmaxer. 32. Seram. 33. Yava. 34. Bali. 35. Flores. 36. Savu. 37. Banda. 38. Yangi Gvineya. 39. Solomon. 40. Marjon. 41. Fiji. 42. Koro. 43. Tasman. 44. Ross. 45. Amundsen. 46. Bellinsgauzen. Hind okeani dengizlari: 47. Qizil. 48. Arabiston. 49. Andaman. 50. Timor. 51. Arafur. 52. Dyurvill. 53. Mouson. 54. Deyvis. 55. Hamdoʻstlik. 56. Kosmonavtlar. 57. Riser-Larsen. Shimoliy Muz okeani dengizlari: 58. Grenlandiya. 59. Norvegiya. 60. Oq. 61. Barens. 62. Kara. 63. Laptevlar. 64. Sharqiy Sibir. 65. Chukotka. 66. Bofort. 67. Baffin. Berk havza dengizlari: 68. Kaspiy. 69. Orol.

Atlantika, Hind, Shimoliy Muz) okeanlarga ajratishgan. Hozirgi paytda beshinchi — Janubiy Muz okeanini ham ajratish haqida fikrlar bor. Dunyo okeanida jami 67 ta, quruqlikda esa 2 ta (Kaspiy va Orol) dengiz ajratilgan (8- rasm).

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Dunyo okeani, dengiz, qoʻltiq, boʻgʻiz, havza, Magellan, Dreyk, Yanszon, Varenius, J. Pikar.

Nazorat uchun savollar

- 1. Dunyo okeani qismlari deganda nimani tushunasiz?
- 2. Dunyodagi eng katta bo'g'izlar qaysi?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Dunyoning tabiiy xaritasidan okean va dengizlarni toping.
- 2. Yozuvsiz xaritaga okeanlar hamda ularning ayrim qismlarini tushirib, nomlarini yozing.

14- §. Dunyo okeani tubining geologik tuzilishi, relyefi

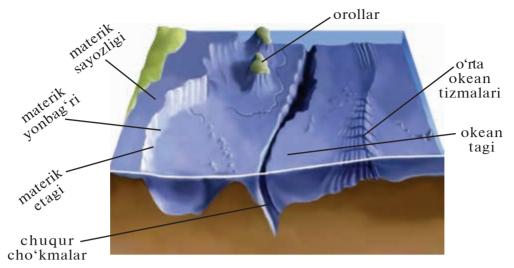
Geologik tuzilishi. Dunyo okeani tubi yirik litosfera plitalaridan tashkil topgan. Lekin ular materiklar bilan birga yaxlit litosfera plitalarini tashkil etganligi uchun materiklar nomi bilan ataladi. Faqat Tinch okean tubi mustaqil litosfera plitasi tariqasida airatiladi.

Okean tublarida daryo, dengiz toʻlqinlari va oqimlari, shamol, aysberglar keltirgan yotqiziqlar, hatto organizmlar va kosmik changlar choʻkindi jinslar qatlamini hosil qiladi.

Terrigen, ya'ni vujudga kelishiga ko'ra quruqlik bilan bog'-liq cho'kindilar qirg'oq yaqinida bo'ladi. Terrigen yotqiziqlar Dunyo okeanining 25 % ini qoplaydi.

Okean tagi esa nobud boʻlgan dengiz organizmlari qoldiqlaridan hosil boʻlgan choʻkindilar, ya'ni okean loyqasi bilan qoplangan.

Okeanning qirgʻoqdan uzoq eng chuqur qismlarida qizil tusli okean gili toʻplangan. U Dunyo okeani tagining 36 % ini qoplab yotadi. Okean gili jigarrangdagi gilsimon balchiqdan iborat. U okeanning 5 000 m dan chuqur qismlarida boʻladi.

9- rasm. Okean tubi relyefi.

Okean tubi relyefi. Dunyo okeani tubi relyefi juda murakkab tuzilgan. Okean tubida materik sayozligi, materik yonbagʻri, materik etagi, okean tubi botiqlari, oʻrta okean tizmalari va eng chuqur choʻkmalar kabi yirik relyef shakllari mavjud. Oʻrta okean togʻ tizimining umumiy uzunligi 60 ming km dan ortiq boʻlib, u barcha okeanlarni kesib oʻtgan va bir qancha tarmoqlarga boʻlingan (9- rasm).

Atlantika okeanida Shimoliy Afrika, Shimoliy Amerika, Braziliya, Angola; Tinch okeanda Shimoli-sharqiy, Shimoli-gʻarbiy, Markaziy, Janubiy va Chili; Hind okeanida Somali, Markaziy va Gʻarbiy Avstraliya kabi botiqlar bor. Antarktida qir-gʻoqlari yaqinida Afrika-Antarktida, Avstraliya-Antarktida va Bellinsgauzen botiqlari bor.

Dunyoning tabiiy xaritasida beshta havzani ajratish mumkin. Ular Tinch, Atlantika, Hind, Shimoliy Muz okeani havzalari va berk havzalardir. Daryo qaysi havzaga oʻz suvini quysa, oʻsha havzaga tegishli boʻladi.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Okean tubi relyefi, materik sayozligi, materik yonbagʻri, materik etagi, okean tubi botiqlari, oʻrta okean tizmalari.

Nazorat uchun savollar

- 1. Dunyo okeani tubi qanday yotqiziqlardan iborat?
- 2. Okean tubi relyefi qanday tuzilgan?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Okean tubi relyefining asosiy shakllarini daftaringizga yozing.
- 2. Tabiiy geografik xaritadan okean havzalarini toping.

15- §. Okean suvining xususiyatlari

Okean suvining shoʻrligi. Dunyo okeani suvining asosiy xususiyati shoʻrligidir. Agar suv tarkibidagi tuz miqdori 1 litr suvda 1 grammdan kam boʻlsa, *chuchuk*, ortiq boʻlsa, *shoʻr suv* deb ataladi.

Shuning uchun 1 litr suvda erigan moddalar (gramm yoki promilledagi) miqdori *suvning shoʻrlik* darajasini bildiradi. Dunyo okeani suvining oʻrtacha shoʻrligi 35% boʻlib, unda har xil moddalar: tuzlar, organik moddalar, erigan holatdagi metallar uchraydi.

Ekvatorial zonaga (34-35%) nisbatan tropik mintaqalarda suvning shoʻrligi ancha yuqori (Tinch okeanda 36-37%, Atlantika okeanida 37,9%). Okeanning ochiq qismida suvning shoʻrligi 33% dan 37% gacha, dengizlarda 2% dan (Fin qoʻltigʻi) 42% gacha (Qizil dengiz) oʻzgaradi.

Okean suvining harorati. Dunyo okeani suvlarining harorati geografik qonuniyat asosida oʻzgarib boradi. Suv yuzasining oʻrtacha yillik harorati $17,54\,^{\circ}\text{C}$ ga teng. Ochiq okeanda — $2\,^{\circ}\text{C}$ dan $29\,^{\circ}\text{C}$ gacha oʻzgaradi. $5-10\,^{\circ}\text{C}$ shimoliy kengliklarda yuza suvining oʻrtacha harorati $27-28\,^{\circ}\text{C}$. Lekin tropiklarda bu harorat $25-27\,^{\circ}\text{C}$ ni tashkil etadi. Qutbiy oʻlkalarda harorat $-1-2\,^{\circ}\text{C}$ gacha pasayadi.

Dunyo okeanining suvi kenglik va uzunlik boʻyicha oʻzgarishi bilan birga, chuqurlik tomon ham oʻzgaradi. Okean tubida harorat $1\,000\,\mathrm{m}$ dan chuqurda, oʻrta hisobda $2-3\,^\circ\mathrm{C}$ atrofida boʻladi.

Okean suvlari –2 °C da muzlaydi. Dunyo okeanining eng issiq suvi Fors qoʻltigʻida, eng sovugʻi qutbiy doiralar ichkarisida kuzatiladi.

Okean oqimlari. Dunyo okeanidagi suvning harakati oqimlar, qalqishlar va toʻlqinlar kabi koʻrinishda namoyon boʻladi. Katta hajmdagi okean suvlarining uzoq masofalarga yoʻnalgan gorizontal harakati *okean oqimlari* deb ataladi. Bir tomonga esadigan shamollar ta'sirida okean suvining 1 500 m gacha qalinlikdagi yuza qatlami harakatlanadi.

Okean oqimlari haroratiga koʻra *iliq* va *sovuq oqimlarga* boʻlinadi. Qutblardan ekvator tomon tub sovuq oqimlar, ekvatordan qutblar tomon yuza iliq oqimlar harakatlanadi. Bu oʻziga xos "sovitgich-isitgich" mashinasini barpo etadi. Bunday jarayon "okean — atmosfera", "okean — materik" tizimida ham kuzatilib, materiklar tabiatining rang-barang boʻlishiga olib keladi.

Dunyo okeanidagi Shimoliy va Janubiy passat oqimlari, Passatlararo qarshi oqim va Gʻarbiy shamollar oqimi (uzunligi 30 ming km) asosiy oqimlardir.

Quyosh va Oyning tortish kuchi ta'sirida Dunyo okeani suvlarida qalqish hodisasi (sutka davomida ikki marta koʻtarilib, ikki marta pasayadi) boʻladi. Ochiq okeanda suvning qalqish amplitudasi 1—2 m dan oshmaydi. Lekin materik qirgʻoqlarida toʻlqin balandligi ortadi.

Shamol ta'sirida hosil boʻlgan toʻlqinlar balandligi okeanlarda 4 m gacha, ayrim holatlarda 7,5 m, uzunligi 90 — 100 m (ba'zan 800 m) atrofida boʻladi. Eng baland toʻlqin (34 m) Tinch okeanning shimoliy qismida qayd qilingan. Tropik va moʻtadil kengliklarda dovullar tez-tez kuzatiladi. Dahshatli toʻlqinlardan biri sunami (yaponcha — ajal va vayronalik keltiruvchi toʻlqinlar) zilzila va harakatdagi vulqonlar ta'sirida hosil boʻladi. Ochiq okeanda balandligi 1 m dan oshmaydi. Lekin qirgʻoqqa kelganda 10 m, ayrim paytlarda 50 m ga

koʻtariladi. Tezligi soatiga 700 — 800 km ni tashkil etadi. Juda katta iqtisodiy va ma'naviy ziyon keltiradi.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Suvning shoʻrligi, promille, harorat, oqim, aysberg, Arktika, Antarktida, sunami, qalqish.

Nazorat uchun savollar

- 1. Okean suvlarining shoʻrligi qanday aniqlanadi?
- 2. Iliq va sovuq oqimlar qanday paydo boʻladi?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Dunyo okeanining asosiy xususiyatlarini yozing.
- 2. Asosiy iliq va sovuq dengiz oqimlarini yozuvsiz xaritaga tushiring.

16- §. Dunyo okeanining atmosfera va quruqlikka ta'siri

Dunyo okeani Yerning barcha qobiqlari bilan muntazam oʻzaro aloqada boʻlib, sayyoramiz tabiatiga kuchli ta'sir etib turadi. Dunyo okeanining atmosfera, litosfera, biosfera bilan doimiy oʻzaro ta'siri natijasida "okean \leftrightarrows atmosfera \leftrightarrows quruqlik" tizimi tarkib topgan. Bu tizimda modda va energiya almashinuvi kuzatiladi. Tizimdagi moddalarning harakatini ta'minlaydigan qudratli kuch quyosh energiyasidir. Dunyo okeani Yer yuzasiga Quyoshdan kelayotgan issiqlikning 70 % ini yutadi. Natijada okean issiqlik "akkumulatori"ga aylanadi va atmosferani ilitib turadi, bugʻ holatidagi namlik bilan ta'minlaydi, quruqlikka va barcha suv havzalariga yogʻin beradi.

Quyosh energiyasi ta'sirida harakatga kelgan "issiqlik mashinasi" butun Yer yuzasi bo'ylab "okean \leftrightarrows atmosfera \leftrightarrows quruqlik" tizimida issiqlik va namlik taqsimotini ta'minlaydi (10-rasm). "Issiqlik mashinasi"ning harakat yoʻnalishi, tezligi kabi

10- rasm. "Okean ≒ atmosfera ≒ quruqlik" tizimidagi suvning aylanma harakati.

xususiyatlariga Oy va Quyoshning tortishi hamda Koriolis kuchi, Yerning ichki energiyasi, hatto antropogen omil ham ma'lum miqdorda ta'sir etadi. Oqibatda tabiatda turli xil jarayonlar yuzaga keladi.

Okeanning atmosfera va quruqlikka ta'sir etishida havo massalarining oʻrni katta. Okean quyosh issiqligini toʻplaydi, ularni dengiz oqimi turli kenglik va uzoqliklarga olib ketadi, atmosferani ilitadi.

Agar havo massalari okean yuzasida hosil boʻlsa, *dengiz havo massalari*, aksincha, quruqlik ustida hosil boʻlsa, *kontinental havo massalari* deb ataladi. Bu havo massalari "okean ≒ quruqlik" tizimida issiqlik va sovuqlikni tashuvchi vosita vazifasini bajaradi.

Atmosferada sodir boʻladigan shamol, boʻron va quyunlarning bosh sababchisi ham "okean \leftrightarrows atmosfera \leftrightarrows quruqlik" tizimidagi modda va energiyaning almashinuvidir. Quyun (tayfun) va boʻronlar ikkala yarimsharning $5-20^\circ$ kengliklari oraligʻidagi okean yuzasida tarkib topadi.

Dengiz oqimlari ham okeanning atmosfera va quruqlik oʻrtasidagi oʻzaro aloqasiga kuchli ta'sir etadi. Ayniqsa, iliq va sovuq dengiz oqimlari issiqlik va sovuqlikni geografik kenglik hamda uzoqliklar boʻyicha tashiydi.

Okeanlarning yashash uchun qulay boʻlgan sohillarida qadimdan odamlar makon qurgan. Hozir ham qirgʻoqning 50 km gacha boʻlgan qismida dunyo aholisining 27 % i yashaydi.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

"Okean \leftrightarrows atmosfera \leftrightarrows quruqlik" tizimi, "issiqlik mashinasi", dengiz oqimlari, quyun, boʻron, Koriolis kuchi.

Nazorat uchun savollar

- 1. "Okean ≒ atmosfera ≒ quruqlik" tizimini tushuntiring.
- 2. "Issiqlik mashinasi" qanday ma'noni bildiradi?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Havo massalarining "okean ≒ atmosfera ≒ quruqlik" tizimiga ta'sirini daftaringizga yozing.
- 2. Okean bilan quruqlikning oʻzaro ta'sirida suvning aylanma harakat sxemasini chizmada tasvirlang.

17- §. Okean boyliklari, ulardan foydalanish va muhofaza qilish

Okean boyliklari va ulardan foydalanish. Olimlarning fikricha, hayot okean sohillaridagi toʻlqinlar hosil qilgan "hayot sharbati — boʻtqasimon loyqa" li suv muhitida hosil boʻlgan. Okean suvlarida mikroskop bilan koʻrinadigan organizmlardan tortib 150 tonna keladigan koʻk kitlargacha, turli xil organizmlar yashaydi. Hozir Dunyo okeanida 160 ming hayvon turi, 10 ming atrofida oʻsimlik turi mavjud.

Okean organizmlari yashash joylariga koʻra guruhlashtiriladi. Masalan, *bentos* organizmlar — okean suvlari tubida, yotqiziqlar orasida yashaydi. *Nektonlar* — erkin koʻchib yuruvchi organizmlar boʻlsa, *planktonlar* suv oqimlariga qarshilik koʻrsata olmay, muallaq holatda suzib yuruvchi organizmlardir (fitoplankton va zooplanktonlar).

Dunyo okeani tabiiy boyliklarning xazinasi hisoblanadi. Bu boyliklar biologik, kimyoviy, ma'danli va yoqilg'i-energetika resurslaridan iborat. Hozir biologik resurslarning 2% idangina foydalanilmoqda. Lekin bu dunyoda iste'mol qilinadigan oqsil moddalarning 20% ini tashkil etadi.

Okean suvlaridan yiliga treska, seld, skumbriya baliqlari koʻplab ovlanadi. Okean tubidan osh tuzi, brom, magniy, oltingugurt, aluminiy, mis, uran, kumush, oltin olinadi.

Dunyo okeanida *neft* va *gaz* eng koʻp Fors koʻrfazidan, shuningdek, Venesuela qirgʻoqlaridan, Shimoliy dengizdan, Meksika qoʻltigʻidan qazib olinadi.

Dunyo okeani eng muhim va arzon *dengiz transporti yoʻli* vazifasini bajaradi. Savdo-iqtisodiy aloqalar doirasidagi mahsulot tashishning 60 % dan ortigʻi dengiz transporti orqali bajariladi. Dunyo xoʻjaligining rivojlanishi, xalqaro mehnat taqsimotining yuzaga kelishi, savdo-sotiqning rivojlanishi dengiz transporti tufaylidir. Hozir Dunyo okeani sohillarida 2 700 dan ortiq dengiz port-shaharlari mavjud.

Dengiz transportida tashiladigan asosiy yuk neft va neft mahsulotlariga toʻgʻri keladi. Ba'zan bu mahsulotlarni tashiydigan maxsus kema — tankerlar halokatga uchrab, sohil tabiatiga, dengiz organizmlariga katta talafot keltirmoqda.

Dengiz turizmi ham okean resurslaridan foydalanishning bir sohasi sifatida tobora rivojlanmoqda.

Dunyo okeanini *muhofaza qilish* milliy, regional va xalqaro koʻlamda amalga oshiriladigan tadbir. Dunyo okeanini tadqiq etish va foydalanish hamda muhofaza qilish maqsadida koʻplab xalqaro tashkilotlar tuzilgan. Xalqaro dengiz qoʻmitasi, Davlatlararo okeanografik komissiya (UNESCO qoshida) va boshqalar Dunyo okeani boyliklaridan oqilona va tejamkorlik bilan foydalanish, ularni muhofaza qilish, tiklash va ekologik sharoitini yaxshilash borasida ibratli faoliyat koʻrsatmoqda.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Okean boyliklari, suvo'tlari, Xalqaro dengiz qo'mitasi, bentos, nekton, plankton, turizm.

Nazorat uchun savollar

- 1. Dunyo okeanidan qaysi organizmlar eng koʻp ovlanadi?
- 2. Okean suvlari koʻproq nima sababdan ifloslanmoqda?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Okean boyliklari turlarini geografiya daftaringizga yozing.
- 2. Xaritadan Dunyo okeanidagi neft va gaz qazib olinadigan asosiy hududlarni toping.

MATERIKLAR VA OKEANLAR TABIATI

AFRIKA

18- §. Afrika materigining geografik o'rni va o'rganilish tarixi

Asosiy xususiyatlari. Afrika ekvator oʻrtasidan va bosh meridian gʻarbidan kesib oʻtgan yagona materik, eng katta choʻllar bor, eng issiq materik, eng yuqori harorat kuzatilgan, sharqiy yarimsharning eng uzun va eng sersuv daryolari bor, eng yirik maymunlar, eng yirik sutemizuvchilar yashaydi, qirgʻogʻi eng kam parchalangan, quruqlikdagi eng katta Buyuk Afrika yer yorigʻi bor, har ikkala kengliklar boʻyicha iqlim mintaqalari va tabiat zonalari takrorlanib joylashgan, chuchuk suvli eng uzun (750 km) va chuqur Tanganika (1470 m) koʻli bor, olmos qazib chiqarishda dunyoda birinchi oʻrinda.

Ma'lumki, Yer sharida okeanlar va materiklar turlicha taqsimlangan. Jumladan, Shimoliy yarimsharning 39 % i, Janubiy yarimsharning esa 19 % i quruqlikdan iborat. Agar globusni koʻproq materiklar hududiga toʻgʻrilansa, "Materiklar yarim-

shari" hosil boʻladi. Ushbu yarimsharda quruqlik 53 % maydonni egallaydi. Shularga asoslanib, keyingi paytda olimlar "Materiklar yarimshari"ni ajratishmoqda (11- rasm).

Geografik oʻrni. Afrika — toʻrtta yarimsharda joylashgan yagona materik. Ekvator Afrikani deyarli qoq oʻrtasidan ikkiga boʻlib turadi. Uning shimoliy va janubiy chekka nuqtalari ekvatordan deyarli teng masofada joylashgan. Gibraltar boʻgʻizi orqali Yev-

11- rasm. Materiklar varimshari.

ropa, Suvaysh kanali orqali Osiyo qit'alari bilan tutashib turadi. Materikning shimoliy va gʻarbiy sohillarini Atlantika okeani suvlari, shimoli-sharqiy va sharqiy sohillarini esa Hind okeani suvlari yuvib turadi. Afrikaning qirgʻoqlari kam parchalangan boʻlib, uzunligi 30 500 km ga teng.

Afrika shimoldan janubga torayib boradi. Shimoliy qismining eni (*Almadi va Ras-Xafun burunlari* oraligʻi) 7 500 km boʻlsa, janubining eni 3 000 km ga teng. Materik sharqida yirik *Somali* yarimoroli va *Mozambik* boʻgʻizi bilan ajralgan *Madagaskar* oroli joylashgan. Gʻarbida yirik *Gvineya* qoʻltigʻi bor.

Oʻrganish tarixi. Afrika materigi dastlab Liviya deb atalgan. Olimlarning fikricha, *Afrika* soʻzi eramizdan avvalgi II asrdan qoʻllanilgan. Olimlarning fikriga koʻra, materik nomi uning shimoli-gʻarbiy qismi (Tunis, Marokash yerlari)da yashagan qadimgi berberlarning *afarik* qabilasi nomidan olingan.

Afrika sivilizatsiyaning beshigi hisoblanadi. Unda 3-4 mln yil avval odamlar yashaganligi arxeolog olimlar tomonidan aniqlangan. $6\,000$ yil avval Nil daryosi vodiysining hosildor yerlarida ilk sivilizatsiya tarkib topgan.

Afrika tabiatini, aholisining urf-odatlarini, xoʻjaligini oʻrganishda mashhur marokashlik sayyoh *Ibn Battutaning* alohida oʻrni bor. U Afrikaning shimoliy va sharqiy sohillarini, Nil havzasini (1325—1349- y.), Sahroyi Kabirning gʻarbiy qismini, Niger daryosining yuqori oqimidan oʻrta oqimigacha oʻrgangan.

XV asr yevropaliklarning Afrikani oʻrganishida muhim bosqich boʻlsa-da, unga qora kunlarni — qullar savdosini keltirdi. 1487- yilda *Bartolomeu Diash* Afrikaning janubidagi *Yaxshi Umid* burniga qadar Atlantika okeani sohillarini oʻrgandi. 1497 — 1498- yillarda portugaliyalik *Vasko da Gama* Afrikani janubdan aylanib oʻtib, 1498- yil 20- mayda Hindistonning Kalkutta (Kolkata) portiga yetib keldi. U yevropaliklar uchun Hindistonga boradigan dengiz voʻlini kashf etdi.

Afrikaning ichki qismi tabiatini oʻrganishda ingliz tadqiqotchisi *D. Livingstonning* xizmatlari katta boʻldi. U Kalaxari choʻlini, Zambezi daryosini, Kongo daryosining yuqori oqimlarini, Nyasa, Tanganika koʻllarini oʻrgandi. Zambezi daryosidagi sharsharaga *Viktoriya* nomini berdi. Ingliz-Amerika ekspeditsiyasining boshligʻi G. M. Stenli (1817 — 1877- y.) Zanzibar orolini, Viktoriya koʻlini va Nil daryosining boshlanish irmogʻi Kagera ekanligini aniqladi, Lualaba va Kongo daryolarini quyi oqimiga qadar oʻrgandi.

Afrika tabiati va xalqlari hayotini rus olimlaridan *V. V. Yunker, Y. P. Kovalevskiy, A. A. Yeliseyev, N. I. Vavilov*lar tekshirdilar. N. I. Vavilov tashkil etgan ekspeditsiya (1926 — 1927- y.) 6 000 dan ortiq madaniy oʻsimliklardan namuna oldi. U Efiopiya qimmatli qattiq bugʻdoy navining vatani ekanligini aniqladi.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Afrika, berberlar qabilasi, sivilizatsiya markazi, Viktoriya, Mozambik, Madagaskar, Livingston, Stenli, Ibn Battuta, Vavilov.

Nazorat uchun savollar

- 1. Afrikaning asosiy xususiyatlari nimalardan iborat?
- 2. Afrika qaysi yarimsharlarda joylashgan?
- 3. Afrika sohillarini va ichki qismini kimlar oʻrgangan?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Afrikaning chekka nuqtalarini aniqlang va koordinatalarini toping.
- 2. Afrikani oʻrgangan sayyohlarning yurgan yoʻllarini yozuvsiz xaritaga tushiring.

19- §. Geologik tuzilishi va foydali qazilmalari. Relyefi

Geologik tuzilishi. Afrika — qadimgi Gondvana quruqligining bir boʻlagi. 180 mln yil muqaddam Arabiston yarimoroli bilan birga yaxlit platformani hosil qilgan. Alp togʻ burmalanishi davrida Qizil dengiz oʻrni ochilgan. Natijada Arabiston yarimoroli Yevrosiyoga tutashib ketgan.

Afrika materigi, asosan, qadimgi platforma ustida joylashgan boʻlib, koʻproq tekislik va yassi togʻliklardan iborat. Seysmik hududlar nisbatan kam. Chekka shimoli gʻarbida Yevrosiyo plitasi bilan toʻqnashgan chegarada balandligi 4 165 m ga yetadigan Atlas burmali togʻ tizmasi koʻtarilgan.

Quruqlikdagi eng yirik *Sharqiy Afrika* yer yorigʻi 6 500 km masofaga choʻzilgan boʻlib, Akoba qoʻltigʻidan Zambezi daryosining quyi oqimigacha davom etadi. Olimlarning bashoratiga koʻra, kelajakda Buyuk Afrika yer yorigʻidan sharqdagi hududlar materik oroli tariqasida (Madagaskar oroli singari) Afrikadan ajralib ketadi. Bu zonada Yer poʻsti serharakat boʻlib, unga harakatdagi vulqonlar (Kilimanjaro, Karisimbi) va zilzilalar xos. Sharqiy Afrika yassi togʻligi palaxsalanib koʻtarilgan gorst va grabenlardan iborat. Chuqur koʻllar grabenlarda tarkib topgan. Togʻlar, platolar magmatik va metamorfik jinslaridan tuzilgan. Botiqlar, choʻkmalar, pasttekislik va tekisliklar choʻkindi jinslar bilan qoplangan.

Foydali qazilmalari. Afrika turli xil qimmatbaho tabiiy boyliklarni oʻz zaminida asrab yotgan ulkan xazinadir. Afrikada magmatik jinslarning keng tarqalishi rudali foydali qazilmalarning koʻplab tarkib topishiga sabab boʻlgan.

Afrika *olmos* qazib chiqarishda dunyoda birinchi oʻrinda turadi. Qadimgi kristall jinslar temir rudasi, xrom, mis, rux, qalay, uran rudasi, oltin va qimmatbaho toshlarga boy. Mashhur *"mis mintaqasi"* Zambiya va Kongo Demokratik Respublikasi chegara zonasida joylashgan. Materikning botiq, choʻkindi jinslar toʻplangan joylarida *toshkoʻmir*, *neft*, *tabiiy gaz*, *marganes rudalari*, *tuzlar*, *fosforitlar* keng tarqalgan (ilovadagi 24-rasmga qarang).

Relyefi. Afrika hududi relyef xususiyatiga koʻra ikki qismga boʻlinadi. Mutlaq balandligi 1000 metrgacha boʻlgan tekislik, plato va togʻliklardan tashkil topgan "past" Afrika Shimoliy va Gʻarbiy Afrikani oʻz ichiga oladi. "Baland" Afrika Sharqiy va Janubiy Afrikani egallagan. "Past" va "baland" Afrika oʻrtasidagi chegara Angola-Efiopiya yoʻnalishidan oʻtadi (24- rasm, ilovaga qarang).

"Past" Afrikada gumli past-balandliklar koʻp boʻlgan Sahroyi Kabir, tekis va botqoqli Kongo botigʻi, plato va togʻlik (Darfur, Axaggar, Tibesti va boshqa)lar asosiv relvef shakllaridir. Sahroyi Kabirdan shimoli gʻarbida Atlas togʻlari joylashgan. Uning eng baland jovi Tubkal choʻqqisidir (4 165 m). "Baland" Afrikada Efiopiya togʻligi, Sharqiy Afrika yassi togʻligi va Janubiy Afrika yassi togʻlari joylashgan. Bu verda ham togʻ oralig'idagi (Viktoriya, Kalaxari) va Sharqiy Afrika yer yorig'i o'tgan zonadagi chuqur cho'kmalar bor. Sharqiy Afrika vassi togʻligida Kilimanjaro (5 895 m), Keniya (5 199 m), Margerita (5 109 m) va boshqa togʻ choʻqqilari mavjud. Sharqiy Afrika togʻligidan shimol tomonda Efiopiya togʻligi joylashgan. Plato, togʻlik va yassi togʻlikdan boshlanadigan yoki oqib oʻtadigan daryo vodiylarida relyefning dara, kanyon, sharshara (Viktoriya, Livingston, Stenli), ostonalar koʻp hosil boʻlgan. Afrikaning eng baland (Kilimanjaro vulqoni, 5895 m) va eng past nuqtalari (Afar botigʻidagi Assal koʻli, -153 m) ham "baland" Afrikada joylashgan. "Past" Afrikaning eng past joyi Kattara botig'idir (-133 m).

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Gondvana, Buyuk Afrika yer yorigʻi, gorst, graben, mis mintaqasi, Tanganika.

Nazorat uchun savollar

- 1. Gondvana qanday yirik materik?
- 2. Afrika qanday foydali qazilmalarga boy?
- 3. Afrikaning koʻp qismini qanday relyef shakli egallagan?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Yozuvsiz xaritaga Afrikaning yirik relyef shakllarini tushiring.
- 2. Atlasdan Sharqiy Afrika yer yorigʻini toping.

20- §. Materik iqlimining xususiyatlari

Iqlimning tarkib topishi. Afrika deganda dastlab jazirama issiqda chiniqqan, qora tanli, jingalak sochli odamlar koʻz oʻngimizda gavdalanadi. Haqiqatan ham Afrikaga "issiq materik" nisbati bejiz berilmagan. Tropiklar oraligʻida Quyosh ufqdan juda balandda va har yili ikki marta zenitda boʻladi. Shuning uchun uning juda katta qismida xohlagan oyning oʻrtacha harorati +20 °C dan ortiq. Hatto eng shimoliy va janubiy qismlarida qish oyining oʻrtacha harorati +10+15 °C dan pastga tushmaydi.

Afrika iqlimining tarkib topishida uning geografik oʻrni, havo bosimi va massalari, relyefi, okean oqimlari kabi omillar kuchli ta'sir koʻrsatadi. Ekvatorga yaqin joylashgan oʻrniga koʻra juda katta miqdorda quyosh radiatsiyasini (yiliga bir kv sm ga 160-200 kkal) oladi. Yil fasllari yogʻin miqdoriga qarab farqlanadi. Ekvatorial hududlarda past bosimli mintaqalar, tropik kengliklarda esa yuqori bosimli mintaqalarning tarkib topishi Quyoshning balandligiga bogʻliq. Shunga binoan materik ustida ekvatorial, tropik va moʻtadil havo massalari harakatlanadi.

Materik iqlimining shakllanishida doimiy shamollar — passatlarning ta'siri kuchli. Yil davomida Atlantika okeanidan esadigan nam havo massalari Gvineya qoʻltigʻi sohillari va ekvatorial zonalarga juda koʻp yogʻin keltiradi. Masalan, Gvineya qoʻltigʻi sohilidagi Debunja hududiga yiliga 10 000 mm gacha yomgʻir yogʻadi.

Yogʻinlar taqsimotiga relyef shakllari ta'sir etadi. Nam havo massalarining yoʻnalishiga roʻpara turgan togʻ yonbagʻirlariga koʻp yogʻin tushadi.

Okean oqimlari materik iqlimini tubdan oʻzgartirib yuboradi. Agar sohil boʻyida sovuq oqim boʻlsa, yogʻin yogʻmaydi va choʻl iqlimi tarkib topadi (masalan, Namib, Somali). Kanar, Bengela sovuq oqimlari ustidan esadigan shamollar materikka sovuq havo olib keladi. Lekin yuqoridagi havo iliq boʻlishiga qaramasdan, qirov va tumanlar hosil boʻlsa-da, yogʻin yogʻmaydi. Natijada qurgʻoqchil choʻllar tarkib topadi.

Iqlim xususiyatlari. Afrika — eng issiq materik. Bu uning katta qismi yoritilish mintaqasida joylashganligidandir. Sayyoramizdagi eng issiq harorat shu yerda kuzatilgan (Tripoli shahri yaqinida +58 °C). Lekin eng baland togʻlarda doimiy qor va muzliklar bor. Afrika iqlimining oʻziga xos xususiyatlari iqlim mintaqalarida yaqqol namoyon boʻladi.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Eng issiq materik, yoritilish mintaqasi, quyosh radiatsiyasi, oʻrtacha harorat, Tripoli, sovuq oqimlar.

Nazorat uchun savollar

- 1. Afrika iqlimi qaysi omillar ta'sirida tarkib topadi?
- 2. Nima uchun Afrikani eng issiq materik deymiz?
- 3. Afrikada qanday havo massalari mavjud?

Amaliy topshiriglar

- 1. Afrikaning iqlim xaritasini yozuvsiz xaritaga tushiring.
- 2. Daftaringizga koʻp va oz miqdorda yogʻin yogʻadigan joylarni, shamollar yoʻnalishini va ularning sabablarini yozing.
- 3. Relyef bilan iqlim xaritalarini taqqoslang va tahlil qiling.

21-§. Iqlim mintaqalari

Afrikada bitta ekvatorial, ikkitadan subekvatorial, tropik va subtropik iqlim mintaqalari shakllangan.

Ekvatorial mintaqa. Bu mintaqa Kongo daryosi havzasining bir qismini va Gvineya qoʻltigʻi sohillarini qamrab olgan. Bu yerlarda yil davomida ekvatorial havo massalari hukmronlik

qiladi. Oʻrtacha yillik va oylik harorat doim yuqori va bir tekis taqsimlangan boʻlib, u 26 °C ga teng. Yogʻin ham bir tekis yogʻadi. Ayrim joylarda 10 000 mm yogʻin yogʻadi. Shuning uchun oʻsimliklarning oʻsishi yil boʻyi toʻxtovsiz davom etadi. Bu mintaqada har kuni ertalab Quyosh yaraqlab nur sochib turadi va yer yuzini kuchli isita boshlaydi. Tush paytlariga borib qizigan va namga toʻyingan havo yuqoriga koʻtarilib, bulut hosil qiladi. Tushdan keyin esa kuchli yomgʻir yogʻadi. Kechga yaqin Quyosh yana nurini socha boshlaydi. Bunday ob-havo kun, oy va yil davomida deyarli takrorlanib turadi. Ekvatorial mintaqa uchun yil boʻyi bitta yoz fasli xosdir.

Subekvatorial mintaqa. Subekvatorial iqlim mintaqasi ekvatorial iqlim mintaqasini shimol va janubdan oʻrab turadi. Chegaralari ekvatordan shimol va janub tomonlarga 15 — 20 ° kengliklargacha choʻzilib borgan. Subekvatorial iqlim ekvatorial iqlimdan yogʻin miqdorining nisbatan kamligi va yogʻinlarning fasllar boʻyicha notekis taqsimlanishi bilan farq qiladi. Bu yerda ikkita fasl, ya'ni sernam yoz, quruq qish aniq ifodalangan.

Tropik mintaqa. Bu mintaqa ikkala yarimsharning tropik kengliklariga toʻgʻri keladi. Shimoliy tropik iqlim mintaqasi Sahroyi Kabirning juda katta qismini egallagan. Bu yerning iqlimi faqat materikda emas, balki butun dunyoda eng issiq va eng quruq iqlim hisoblanadi. Masalan, yoz nihoyatda issiq boʻlib, havoda bulut deyarli boʻlmaydi, Quyosh toshloq va qumli choʻllarning yer yuzasini $70-80\,^{\circ}\mathrm{C}$ gacha qizdiradi, havo harorati $40-45\,^{\circ}\mathrm{C}$ gacha koʻtariladi. Kechasi esa yer yuzasi va havo harorati $0\,^{\circ}\mathrm{C}$ gacha pasaygani kuzatilgan.

Shimoliy tropikning yoz oylarida vaqt-vaqti bilan kuchli samum (arabcha — issiq shamol) va hamsin (issiq, quruq, kuchli janubiy va janubi-gʻarbiy shamol) shamoli esib, qum boʻroni boʻlib turadi. Quruq oʻzan — vodiylar toʻsatdan yogʻgan yomgʻir suvi bilan toʻyinadi.

Subtropik iqlim mintaqasi. Afrikaning chetki janubiy va shimoliy hududlari subtropik iqlim mintaqasida joylashgan. Bu yerda mavsumiy havo massalari almashinadi: yozda dengiz tropik havosi, qishda moʻtadil kengliklarning dengiz havosi

hukmron. Natijada, subtropiklarning Oʻrta dengiz iqlimi tipi shakllangan. Janubiy Afrikaning janubi-sharqiy qirgʻoqboʻyi hududlarida yogʻin yil davomida bir me'yorda yogʻadi, lekin musson shamollari yozda eng koʻp yogʻin keltiradi. Materikning shimoli gʻarbi (iyul oyining oʻrtacha harorati +27 +28 °C, yanvarda +11 +12 °C) va janubi-gʻarbida (iyul +13 +14 °C, yanvarda +21 °C), aksincha, yoz quruq keladi, qishda namgarchilik boʻladi.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Iqlim mintaqalari, Sahroyi Kabir, toshloq choʻl, samum, qum boʻronlari, vodiy.

Nazorat uchun savollar

- 1. Afrikada qanday iqlim mintaqalari shakllangan?
- 2. Afrika iqlimining tarkib topishida qanday havo massalari qatnashadi?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Iqlim mintaqalarini yozuvsiz xaritaga tushiring.
- 2. Yozda va qishda yogʻin yogʻadigan iqlim mintaqalarini aniqlang.

22- §. Ichki suvlari

Afrikaning yerusti va yerosti suvlari uning ichki suvlarini tashkil etadi. Ularni havzalar boʻyicha oʻrganib chiqamiz. Bular Atlantika va Hind okeani havzalari hamda berk havzalardir.

Afrikaning yerusti suvlari daryolar, koʻllar, suv omborlari, kanallardan iborat.

Nil — dunyodagi eng uzun (6 671 km) daryolardan biri. U Sharqiy Afrika yassitogʻligidan boshlanadigan Oq Nil bilan Efiopiya togʻligidan boshlanadigan Koʻk Nil irmoqlarining qoʻshilishidan Nil nomini oladi. Uning irmogʻi Kagera 3° j. k. (ja-

nubiy kenglik) dan boshlanib, Viktoriya koʻliga quyiladi. Oq Nil shu koʻldan oqib chiqadi. Nil daryosi Oʻrta dengizga quyilish joyida katta delta hosil qiladi. Vatandoshimiz al-Fargʻoniy (IX asr) birinchi boʻlib Nil daryosi misolida suv sarfini oʻlchaydigan "nilometr" qurilmasini bunyod etgan.

Kongo (Zair) uzunligiga (4 320 km) koʻra Afrikada ikkinchi, lekin sersuvligi (1 414 kub km) va havzasining maydoniga (3 691 ming kv km) koʻra birinchi, dunyoda esa Amazonka daryosidan keyin ikkinchi oʻrinda turadi. Uning Lukuga irmogʻi Tanganika koʻlidan boshlanadi. Daryoning suv sarfi yil davomida deyarli oʻzgarmaydi. Bunga sabab yillik yogʻinlarning bir me'yorda yogʻishidir. Kongo quyi va yuqori oqimida koʻplab ostonalar va sharsharalar hosil qilgan. Jumladan, quyi oqimida Livingston sharsharalar guruhi mavjud. Oʻrta oqimida ekvatorni ikki marta kesib oʻtadi. U Nil daryosidan farq qilib, delta hosil qilmaydi.

Niger uzunligiga va havzasining maydoniga koʻra Afrikaning uchinchi daryosi. Yuqori va quyi oqimlarida ostonalar va sharsharalar koʻp. Oʻrta oqimida Sahroyi Kabirga tutash tekis va botiq relyefli choʻl zonasidan oqib oʻtadi.

Oranj daryosi Afrikaning janubida joylashgan. U sharqda Drakon togʻlaridan boshlanib, gʻarbda Atlantika okeaniga quyiladi.

Afrikaning Zambezi, Limpopo, Rufiji, Tana, Jubba, Uabi-Shebelle va boshqa koʻplab kichik daryolari Hind okeani havzasidan oʻrin olgan. Bulardan eng yirigi Zambezi daryosidir (uzunligi 2 660 km). Daryoda koʻplab ostonalar va sharsharalar hosil boʻlgan. Quyi oqimida delta tarkib topgan va kemalar qatnaydi. Daryodagi Viktoriya sharsharasi keng (1 800 m) suv oqimini hosil qilib, 120 m balandlikdan tor daraga oqib tushadi. Bu dunyodagi eng yirik va goʻzal manzarali sharsharalardan hisoblanadi.

Berk havzada joylashgan Shari daryosi Chad koʻliga quyiladi. Afrikaning barcha yirik daryolarida baliqlar moʻl. Viktoriya, Tanganika, Nyasa koʻllari asosiy koʻllardir. Viktoriya tektonik botiqda, qolgan ikkitasi Afrika yer yorigʻida joylashgan.

Barchasi oqar koʻllardir. *Chad, Rudolf, Rukva* oqmas koʻllar guruhiga kiradi. Chad koʻliga yogʻingarchilik paytida daryolar koʻp suv keltiradi. Bu paytda koʻl maydoni ikki baravar kengayadi.

Yerosti suvlari Afrikaning qurgʻoqchil hududlarida yagona suv manbayi hisoblanadi. *Sahroyi Kabir, Namib, Kalaxari* va *Somali* choʻllarida yerosti suvlari topilgan.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Ichki suvlar, berk havza, ostonalar, sharsharalar, al-Farg'oniy, nilometr, Viktoriya, Livingston sharsharalari.

Nazorat uchun savollar

- 1. Afrikaning ichki suvlarini qanday havzalarga boʻlish mumkin?
- 2. Qaysi daryolar eng uzun, havzasi katta va sersuv?
- 3. Oqar va oqmas koʻllar qayerda joylashgan?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Afrikaning ichki suvlarini yozuvsiz xaritaga tushiring.
- 2. Yirik daryolarning qanday geografik obyektlardan oqib oʻtishini daftaringizga yozing.

23- §. Ekvatorial oʻrmonlar va savannalar

Afrika materigida doimiy sernam ekvatorial oʻrmonlar zonasi bir marta, fasliy nam oʻrmonlar, savannalar va siyrak oʻrmonlar, chalachoʻl va choʻllar, qattiq bargli doimiy yashil oʻrmon va butazor zonalari ikki martadan takrorlanadi. Togʻlarda balandlik zonalligi mavjud.

Ekvatorial o'rmonlar zonasi. Bu zona ekvatorial iqlim mintaqasida, ekvatorga tutash hududlarda va Gvineya qo'ltig'i sohillarida tarkib topgan. Uni gileya yoki yomg'irli o'rmonlar deb ham atashadi.

Togʻ jinslarida temir birikmalarining borligi qizil-sariq ferralit tuproqlarni hosil qilgan. Tuproqlar chirindiga boy emas. Oʻsimliklar oziqani koʻproq barglari orqali oladi.

Ekvatorial oʻrmonlarning asosiy xususiyati doimiy yashilligi, koʻp yarusliligi va juda qalinligidir. Ba'zan tangadek joyga ham quyosh nuri tushmaydi. Bu yerda oʻsimliklarning 25 000 turi, jumladan, daraxtlarning 1 000 turi mavjud. Yuqori yarusda (35 — 50 m) seyba, palma daraxtlari koʻproq. Oʻrta yarusda moyli palmalar, quyi yarusda esa rafiya palmasi bilan daraxtsimon paporotniklar, lianalar, eng pastda oʻt oʻsimliklar va butazorlar tarqalgan.

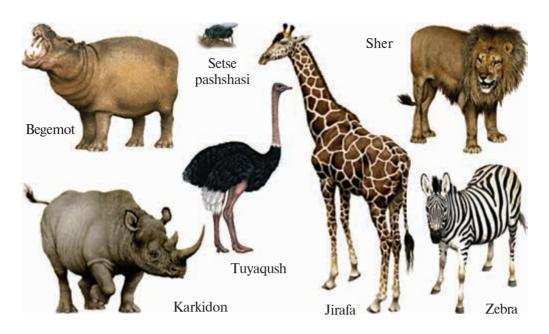
Hayvonlarning koʻpchiligi daraxtlarda yashaydi. Turli qushlar, kemiruvchilar, hasharotlar, martishkalar, shimpanzelar daraxtlarda umr kechiradi. Yerda faqat *mitti Afrika bugʻuchasi* (boʻyi 40 sm), *karlik begemot* (boʻyi 80 sm), *oʻrmon fili, okapi, gorilla* va boshqalar yashaydi. Yirik yirtqich hayvonlardan *qoplon* uchraydi.

Oʻrmonning barcha qismlarida chumolilar tarqalgan. Qushlarning yuzlab turi, ilon, kaltakesaklar bor. Ekvatorial oʻrmonlar zonasi mavsumiy nam oʻrmonlar bilan almashadi. Tabiati ekvatorial nam oʻrmonlar tabiatiga oʻxshash, faqat qishda birikki oy kam yogʻin yogʻadi, ba'zan yogʻinsiz boʻladi. Lekin hayvonlar turi va soni koʻpayadi.

Savannalar. Afrika maydonining 40 % ini savannalar egallaydi. Bu yerlardagi baland boʻyli oʻt oʻsimliklar dasht landshaftlarini eslatadi, tabiatning fasliy oʻzgarishi kuchli, sernam va qurgʻoqchil fasllar almashinib turadi. Savannalar yirik hayvonlarning koʻpligi bilan ajralib turadi.

Mavsumiy nam ekvatorial oʻrmonlar zonasiga tutash zonachasida qalin oʻt oʻsimliklarning boʻyi 3 m ga yetadi. Toʻp-toʻp daraxtzorlar, butazorlar savanna uchun xos. Bu yerlarda qizil ferralit tuproqlar tarkib topgan.

Yogʻin, asosan, yozda yogʻadi. Tuprogʻi qizil-qoʻngʻir, oʻt oʻsimliklar uncha baland emas, uzoq masofada yakka va toʻptoʻp daraxtlar va butazorlar uchraydi. Eng koʻp tarqalgan

12-rasm. Afrika hayvonot dunyosi.

daraxt sershox akatsiya, qum palmasi. Sahroyi Kabirga tutashgan zonachada choʻllashgan savanna landshafti shakllangan. Past va siyrak oʻt oʻsimliklar, tikanli butalar, bargsiz molochay, tikanli va sersuv daraxtsimon oʻt oʻsimligi koʻp tarqalgan. Savannalar uchun baobab va kaktuslar ham xos.

Dunyoning biror joyi yoʻqki, savannadagidek yirik hayvonlar toʻplangan boʻlsa. Bu yerda xilma-xil antilopalar (ularning 40 ta turi bor), zebra, jirafa, fil (balandligi 4 m, ogʻirligi 12 t gacha), buyvol, karkidon, begemot, pavian (maymun turi), sher, qoplon, sirtlon, chiyaboʻri, gepard, suvda timsohlar (Nil timsohi 5 — 6 m uzunlikka ega) uchraydi (12- rasm). Qushlardan eng kichik nektarxoʻr, kotib qush, eng katta Afrika tuyaqushi (boʻyi 2,8 m, ogʻirligi 90 kg gacha), marabu, mirzaqush va boshqalar koʻp tarqalgan.

Savannalarning oʻziga xos landshaftlarini asrash borasida xalqaro miqyosda chora-tadbirlar koʻrilmoqda. Koʻplab milliy bogʻlar, qoʻriqxonalar, buyurtmalar tashkil etilgan.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Ekvatorial o'rmonlar, savannalar, ferralit, seyba, karlik begemot, gorilla, termitlar, baobab, tuyaqush, marabu.

Nazorat uchun savollar

- 1. Ekvatorial oʻrmonlar va savannalar qayerlarda joylashgan?
- 2. Savannalarning asosiy xususiyatlari nimalardan iborat?
- 3. Bu tabiat zonalari uchun qaysi oʻsimlik va hayvonlar xos?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Afrika tabiat zonalarini yozuvsiz xaritaga tushiring.
- 2. Darslik va atlas ma'lumotlari asosida tabiat zonalaridagi oʻsimlik va hayvonlar nomlarini daftaringizga yozing.

24- §. Tropik choʻllar va subtropiklar

Tropik choʻllar tabiati. Tropik havo massalarining nihoyatda quruq ekanligi, havo bosimining yuqoriligi tropik chalachoʻl va choʻllarning tarkib topishiga sabab boʻlgan. Tropik choʻllar materikning katta qismini (30%) egallaydi va, asosan, shimoliy qismida joylashgan.

Sahroyi Kabir haqiqiy tropik choʻllardan iborat. U dunyodagi choʻllarning eng yirigi (maydoni 7,8 mln kv km). Yillik yogʻin miqdori 100 mm gacha. Ichki qismlarida bir necha yillar davomida yogʻin yogʻmaydi. Qum, chang-toʻzonli quruq va issiq *samum* shamoli kuchli esadi.

Tropik choʻllarda tun bilan kunlik harorat keskin oʻzgaradi. Masalan, kunduzi havo harorati 40 — 50°C boʻlsa, kechasi 0°C ga pasayishi mumkin. Buning natijasida choʻldagi togʻlarda togʻ jinslarida darz va yoriqlar paydo boʻlib, kuchli parchalanishlar kuzatiladi. Bunday joylarda mahalliy aholi *gamada* deb ataydigan *toshloq sahrolar* paydo boʻladi.

Bundan tashqari, tuproq va oʻsimlik qoplamidan butunlay mahrum boʻlgan barxan *qumli choʻllar* katta maydonni egallaydi. Choʻl markazida Tibesti (3 415 m), Darfur (3 088 m), Axaggar (2 918 m) kabi qoldiq togʻlar bor.

Choʻllarda chirindisiz qumoq choʻl tuproqlari, pastlik joylarda shoʻrxok tuproqlar, vohalarda madaniy tuproqlar shakllangan. Oʻsimligi juda kam, pastlik joylarda shoʻra, shuvoq, saksovul, yulgʻun, buta, akatsiya, Namib choʻlida noyob velvichiya kabi oʻsimliklar oʻsadi. Namib choʻlining shimol va sharq tomonlarida chalachoʻllar boshlanadi. Bu yerlarda yostiqsimon oʻsimliklar, molochay, aloe, yovvoyi sersuv tarvuzlar oʻsadi. Tarvuzlarni hayvonlar va aholi suv oʻrnida iste'mol qilishadi. Vohalarning asosiy oʻsimligi xurmo hisoblanadi. Choʻl sharoitiga moslashgan antilopa, giyena (chipor sirtlon), tulki, chiyaboʻri, tuya, kaltakesak, echkemar, toshbaqa kabilar asosiy hayvonlardir.

Subtropiklar tabiati. Afrikaning shimoli-gʻarbiy va janubi-gʻarbiy qismlarida qattiq bargli doimiy yashil oʻrmonlar va butazorlardan tashkil topgan subtropik zona joylashgan.

Shimoliy subtropikdagi Atlas togʻlarining 3 000 m dan tepa qismida qishda havo sovib (-10-17°C gacha), qor yogʻadi. Ba'zi joylarda qorning qalinligi 2 m ga yetadi. Sohil va togʻ yonbagʻirlarida *makvis, zaytun, pakana palma, probka emani* (dub) oʻrmonlari, yuqoriroqda yirik *atlas kedri, tis* (butasimon daraxt), yana balandroqda (1 500 — 3 000 m) keng bargli oʻrmonlar, undan balandda alp oʻtloqlari joylashgan. Bu zonada hayvon turlari koʻp. Kattaligi quyonday keladigan oʻtxoʻr *daman* togʻlarda toʻda boʻlib yashaydi. Uni ovlashadi va goʻshtini iste'mol qilishadi. Yana turli *kemiruvchilar, dumsiz makaka*, yirtqichlardan *chiyaboʻri, yovvoyi mushuk, qoplon, sirtlon*, sudralib yuruvchilardan *kaltakesak, ilon, echkemar, toshbaqalar* yashaydi. Ba'zan chigirtkalar bosqinidan qishloq xoʻjaligi ancha zarar koʻradi.

Janubiy Afrika subtropik landshaftida *kiparis, kap zaytuni, kumush daraxti, kedr, Afrika yongʻogʻi, kap kashtani, sariq daraxt* va turli oʻt oʻsimliklar oʻsadi.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Tropik cho'llar, samum, toshloq va qumli cho'llar, vohalar, velvichiya, Sahroyi Kabir, Namib cho'llari.

Nazorat uchun savollar

- 1. Toshloq sahrolar qanday hosil bo'ladi?
- 2. Tropik choʻllarda qanday hayvonlar yashaydi?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Sahroyi Kabirning tabiiy komplekslarini yozuvsiz xaritaga tushiring va geografik tavsif bering.
- 2. Mavzuga tegishli ma'lumotlarni darslik va atlasning 15betidagi xaritadan foydalanib, yozuvsiz xaritaga tushiring.

25- §. Tabiiy geografik o'lkalari

Hozirgi paytda Afrika tabiiy sharoitiga koʻra toʻrtta yirik tabiiy geografik oʻlkaga ajratiladi. Ular Shimoliy, Markaziy, Sharqiy va Janubiy Afrika deb nomlangan.

Shimoliy Afrika janubda mavsumiy nam oʻrmonlar zonasidan shimolda Oʻrta dengizgacha, gʻarbda Atlantika okeani sohillaridan sharqda Efiopiya togʻlarining etaklarigacha boʻlgan hududlarni egallaydi. Savannali Sudan (arabcha qoralar oʻlkasi), Sahroyi Kabir va Atlas togʻlari shu oʻlkada joylashgan. Shimoliy Afrika oʻlkasi tarkibida bir-biridan farq qiladigan uchta tabiat komplekslari bor. Bular: 1) qattiq bargli doimiy yashil oʻrmonlar va butazorlar zonasi, 2) qumli va toshloq choʻlli Sahroyi Kabir va 3) oʻt oʻsimlikka boy savannali Sudan yoki Saxel hududlaridir.

Markaziy Afrika Gvineya qoʻltigʻi sohillari va Kongo havzasini qamrab oladi. Bu oʻlkada doimiy yashil nam ekvatorial oʻrmonlar va mavsumiy nam oʻrmonlar zonalarining noyob

landshaftlari tarkib topgan. Oʻlkada qimmatbaho mebellar ishlanadigan *qizil daraxt*, yogʻ olinadigan *palma*, *seyba* va *muskat* daraxtlari, kauchuk olinadigan daraxtlar oʻsadi. Mitti *pigmey* qabilasi — oʻrmon odamlari, bahaybat *gorilla*, *setse* pashshasi, *mitti bugʻucha*, *okapi* va boshqalar faqat shu hududlarda yashaydi.

Sharqiy Afrika materikning baland togʻli qismini egallaydi. Bu oʻlkada quruqlikdagi eng katta yer yorigʻi — Buyuk Afrika yer yorigʻi joylashgan. Shu sababli oʻlkada tektonik koʻllar koʻp.

Afrikaning eng baland nuqtasi — Kilimanjaro vulqoni (5 895 m) shu yerda joylashgan. Sharqiy Afrikani ba'zan "Afrika materigining tomi" deb atashadi. Oʻlka, asosan, Efiopiya togʻligi va Sharqiy Afrika yassi togʻligidan iborat. Relyefi va iqlim xususiyatlariga bogʻliq holda oʻsimlik va hayvonot olami tarkib topgan. Balandlik mintaqalanishi aniq namoyon boʻlgan.

Oʻlka tabiati xilma-xil. Tabiatni asrash maqsadida qoʻriqxona va milliy bogʻlar tashkil etilgan. "Serengeti", "Rungva", "Nyasa", "Ngorongoro" shular jumlasidandir.

Janubiy Afrika oʻlkasi Kongo — Zambezi daryolari suvayir-gʻichidan janubdagi hududlarni egallaydi. Bu oʻlkani kichik Afrika deb ham atashadi. Sababi kichik hududda iqlimiga bogʻliq holda tabiati kenglik va uzoqlik boʻyicha almashib keladi. Togʻlarida balandlik mintaqalanishi mavjud. Madagaskar — paydo boʻlishiga koʻra yirik materik oroli. Tabiatiga okean ta'siri katta. Tropik oʻrmon va savannalar koʻp.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Savannali Sudan, Afrika oʻlkalari, Afrika yer yorigʻi, Atlas, Madagaskar, milliy bogʻ.

Nazorat uchun savollar

- 1. Afrikada qancha tabiiy geografik oʻlkalar ajratilgan?
- 2. O'lkalar qaysi xususiyatlari bilan bir-biridan farq qiladi?
- 3. Antropogen landshaftlar, asosiy milliy bogʻlar qayerlarda koʻp?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Tabiiy geografik oʻlkalarni tabiiy xaritadan koʻrsating.
- 2. Milliy bogʻlar va qoʻriqxonalarni yozuvsiz xaritada aks ettiring.

26- §. Materik aholisi va uning tabiatga ta'siri

Afrika aholisi 1 mlrd 203 mln (2016-yil, 1-iyul), siyosiy xaritasida 50 dan ortiq mamlakat bor. Materik shimolida arablar bilan berberlar (yevropoid irqiga mansub) yashaydi. Afrikaning qolgan qismida, asosan, negroid irqiga tegishli aholi (bantu, gottentot, pigmey, bur va b.) yashaydi.

Afrikada, asosan, tubjoy aholi, ya'ni shu joyning doimiy aholisi yashaydi.

Afrikaning eng boʻydor xalqlari materikning shimoliy qismidagi savannalarida yashaydi (tutslar, ximlar va b.). Ular boʻyining uzunligi 180 — 200 sm. Ekvatorial oʻrmonlarda esa — pigmeylar, past boʻyli (150 sm dan kam) odamlar yashashadi.

Afrikaning janubidagi chala choʻl va choʻllarda bushmenlar hamda gottentotlar yashaydi.

Madagaskar orolida, asosan, mongoloid va negroid irqlarning aralashishidan kelib chiqqan malagasiylar yashaydi.

Afrikada Yevropadan koʻchib kelgan aholi, asosan, iqlim sharoiti yaxshi yerlarda yashaydi. Ular materik aholisiga nisbatan juda ozchilikni tashkil qiladi. Materikning shimolida, Oʻrta dengiz sohillarida fransuzlar, janubida esa inglizlar, afrikanerlar (niderland avlodlari) va boshqalar yashaydi.

Afrika aholisi juda notekis joylashgan. Aholining joylashishiga birinchi navbatda tabiiy sharoit ta'sir etgan boʻlsa, keyingi navbatda tarixiy sabablar ta'sir koʻrsatgan. Oʻrta dengiz sohillari, Gvineya qoʻltigʻi va materikning janubi-sharqiy sohillarida aholi zich joylashgan.

Serengeti milliy bogʻidagi zebralar

Sentral-Kalaxaridagi sher

13-rasm. Afrikadagi milliy bogʻlar.

Insonning tabiatga ta'siri. Tabiatni muhofaza qilish. Afrika tabiatini muhofaza qilish dolzarb masalaga aylangan. Materikda oʻsimlik va hayvonot olamini asrash maqsadida 392 ta milliy bogʻ va qoʻriqxonalar tashkil etilgan. Kongo Demokratik Respublikasining 15% hududini milliy bogʻlar, botanika bogʻlari, tajriba stansiyalari, Keniya davlatida 10% maydonni milliy bogʻlar egallaydi. Afrika tabiati inson tomonidan anchagina oʻzgartirib yuborilgan.

Qoʻriqxonalarga ilmiy ish bilan shugʻullanuvchilargina qoʻyiladi. Milliy bogʻlarga esa undan farqli oʻlaroq, sayyohlar kirishi mumkin, lekin ular belgilangan qoidalarga amal qilishlari shart.

Milliy bogʻ va qoʻriqxonalar Sharqiy va Janubiy Afrikada koʻp. Eng yiriklari — Serengeti, Masai-Mara, Bvandi, Kryugera, Chobe, Etosha, Sentral-Kalaxari, Rungva va boshqalardir (13-rasm).

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Tubjoy aholi, pigmeylar, afrikanerlar, Serengeti, Masai-Mara, Bvandi, Kryugera, Chobe, Etosha, Sentral-Kala-xari, Rungva.

Nazorat uchun savollar

- 1. Afrikada, asosan, qaysi irqqa mansub aholi yashaydi?
- 2. Materikda qanday qoʻriqxona va milliy bogʻlar bor?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Yozuvsiz xaritaga Afrikaning milliy bogʻlari va qoʻriq-xonalarini tushiring.
- 2. Afrika aholisi zich joylashgan hududlarni xaritadan koʻrib tahlil qiling, sababini tushuntiring.

27- §. Atlantika okeani

Asosiy xususiyatlari. Barcha yarimsharlarda joylashgan, Buyuk geografik kashfiyotlar shu okeandan boshlangan, qirgʻoqsiz dengizi bor, meridianal yoʻnalgan eng uzun oʻrta okean tizmasi bor, eng yirik port-shaharlari bor, ichki dengizlari eng koʻp, eng sersuv va eng uzun daryolar shu okeanga quyiladi, eng baland qalqish ham shu okeanda kuzatiladi, materiklar dreyfi gipotezasiga asos boʻlgan, dengiz transportida dunyoda birinchi oʻrinda turadi.

Geografik oʻrni. Atlantika okeani beshta materik orasida joylashgan. Shimoldan janubga 12 ming km masofaga choʻzilgan. Okeanning maydoni 91 mln kv km, eng keng joyi moʻtadil kengliklarga (9 450 km) va eng tor joyi (2 620 km) shimoliy qismiga toʻgʻri keladi.

Oʻrganilish tarixi. Okean nomi Atlanta (yunon afsonasiga koʻra, *yelkasida osmon gumbazini koʻtarib turuvchi pahlavon*) atamasi bilan bogʻliq. Dastlab 1507- yilda geografik xaritaga "Atlantika okeani" nomi yozilgan. Miloddan oldingi davrlarda finikiyaliklar, arablar, rimliklar okean suvlarida suzishgan.

Buyuk geografik kashfiyotlar davrida B. Diash, X. Kolumb, J. Kabot, Vasko da Gama, F. Magellan, J. Kuk va boshqalar sayohatlari Atlantika okeani haqida koʻplab ma'lumotlar berdi.

Okean tabiatini kompleks oʻrganish XIX asrning oxiridan boshlanadi. "Chellenjer" kemasidagi ingliz ekspeditsiyasi, Xalqaro geofizika yilidagi (1957—1958) tadqiqotlar, Jak Iv Kusto

ekspeditsiyasi davrida okean hayotiga va tabiat komponentlariga taalluqli juda koʻp ma'lumot toʻplandi.

Geologik tuzilishi va relyefi. Gondvana va Lavraziya materiklarining gorizontal yoʻnalishdagi parchalanishi natijasida Atlantika okeani paydo boʻlgan.

Geologik tuzilishida turli xil yotqiziqlar qatnashadi. Jumladan, oʻrta okean tizmalarida bazaltli va vulqonli jinslar, materik sohillarida daryolar oqizib keltirgan qum, gil, loyqa jinslar tarqalgan.

Materik sayozligi okeanning shimoliy qismida, Florida yarimoroli, Folklend orollari yonida katta maydonlarni egallaydi, Afrikaning gʻarbiy sohillarida esa tor yoʻlakni hosil qiladi. Materik yonbagʻri ancha tik. Okean tubida Oʻrta Atlantika suvosti togʻ tizmasi shimoldan janubga 15 000 km masofaga choʻzilgan. Oʻrta Atlantika tizmasi, oʻz navbatida, Shimoliy va Janubiy Atlantika tizmalariga boʻlinadi. Bu tizmalar oraligʻida bir nechta botiqlar joylashgan. Mazkur botiqlarning chuqurligi 3 000 m dan 7 000 m gacha yetadi. Oʻrta okean tizmasining tepa qismini koʻndalang va boʻylama chuqur daralar — riftlar kesib oʻtgan. Okeanning eng chuqur qismi Puerto-Riko choʻkmasi boʻlib, 8 742 m chuqurlikda joylashgan.

Iqlimi. Atlantika okeani yuza suvlarining harorati Tinch va Hind okeanlari suvlariga nisbatan past $(+16,5 \,^{\circ}\text{C})$. Bunga Shimoliy Muz okeanidan va Antarktida tomonidan sovuq oqimlarning kirib kelishi sababchidir. Termik ekvatorda suv yuzasining oʻrtacha yillik harorati $27-28\,^{\circ}\text{C}$. Okeanning janubiy va shimoliy qismlarida $0-1\,^{\circ}\text{C}$ gacha pasayadi.

Okeanda barcha iqlim mintaqalari mavjud. Uning janubiy oʻrtacha kengliklarida yil davomida kuchli shamollar kuzatilsa, subtropiklarda haftalab shtil — shamolsiz kunlar boʻladi.

Okeanning o'rtacha sho'rligi (37,5%) Dunyo okeani o'rtacha sho'rligidan yuqori. Okeanning shimoliy va janubiy chegaralarida suvning sho'rligi 34-35%, eng sho'r dengizi O'rta dengiz (37-39%) hisoblanadi.

Oqimlari. Atlantika okeanida oqimlar halqalar hosil qiladi. Mashhur Golfstrim oqimi okeandagi *qudratli daryo* singari Shimoliy Amerika va Yevropa iqlimiga ta'sir qilib, shimol tomondagi muz va muztogʻ (aysberg)larning erishiga hamda tumanli kunlar koʻpayishiga sabab boʻladi.

Okeanning tabiat mintaqalari. Atlantika okeanining oʻrta qismida ekvatorial mintaqa joylashgan. Bu mintaqaning yillik yogʻin miqdori 1 770 mm ga va suvning oʻrtacha shoʻrligi 35 ‰ ga teng. Undan shimolda va janubda tropik, subtropik, moʻtadil, subqutbiy va bitta qutbiy mintaqalarning bepoyon suvlari joylashgan. Subtropik va tropik mintaqalarda yogʻingarchilik kam boʻlganligi tufayli ular suvining shoʻrligi biroz koʻtariladi.

Shimoliy subtropik mintaqada tabiati oʻziga xos boʻlgan Sargasso dengizi joylashgan. Dengiz suvining shoʻrligi 37 ‰ ga teng, harorati qishda 23 °C ni va yozda 28 °C ni tashkil etadi.

Insonning xoʻjalik faoliyati. Buyuk geografik kashfiyotlar Atlantika okeanidan boshlangan. Mashhur dengizchilar shu okean orqali safarga chiqqanlar. Hozir ham transportdagi ahamiyati jihatidan birinchi oʻrinni egallaydi. Oʻrta dengiz sohillari dunyo turizmida birinchi oʻrinda turadi. Suvaysh (1869- y.) va Panama (1914- y.) kanallarining ishga tushirilishi okeanning ahamiyatini yanada oshirdi.

Okean shelflaridan xilma-xil boyliklar qazib olinadi, baliq ovlash koʻproq okeanning shimolida olib boriladi.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Atlantika, Atlantida, oʻrta okean tizmasi, Golfstrim, shtil, Buyuk geografik kashfiyotlar, tabiat mintaqalari.

Nazorat uchun savollar

- 1. Atlantika okeanini qaysi materiklar o'rab turadi?
- 2. Okeanni kimlar o'rgangan?
- 3. Okeanda qanday tabiat mintaqalari bor?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Yozuvsiz xaritaga okean tubi relyefini tushiring.
- 2. Okeanni oʻrgangan dengizchilarni daftaringizga yozing.

28- §. Hind okeani

Asosiy xususiyatlari. Eng shoʻr okean, eng issiq koʻrfazi mavjud, eng katta suvosti deltasi bor, choʻkindi jinslar eng qalin (5,5 km, Gang deltasi), asosiy qismi janubiy yarimsharda, oʻsimlik va hayvonlarga eng kambagʻal, eng uzun boʻgʻizi bor, neft va gaz zaxirasi va qazib olinishi, tashiladigan neft hajmi boʻyicha birinchi oʻrinda turadi. Marvarid va durlar yigʻib olishda yetakchi hisoblanadi.

Geografik oʻrni. "Hind" soʻzi sanskritcha daryo degan ma'noni anglatadi.

Hind okeani toʻrtta materik (Afrika, Yevrosiyo, Avstraliya, Antarktida) oraligʻida joylashgan. Okeanning asosiy qismi Janubiy yarimsharda joylashgan. Shimoli-sharqiy va shimoli-gʻarbiy qirgʻoqlari ancha parchalangan. Maydoni 76 mln kv km.

Oʻrganilish tarixi. Dastlab arablar, shumerliklar Fors koʻrfazi, Qizil dengiz va Hind okeanida suzishgan (er. av. IV — V asrlarda) boʻlsalar, finikiyaliklar (er. av. VI asrda) Hind okeani orqali Afrikani janubdan aylanib oʻtib, gʻarbdan qaytib kelganlar.

Eramizning boshlaridan arablar (ayniqsa, VII — XII asrlarda) Hind okeanini oʻzlashtirdilar. Ular okean qirgʻoqlarini, orollar, oqimlarni, shamollarni atroflicha oʻrgandilar. Vasko da Gama Hindistonga dengiz yoʻlini ochdi (1498- y.). Hind okeanini birinchi boʻlib A. Tasman (1642 — 1643) gʻarbdan sharq tomonga (Avstraliya janubiga) suzib oʻtgan boʻlsa, J. Kuk (1771 — 1775) okean chuqurligini aniqladi.

Okeanni muntazam oʻrganish XIX asrning oxiridan boshlandi. "Chellenjer" kemasi a'zolari, UNESCO tashabbusi bilan 1960 — 1965- yillarda tashkil etilgan Xalqaro Hind okeani ilmiy ekspeditsiyasi okean toʻgʻrisida mukammal ilmiy ma'lumotlar toʻpladi.

Okean tubi relyefi. Hind okeani tubida uch tarmoqqa boʻlinib ketgan togʻ tizmalari mavjud. Bular Arabiston-Hindiston, Gʻarbiy Hind togʻlari va Avstraliya-Antarktida koʻtarilmalaridir. Okeanning sharqiy qismida Markaziy va Gʻarbiy Avstraliya botiqlari mavjud. Ularni bir-biridan Sharqiy Hind tizmasi ajratib turadi. Togʻ tizmalarining kengligi 400 — 800 km, balandligi 2 — 3 km. Hind okeanining eng chuqur joyi Yava (Zond) choʻkmasida boʻlib, chuqurligi 7 729 m ga teng.

Iqlimi. Okeanning shimoliy qismida suv yuzasining harorati yuqori +25 +28 °C, janubida esa ancha past. Suvining shoʻrligi Dunyo okeani oʻrtacha shoʻrligidan yuqori. Qizil dengiz suvi eng shoʻr (42 ‰), shoʻrligi eng past Bengaliya qoʻltigʻi (30 — 34 ‰) suvlaridir. Yogʻinlar miqdori ekvatorial mintaqada koʻp (3 000 mm gacha), qutblar tomon kamayib boradi. Eng kam yogʻin shimoli-gʻarbiy qismida (100 mm) kuzatilgan. Okeanda shimolda subtropik, tropik, subekvatorial, ekvatorial, janubda subekvatorial, tropik, subtropik, moʻtadil, subantarktika va antarktika iqlim mintaqalari tarkib topgan.

Organizmlari. Hind okeanining tropik mintaqalarida planktonlar koʻp. Planktonlar orasida kechasi nur sochadigan turlari bor. Okean suvlarida baliqlardan sardinella, skumbriya, akula, kitlar, iliq suvlarda ulkan dengiz toshbaqalari, dengiz ilonlari, molluskalar (kalmarlar) yashaydi. Dengiz sayozliklarida, marjon riflari atrofida organizmlar eng koʻp tarqalgan. Bu yerlarda haqiqiy *suvosti oʻtloqlarini* uchratish mumkin.

Okeanning tabiat mintaqalari. Okeanning *ekvatorial mintaqa-sida* iqlim sharoiti yil davomida kam oʻzgaradi. Yuzadagi suv harorati 20—28 °C. Yillik yogʻingarchilik miqdori 2 000—3 000 mm ni tashkil etadi. Shunga mos tabiat kompleksi shakllangan.

Janubiy subtropik mintaqada ikkita yirik kompleksni — iliq va sovuq suv massalaridan tashkil topgan tabiat komplekslarini koʻramiz. Mintaqaning gʻarbiy qismida yogʻingarchilik koʻp (1 000 mm), iliq oqimlar ta'sirida boʻlganligidan yil davomida suvi iliq, harorati ancha yuqori boʻladi. Sharqiy qismida esa sovuq oqimlar ta'sirida yil davomida suvning harorati past boʻladi, yogʻin kam (500 mm) yogʻadi.

Okeanning janubida *moʻtadil* va *subantarktika* tabiat mintaqalari joylashgan. Ular tabiatining shakllanishida gʻarbiy shamollar va muzli Antarktida materigining ta'siri kuchli. Mintaqalar yuza suvi nisbatan sovuq boʻlganligi uchun shunga mos organizmlar yashaydi.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

"Chellenjer", UNESCO, aysberg, dengiz toshbaqasi, dengiz ilonlari, musson, tabiat mintaqalari.

Nazorat uchun savollar

- 1. Okean qaysi materiklar oraligʻida joylashgan?
- 2. Kimlar okeanni oʻrganishgan?
- 3. Okeanda qanday tabiat mintaqalari bor?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Bengaliya qoʻltigʻida suvning shoʻrlik darajasi eng pastligi sababini aniqlang.
- 2. Yozuvsiz xaritaga dengiz, okean tubi relyefini tushiring.

AVSTRALIYA VA OKEANIYA

29- §. Avstraliyaning geografik oʻrni, oʻrganilish tarixi, geologik tuzilishi, foydali qazilmalari. Relyefi

Avstraliyaning asosiy xususiyatlari. Eng mitti, eng past, eng quruq materik, xaltali hayvonlar vatani, sayyoramizning yaxlit noyob qoʻriqxonasi, oʻrtasidan janubiy tropik chizigʻi oʻtadi, evkalipt daraxti vatani (boʻyi 2 m dan 150 m gacha), materikdagi berk havza maydoni (60%) jihatidan birinchi oʻrinda, yagona davlat — Avstraliya Ittifoqi bor, aholisining deyarli yarmi ikkita shaharda (Sidney, Melburn) yashaydi. Maydoni — 7 mln 659 ming kv km.

Geografik oʻrni. Avstraliya (lotincha "australius" — *janubiy*) toʻliq janubiy yarimsharda joylashgan. Quruqlikni shimol, gʻarb va janubdan Hind okeani, sharqdan Tinch okean suvlari oʻrab turadi. Maydonining kichikligiga koʻra unga *materik-orol* nisbatini berishgan. Odam yashaydigan materiklardan ancha uzoqda joylashgan.

Oʻrganilish tarixi. Avstraliya odam yashaydigan materiklar orasida eng keyin kashf etilgan. Yevropaliklardan birinchi boʻlib Avstraliya quruqligiga qadam qoʻygan kishi niderlandiyalik Uilyam Yanszondir. U 1606- yilda Keyp-York yarimorolini tekshirdi va materikka *Yangi Gollandiya* deb nom berdi. Shu sana Avstraliyaning kashf etilgan vaqti boʻlib, geografiya tarixiga kirdi. Keyinchalik, ispaniyalik L. Torres, niderlandiyalik A. Tasman va boshqalar materikni oʻrgandilar.

Geologik tuzilishi. Avstraliya qadimgi geologik oʻtmishda Gondvana materigining bir qismi boʻlgan. Mezozoy erasining oxiriga kelib Avstraliya mustaqil materik tariqasida shakllandi. Materik asosini qadimgi qattiq va mustahkam platforma tashkil etadi. U Hind-Avstraliya litosfera plitasining bir boʻlagidir. Platformaning mustahkam kristalli zamini materikning shimolida, gʻarbida va markaziy qismlarida yer yuzasiga chiqib yotadi. Sharqiy qismidagi Katta Suvayirgʻich tizmasi gersin togʻ burmalanishida koʻtarilgan. Keyingi tektonik harakatlar natijasida Yangi Gvineya, Tasmaniya — materik orollari quruqlikdan ajralib qolgan. Kuchli zilzilalar kuzatilmaydi, vulqonlar umuman yoʻq.

Foydali qazilmalari. Platformaning zaminida temir, mis, qoʻrgʻoshin, rux, uran rudalari, qalay, oltin, platina kabi rudali qazilmalar joylashgan. Choʻkindi jinslar bagʻrida fosforit, osh tuzi, toshkoʻmir va qoʻngʻir koʻmir, neft, tabiiy gaz tarkib topgan. Avstraliya temir va rangli metallar (boksit, qoʻrgʻoshin, rux, nikel) hamda uran zaxiralari boʻyicha dunyoda yetakchi oʻrinda turadi. Koʻpgina qazilma boyliklar yer yuzasiga yaqin joylashgan. Shu bois, ular arzon — ochiq usulda qazib olinadi. Avstraliya — rux, qoʻrgʻoshin va kumush qazib chiqarishda dunyoga mashhur.

Relyefi. Materikning 95 % hududi pasttekislik va yassi togʻ-liklardan, 5 % i togʻlardan iborat. Avstraliya relyef tuzilishiga

koʻra uch qismga ajraladi. Birinchisi, Gʻarbiy Avstraliya yassi togʻligidir. U yassi togʻlik va baland tekisliklardan iborat (atlasga qarang). Nurash natijasida yemirilib, pasayib qolgan balandliklar va qoldiq togʻlar koʻzga yaqqol tashlanadi. Bunga yassi togʻliklar ustidan baland koʻtarilib turgan Makdonnell (Zil choʻqqisi — 1510 m) va Xamersli (Brus choʻqqisi — 1226 m) togʻlari misol boʻladi. Kelib chiqishiga koʻra ularni palaxsali togʻlar guruhiga kiritish mumkin.

Ikkinchisi, Markaziy pasttekislik boʻlib, u materikning eng past va yassi tekisliklaridan iborat. Ular dengiz va daryo yotqiziqlaridan tuzilgan. Tekislikning mutlaq balandligi 100 m dan oshmaydi. Materikning eng past joyi (Eyr-Nord koʻli, -16 m) ham shu yerda. U Markaziy havza deb ham ataladi. Markaziy pasttekislikning shimolida Karpentariya tekisligi bor. Markaziy havzada toshloq quruq vodiylar — kriklar koʻp uchraydi. Eng kattalari Kuper-krik va Eyr-kriklardir. Bu joylar kriklar oʻlkasi deb ataladi. Materikning sharqida uzoq masofaga choʻzilgan uchinchi togʻli qismi — Katta Suvayirgʻich tizmasini hosil qiladi. Bu tizmaning eng baland joyi janubiy qismidagi Avstraliya Alp togʻlari (Kossyushko choʻqqisi, 2228 m) hisoblanadi. Tektonik yoriqlar, daralar va daryo vodiylari togʻlarni alohidalalohida massivlarga boʻlib yuborgan.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Avstraliya, materik orol, eng quruq, xaltali hayvonlar vatani, eng past materik, V. Yanszon, L. Torres, A. Tasman, evkalipt daraxti.

Nazorat uchun savollar

- 1. "Avstraliya" soʻzi qanday ma'noni anglatadi?
- 2. Relyef tuzilishiga koʻra necha qismga boʻlinadi?
- 3. Qaysi qazilmalar boʻyicha dunyoda yetakchi?

Amaliy topshiriqlar (atlasdan foydalaning)

- 1. Avstraliyaning tabiiy xaritasini yozuvsiz xaritaga tushiring.
- 2. Foydali qazilmalar va relyef haqida jadval tuzing.

30- §. Iqlimi, ichki suvlari va tabiat zonalari

Iqlim xususiyatlari. Avstraliyaning geografik oʻrni, havo massalari, okean oqimlari, relyefi materik iqlimining oʻziga xos xususiyatlarini shakllantirgan. Shunga koʻra, Avstraliya Yerimizdagi eng qurgʻoqchil materik hisoblanadi. Uning hududida Afrikaga nisbatan besh baravar kam yogʻin yogʻadi. Bu yerda quruq tropik iqlim tipi hukmronlik qiladi. Shuning uchun materikning markaziy va gʻarbiy qismlarida yogʻingarchilik juda kam boʻladi. Okeandan esadigan janubi-sharqiy passatlar Katta Suvayirgʻich tizmasining sharqiy yonbagʻirlariga yogʻin keltiradi.

Iqlim mintaqalari. Avstraliya materigida toʻrtta iqlim mintaqalari tarkib topgan. *Subekvatorial iqlim mintaqasi* materikning 20° j. k. gacha boʻlgan hududlarini egallaydi. Yozda (dekabr-fevral) ekvatorial havo massalari koʻp yogʻin keltiradi ($800-2\,000$ mm). Qishda (iyun-avgust) esa tropik havo massalari hukmronlik qiladi va havo quruq boʻlib, yogʻin kam yogʻadi. Bu mintaqada oʻrtacha havo harorati yozda $+24\,^{\circ}$ C, qishda esa $16-24\,^{\circ}$ C ni tashkil etadi.

Tropik iqlim mintaqasi katta maydonni egallaydi. Oldingi mintaqa singari koʻp quyosh radiatsiyasini oladi. Ikkita iqlim tipi shakllangan. 1. Quruq tropik iqlim tipi, tekislikni egallaydi, yogʻin kam (100 — 500 mm), yillik havo harorati 30 — 32 °C. 2. Nam tropik iqlim mintaqasi, Tinch okean sohilida tarkib topgan, yogʻin koʻp (2 000 mm gacha), yillik harorati 16 °C.

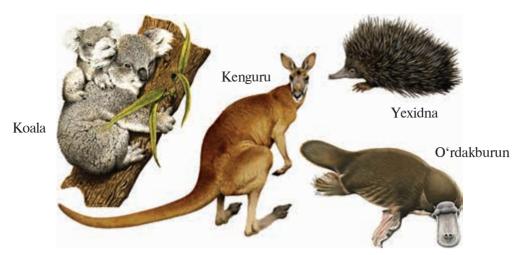
Subtropik iqlim mintaqasi materikning janubiy qismini va Tasmaniya orolining shimoliy sohil boʻylarini qamrab oladi. Bu mintaqada uchta iqlim tipi hosil boʻlgan. Gʻarbdan sharqqa tomon dastlab Oʻrta dengiz subtropik iqlim tipi (yogʻin 300—1000 mm), soʻngra kontinental (yogʻin 100—500 mm) va

janubi-sharqiy qismida nam subtropik iqlim tiplari (yogʻin $2\,000-3\,000$ mm) mavjud. Tasmaniya oroli gʻarbiy shamollar ta'sirida boʻlib, moʻtadil iqlim mintaqasi asosiy qismini egallaydi (yogʻin $500-2\,000$ mm, harorat qishda $+8\,^{\circ}\text{C}$, yozda $+16\,^{\circ}\text{C}$).

Ichki suvlari. Materikning katta qismi quruq tropik iqlim mintaqasida joylashganligidan daryolar oz. Avstraliyaning 60 % maydoni oqmas ichki berk havzaga, 7 % i Tinch okean va 33 % i Hind okeani havzasiga qaraydi. Daryolarning quruq oʻzanlari *kriklar* deb ataladi. Bu daryolarda suv ahyon-ahyonda yogʻadigan yomgʻirlardan keyin paydo boʻladi va tez orada qurib qoladi. Yil boʻyi sersuv boʻlib oqadigan daryolar Avstraliyaning sharqiy qismida mavjud. Daryolar yomgʻirdan va yerosti suvlaridan toʻyinadi. Avstraliyaning eng katta daryo tizimi — *Murrey* va uning yirik irmogʻi *Darling*dan iborat. Avstraliyada kichik oqmas koʻllar koʻp. Ular juda shoʻrlangan. Koʻllar ichida eng yirigi Eyr-Nord koʻli, uning maydoni suv bilan toʻlgan paytda 15 ming kv km ga yetadi. Eyr-Nord okean sathidan 16 m pastda joylashgan.

Tabiat zonalari. Avstraliya maydoniga koʻra qiyoslansa, choʻl zonasi egallagan hududlar boʻyicha birinchi, oʻrmonlar maydoniga koʻra oxirgi oʻrinni egallaydi. Materikda quyidagi tabiat zonalari tarkib topgan. Fasliy nam doimiy yashil oʻrmonlar materikning shimoli-sharqiy sohillarini egallaydi. Daraxtlardan palma, lavr, daraxtsimon paporotniklar, evkaliptlar koʻp uchraydi. Tropik oʻrmonlarda xaltali ayiq — koala, lirodum, kenguru, xaltali iblis, oʻrdakburun, yexidna, rang-barang toʻtilar, qushlar yashaydi (14- rasm). Savannalar materikning shimoliy, sharqiy qismlarida katta maydonlarni egallaydi. Savannalarda siyrak oʻrmonlar (evkalipt, akatsiya, kazuara, butilkasimon daraxtlar), oʻt hamda buta oʻsimliklar mavjud. Bu zonada kenguru, vombatlar (xaltali kemiruvchilar), xaltali chumolixoʻr, suv havzalarida qushlar koʻp.

Choʻl zonasi materikning ichki qismida katta hududlarni egallaydi. Bu zonada efemer oʻsimliklar bilan birga doimiy

14- rasm. Avstraliya hayvonlari.

yashil butazorlar (asosan, evkalipt, akatsiyadan iborat) oʻtib boʻlmas changalzorlarni — skreblarni hosil qiladi. Bu zonada *gi-gant kengurular, vombatlar, yexidna, dingo iti, emu tuyaqushi, zaharli ilonlar, mali* — inkubator tovugʻi va kemiruvchilar yashaydi.

Eng janubdagi *subtropik iqlim* mintaqasidagi tabiat zonalari hududiy xususiyatga ega. Materikning gʻarbiy qismida qattiq bargli oʻrmonlar va butalar (asosan, evkaliptlar), janubi-sharqida evkalipt oʻrmonlari, undan janubda doimiy yashil dub (eman)lar oʻsadi. Avstraliya Alp togʻlarida balandlik mintaqalari mavjud. Tasmaniya aralash oʻrmonlar bilan qoplangan.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Eng quruq materik, Tasmaniya, paporotnik, evkalipt, savannalar, skreblar, mali — inkubator tovugʻi.

Nazorat uchun savollar

- 1. Avstraliya qit'asida qanday iqlim mintaqalari shakllangan?
- 2. Krik va skreb nima?
- 3. Afrika va Avstraliya tabiat zonalarining oʻxshash va farqli jihatlari nimalardan iborat?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Iqlim mintaqalarini yozuvsiz xaritaga tushiring.
- 2. Daryo va koʻllarni tavsiflab, daftaringizga yozing.

31- §. Materik aholisi va uning tabiatga ta'siri

Aholisi va uning hududiy tarqalishi. Yevropaliklar kelgunga qadar avstraliyaliklar juda past taraqqiyot darajasida boʻlishgan. Aborigenlar ovchilik, termachilik bilan kun koʻrishgan. Ular dehqonchilik bilan ham, chorvachilik bilan ham shugʻullanishmagan. Aborigenlar, asosan, Avstraliyaning tabiiy sharoiti inson hayoti uchun qulay boʻlgan sharqiy va janubi-sharqiy qismlarida oʻrnashgan edilar. Keyinchalik materikka yevropaliklar kelishganidan soʻng va qoʻychilikning rivojlanishi bilan ular qurgʻoqchil, yashash uchun noqulay yerlarga siqib chiqarildi.

Kelgindi aholi yevropaliklar avlodlaridir, asosiy qismi inglizlar — ingliz tilida soʻzlashuvchi avstraliyaliklardan iborat. Avstraliya boshqa aholi yashaydigan materiklardan aholi zichligining kichikligi bilan ajralib turadi. Aholining koʻp qismi materikning yashash uchun qulay boʻlgan sharqiy, janubisharqiy va janubi-gʻarbiy chekkalarida toʻplangan.

Tabiatiga insonning ta'siri. Avstraliya tabiati yevropaliklar koʻchib kelganidan soʻng va ular xoʻjalik faoliyati ta'sirida juda tez hamda kuchli darajada oʻzgardi. Hayvonlarni koʻplab ovlash, yashash sharoitining oʻzgarishi natijasida ularning koʻpi qirilib ketdi. Kenguruning ba'zi turlari, xaltali boʻri, vombatlarning ayrim turlari yoʻqolish arafasida. Ayniqsa, Avstraliyaning sharqiy, janubi-sharqiy va janubi-gʻarbiy aholi zich yashaydigan qismlari tabiati koʻp oʻzgargan. Ilgari quruq siyrak oʻrmonlar va butazorlar oʻrnini endilikda antropogen landshaftlar — bugʻdoyzorlar, uzumzorlar, zaytunzorlar egallagan. Sa-

noatining rivojlanishi bilan bogʻliq ravishda koʻp antropogen tabiat komplekslari vujudga keldi.

Tabiatni muhofaza qilish va yoʻqolib borayotgan kamyob oʻsimlik va hayvonlarni saqlab qolish uchun milliy bogʻlar va qoʻriqxonalar bunyod etilgan.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Aborigenlar, avstraliyaliklar, kenguru, antropogen landshaftlar, milliy bogʻlar va qoʻriqxonalar

Nazorat uchun savollar

- 1. Aholining koʻp qismi materikning qaysi qismida toʻplangan?
- 2. Avstraliyaning qaysi qismlari tabiati koʻp oʻzgargan?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Xarita asosida Avstraliyaning aholi zich joylashgan hududlarini tahlil qiling va tushuntiring.
- 2. Avstraliyaning tabiati koʻp oʻzgargan qismlarini aniqlang va ularning sabablarini tushuntiring.

32-§. Takrorlash

Geografik qobiq, Dunyo okeani, Afrika va Avstraliya materiklarining asosiy xususiyatlarini gapirib bering.

Atlasdagi xaritadan foydalanib, Avstraliyaning chekka nuqtalari oraligʻidagi masofani oʻlchang.

Afrika va Avstraliyaning endemik hayvonlarini eslang.

Tuxumdan bola ochib, suti bilan boqadigan hayvonlar (oʻrdakburun va yexidna) haqida ma'lumot bering.

Yakuniy nazorat uchun ikkinchi chorak (19 — 31- darslar) mavzularidan 20 ta test topshiriqlarini tuzib yeching.

33- §. Tinch okean

Asosiy xususiyatlari. Okeanlar ichida eng keksa va eng kattasi, eng issigʻi, "olovli halqa" si mavjud, eng chuqur, biomassaga eng boy. Baliq ovlashda, dengiz, orollar soni, kuchli shamol, baland toʻlqin, suv tubi vulqonlari boʻyicha Dunyo okeanida birinchi oʻrinda.

Geografik oʻrni. Tinch okean Dunyo okeani maydonining yarmini va Yer yuzining 1/3 qismidan ortigʻini egallagan. Bu okean kattaligi sababli *Ulugʻ okean* deb ham ataladi. Okeanni beshta materik chegaralab turadi. Uni shimoli-sharqda Shimoliy Amerika, janubi-sharqda Janubiy Amerika, janubda Antarktida, janubi-gʻarbda Avstraliya, shimoli-gʻarbda Yevrosiyo materiklari oʻrab olgan. Shimoldan janubga qarab qariyb 12 ming km va gʻarbdan sharqqa qarab 17,2 ming km masofaga choʻzilgan. Eng keng joyi ekvatorda va uning atrofida. Maydoni 180 mln kv km.

Oʻrganilish tarixi. Birinchi boʻlib ispaniyalik V. Balboa 1513-yilda Panama boʻynidan oʻtib, Tinch okeanni koʻrgan va unga Janubiy okean deb nom bergan. F. Magellan 1520 — 1521- yillardagi sayohati davrida uni Tinch okean deb atagan.

Okean toʻgʻrisidagi dastlabki ma'lumotlar F. Magellan va J. Kuk sayohatlari tufayli toʻplangan. V. Bering va A. I. Chirikovlar 1741- yilda okeanning shimoliy qismini oʻrganishdi. I. F. Kruzenshtern, Y. V. Lisyanskiy, S. O. Makarov "*Vityaz*" kemasida va Jak Iv Kusto Tinch okeanda mukammal tadqiqot ishlari olib bordilar. Hozirgi vaqtda Tinch okeanni oʻrganish yuzasidan maxsus xalqaro tashkilotlar tuzilgan.

Geologik tuzilishi va foydali qazilmalari. Tinch okean botigʻi eng keksa va Yer poʻstining juda katta maydonini egallaydi. Shunga asoslanib, mustaqil litosfera plitasi tariqasida ajratilgan. Ayni paytda Tinch okean litosfera plitasi oʻrta okean tizmasi zonasida kengaymoqda. Tinch okean litosfera plitasi eng serharakat plita ekanligi aniqlandi. Uning yillik siljish tezligi 10 sm dan katta (Atlas, 4-5- betlar). Shuning uchun ham bu "olovli halqa" da kuchli va halokatli zilzilalar, vulqon harakatlari takrorlanib turadi.

Okean shelfida daryo va toʻlqin yotqiziqlari, organik jinslar, okean tubida qizil gilli jinslar eng koʻp tarqalgan.

Tinch okeanda mineral boyliklar juda koʻp.

Okean tubi relyefi. Okean tubi relyefi juda murakkab tuzilgan. Bu yerda dengiz sayozligi kam, 1,7 % maydonni egallaydi. Sayozlik faqat Bering, Oxota, Sariq va Sharqiy Xitoy dengizlarida mavjud. Materik yonbagʻirlari tik zinapoyalar hosil qiladi. Okean tubi 62,6 % maydonni egallagan. Bu yerda togʻtizmalari, choʻkmalar, tekisliklar, botiqlar koʻp tarqalgan. (Ularni xaritadan toping). Tinch okeanda minglab kilometr masofaga choʻzilib yotgan eng chuqur choʻkmalar ham bor. Bular Mariana (11 022 m), Tonga (10 882 m), Kermadek (10 047 m), Kuril-Kamchatka (9 783 m), Filippin, Peru, Chili va boshqa choʻkmalar.

Dunyo okeanidagi chuqurligi 5 km dan ortiq boʻlgan 35 ta botiqdan 25 tasi, chuqurligi 10 km dan ortiq boʻlgan 5 ta botiqning barchasi shu okeanda joylashgan.

Iqlimi. Tinch okean eng issiq okean boʻlib, yuzasidagi suvning harorati ekvatordan ikkala qutb tomon kamayib boradi. Ekvatorial mintaqalarda suv yuzasining harorati yil davomida $28-29\,^{\circ}\text{C}$, Bering dengizida $2-7\,^{\circ}\text{C}$, janubiy yarimsharning oʻrta kengliklarida $12-15\,^{\circ}\text{C}$ atrofida oʻzgaradi.

Oʻrtacha yillik yogʻin miqdori ekvator atrofida 3 000 mm boʻlsa, moʻtadil kengliklarning gʻarbida 1 000 mm va sharqida $2\,000-3\,000$ mm, subtropikning sharqida esa 100-200 mm atrofida yogʻin yogʻadi. Okean suvining eng shoʻr qismi tropiklarga toʻgʻri keladi (36 ‰). Eng chekka shimoliy va janubiy qismlarida shoʻrlik ancha pasayadi (32 ‰).

Okeanning gʻarbiy qismidagi tropik kengliklarda kuchli shamollar — *tayfunlar* (xitoycha "tay fin" — *katta shamol*) esib turadi. Tayfunlarning tezligi soatiga 30 — 50, ba'zan 100 km gacha boradi va katta toʻlqinlarni yuzaga keltiradi.

Oqimlari. Tinch okean gʻarbdan sharqqa tomon uzoq ma-

sofaga choʻzilganligi sababli unda geografik kenglik boʻylab harakat qiladigan oqimlar koʻp. Bu oqimlar okeanda issiqlikning qayta taqsimlanishiga va quruqlik iqlimiga katta ta'sir koʻrsatadi.

Organik dunyosi. Tinch okean organizmlarning turli-tumanligiga koʻra birinchi oʻrinda turadi. Dunyo okeanidagi tirik organizmlarning yarmi shu okeanga toʻgʻri keladi. Okeanning shimoliy qismida *losossimon* baliqlarning 95 % i yashaydi. Boshqa okeanlarga nisbatan hayvonlar turi 3 — 4 baravar koʻp. *Tridakna* nomli eng yirik molluskalarning ogʻirligi 30 kg ga boradi. Sovuq va moʻtadil mintaqalarda, ayniqsa, janubiy kengliklarda uzunligi 200 m boʻlgan gigant suv oʻsimliklari oʻsadi.

Tabiat mintaqalari. Tinch okeanda barcha tabiat mintaqalari (shimoliy qutbiy mintaqadan tashqari) mavjud. Shimoldan janubga tomon subarktika, moʻtadil, subtropik, tropik, ekvatorial tabiat mintaqalari tarkib topgan. Ular janubiy yarimsharda yana takrorlanadi.

Insonning xoʻjalik faoliyati. Okean sohillari va orollarida oʻnlab mamlakatlar joylashgan boʻlib, dunyo aholisining yarmi shu joyda yashaydi. Insonlar qadimdan okean hayvonlaridan oziq-ovqat mahsuloti tariqasida foydalanib kelganlar. Hozirgi paytda Dunyo okeanida ovlanadigan baliqlarning yarmi Tinch okeanga toʻgʻri keladi. Turli molluskalar, qisqichbaqalar, krevetkalar, krillar ham koʻp ovlanadi.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Tinch okean, Mariana, dengiz sayozligi — shelf, litosfera plitasi, tayfun, J. Kuk, V. Balboa, J. I. Kusto.

Nazorat uchun savollar

- 1. Tinch okeanni birinchi boʻlib yevropaliklardan kim koʻrgan?
- 2. Tinch okeanda qanday oqimlar bor?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Tinch okeanni yozuvsiz xaritaga tushiring.
- 2. Okean tubi relyefini daftaringizga chizing.

34- §. Okeaniya

Asosiy xususiyatlari. Okeaniya — Tinch okeanning bepoyon suvli maydonlarida sochilib yotgan orollar dunyosi, suv tagidan hisoblansa, harakatdagi eng baland vulqoni bor, zaharli ilonlari, yirtqichlari va yirik sutemizuvchi hayvonlari yoʻq, yagona uch koʻzli kaltakesak shu yerda yashaydi, endemik organizmlari koʻp, quruqlikka nisbatan suvli muhit eng koʻp (98%) maydonni egallaydi. Quruqlikning 90% maydoni ikki orolga toʻgʻri keladi.

Geografik oʻrni. Tinch okeanning markaziy va gʻarbiy qismlarida sochilib yotgan katta-kichik orollar *Okeaniya* deb ataladi. Oʻzi egallagan maydonga nisbatan quruqlik atigi 2 % ni tashkil etganligi uchun ham Okeaniya nomini olgan. Okeaniya oʻz tarkibiga 7 mingdan ortiq orollarni birlashtiradi. Orollarning umumiy maydoni atigi 1,3 mln kv km.

Okeaniya hududi tabiiy geografik va tarixiy-milliy farqlariga asoslanib, uchta qismga, ya'ni toʻplam orollariga boʻlinadi. 1. Melaneziya (yunoncha, *melos* — qora, *nesos* — orol, ya'ni *qora orollar*). 2. Mikroneziya (yunoncha, *kichik orollar*). 3. Polineziya (yunoncha, *koʻp orollar*).

Melaneziya. Melaneziyaga Yangi Gvineya, Bismark, Luiziada arxipelaglari, Solomon orollari, Santa-Krus, Yangi Gebrit orollari, Yangi Kaledoniya, Fiji, shuningdek, bir qancha mayda orollar kiradi. Bular, asosan, materik orollaridir.

Mikroneziya. Mikroneziyaga Valkano, Bonin, Miriana, Karolina, Marshall, Gilbert, Ellis arxipelaglari, Nauru va Oshen orollari kiradi. Bular koʻproq marjon orollari hisoblanadi.

Polineziya. Polineziyaga Gavayi orollari, Layn, Finiks, Tokelau, Samoa, Kuk, Taiti, Jamiyat, Tuamotu yoki Rossian atollari (atoll — yarim yoy yoki yarim doira shaklidagi marjon oroli), Markiz orollari va Pasxa oroli kiradi.

O'rganilish tarixi. Okeaniya to'g'risidagi ma'lumotlar yevropaliklarga F. Magellan sayohatidan (1521- y.) keyin ma'lum

boʻlgan. J. Kuk (1771 — 1773- y.) koʻplab orollarni xaritaga tushirib tavsif bergan. XIX asrda ruslar 40 marotaba ekspeditsiya uyushtirgan. Shu asrning oxirida "Chellenjer" ekspeditsiyasi (1873 — 1876- y.) Okeaniya orollari, aholisi haqida qiziqarli ma'lumotlar toʻpladi. Bu borada M. N. Mikluxo-Maklay Yangi Gvineyada papuaslar bilan birga 12 yil yashab (1871 — 1882- y.), ularning yashash tarzi haqida bebaho ma'lumotlarni yozib qoldirgan.

Geologik tuzilishi va relyefi. Orollarning geologik tarixi va qanday jinslardan tuzilganligiga koʻra bir necha guruhlarga boʻlish mumkin. Materik orollari (Yangi Gvineya, Yangi Zelandiya), vulqonli orollar (Gavayi, Pasxa, Tuamotu), geosinklinal orollar (Mariana, Yangi Kaledoniya). Bulardan tashqari, Okeaniyada biogen (marjon, atoll, rif) orollar koʻp uchraydi. Okeaniyaning eng baland nuqtasi Yangi Gvineya orolidagi Jaya choʻqqisi (5 030 m) hisoblanadi.

Okeaniyaning yirik orollarida foydali qazilma konlari bor. Jumladan, Yangi Kaledoniyada nikel, Yangi Gvineya va Yangi Zelandiyada neft va gaz, Fiji va Yangi Gvineyada oltin, Nauru orolida fosforit konlari bor.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Okeaniya, Melaneziya, Mikroneziya, Polineziya, atollar, marjon orollari, vulqon orollari, arxipelag.

Nazorat uchun savollar

- 1. Okeaniyaning yirik orollarida qanday foydali qazilma konlari bor?
- 2. Okeaniyadagi orollar qanday qismlarga boʻlinadi?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Okeaniyadagi vulqonlarni yozuvsiz xaritaga tushiring va nomlarini yozing.
- 2. Okeaniyadagi yirik orollarni yozuvsiz xaritaga tushiring.

35- §. Okeaniya iqlimi, tabiat zonalari va aholisi

Iqlimi. Deyarli barcha orollar ekvatorial, subekvatorial va tropik iqlim mintaqalarida joylashgan. Faqat Yangi Zelandiya va unga yaqin boʻlgan orollar subtropik va moʻtadil iqlim mintaqalariga toʻgʻri keladi. Umuman, Okeaniya iqlimi iliq, yumshoq boʻlib, haroratning tebranishi fasllar boʻyicha kecha va kunduzda ham katta emas. Kunduz tush paytida +30 °C, kechasi +23 °C ni tashkil etadi. Yogʻinlar koʻp yogʻadi, oʻrta hisobda 3000 — 4000 mm. Gavayi orolidagi togʻlarning shamolga roʻpara yonbagʻirlariga yiliga 12500 — 14000 mm yogʻin yogʻishi kuzatilgan. Yangi Gvineya togʻlarida 4420 m dan yuqorida doimiy qorlar, hatto kichik muzliklar bor. Yangi Zelandiya togʻlarida ham qor-muzliklar koʻp uchraydi.

Tabiat zonalari. Okeaniya orollarining asosiy qismi doimiy yashil, nam oʻrmonlar va savannalar bilan qoplangan. Daraxtlardan qimmatlisi kokos va sago palmalari, kauchukli daraxt, banan, non va qovun daraxtlari, mango, shakarqamish. Yangi Zelandiyada daraxtsimon paporotniklar, kauri tilogʻochi, karam daraxti, zigʻir va boshqa endemiklar oʻsadi. Togʻlarning shamolga roʻpara boʻlgan yonbagʻirlarida, tekisliklarda qalin oʻrmonlar boʻlsa, teskari tomonida savannalar hosil boʻlgan.

Hayvonot olami oʻziga xos. Yangi Gvineya va unga yaqin orollarda *kazuar tovugʻi* (emu oilasiga mansub), Yangi Zelandiyada 3 turdagi *kivi tovuqlari, pingvin* va boshqa dengiz qushlari juda koʻp (*albatros, boʻron qushi, baliqchi qush*). Orollarga keltirilgan *kalamush*, yovvoyilashgan *mushuk, echki, quyon* tabiatga juda katta zarar keltirmoqda.

Okeanlar hayvonlarning tarqalishi uchun katta qiyinchilik tugʻdiradi, bu Okeaniya hayvonot dunyosi tarkibi oʻziga xosligiga olib kelgan. Avvalo, sutemizuvchilarning deyarli mutlaqo yoʻqligi hisobiga juda kamayib ketganligi bilan ta'riflanadi.

Aholisi. Okeaniyada 16 mln ga yaqin aholi yashaydi (2016- y.

1- iyul). Yangi Zelandiyada tub joy aholisi *maorilar* jami aholining 15% ini tashkil etadi. Asosiy aholisi ingliz — yangizelandiyaliklardan iborat. Yangi Zelandiya, Yangi Kaledoniya, Yangi Gvineya, Gavayi orollarida kelgindilar koʻp. Bu yerda aholining koʻpchiligi shaharlarda yashaydi. Boshqa orollarda qishloq aholisi koʻpchilikni tashkil etadi. Mahalliy aholi kokos palmasi, banan, shakarqamish, ananas, qahva, kakao yetishtiradi. Baliqchilik, oʻrmonchilik, sayyohlarga xizmat koʻrsatish, dengizdan dur olish, rangli metall rudalari, koʻmir, neft qazib chiqarishda ishlashadi.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Sago palmasi, mango, karam daraxti, kazuar tovugʻi, kivi, maorilar.

Nazorat uchun savollar

- 1. Okeaniyada qanday o'simliklar uchraydi?
- 2. Okeaniyada qanday hayvonlar yashaydi?
- 3. Yangi Zelandiyaning tub joy aholisi kimlar?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Okeaniyaga xos boʻlgan oʻsimliklardan daftaringizga yozing.
- 2. Okeaniyaga xos boʻlgan hayvonot dunyosini daftaringizga yozing.

ANTARKTIDA

36- §. Geografik oʻrni, oʻrganilish tarixi, geologik tuzilishi, foydali qazilmalari. Relyefi

Asosiy xususiyatlari. Doimiy muz bilan qoplangan yagona materik, eng sovuq, oʻrtacha balandligi boʻyicha eng baland (2 040 m), Janubiy qutbda Quyoshning chiqishi va botishi bir

yilda faqat bir marta kuzatiladi, Yer yuzidagi eng kuchli shamol shu yerga xos, chuchuk suv zaxirasi boʻyicha (80%) yagona materik, oʻsimlik va hayvonot olamida eng kambagʻal, muzsiz zaminning choʻkmasi boʻyicha birinchi oʻrinda (2555 m), yagona yirik yarimoroli bor, Yer yuzasining "sovuqlik qutbi" ("Vostok" stansiyasi, –89,2°C) va "janubiy magnit qutbi" shu yerda, bironta mamlakatga tegishli boʻlmagan va tinchlik hamda ilmiy maqsadlarda foydalaniladigan yagona materik.

Geografik oʻrni. Antarktida yunoncha "anti" — *qarama-qar-shi, teskari*, "arktika" — *shimoliy*, ya'ni Arktikaning teskari tomoni degan ma'noni anglatadi. *Antarktika* — janubiy sovuq oʻlka, uning maydoni 52,5 mln kv km. *Antarktida* — yaxlit muzli materik boʻlib, maydoni 14 mln kv km. Antarktida Janubiy qutbiy doirada, boshqa materiklardan juda uzoqda joylashgan yagona materik. Materikka tutashib turgan 12 ta tashqi dengizlari bor.

Antarktidani 1820- yilning 16- yanvar kuni rossiyalik dengizchilar F. Bellinsgauzen va M. Lazarevlar kashf etishdi. Norvegiyalik R. Amundsen 1911- yilning 14- dekabr kuni birinchi boʻlib, undan bir oycha keyin ingliz R. Skott ikkinchi boʻlib qutbga bordi. Hozir Janubiy qutbda Amundsen — Skott nomi bilan ataladigan ilmiy stansiya (AQSH) ishlab turibdi.

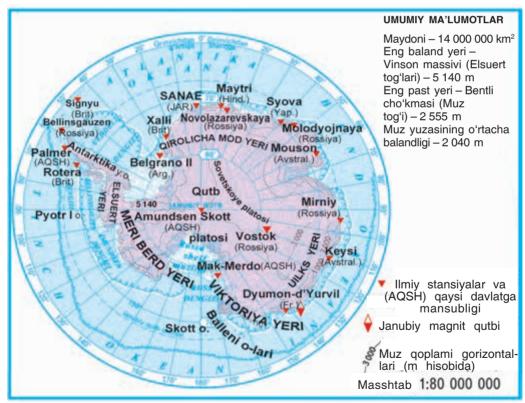
Antarktidani keng koʻlamda mukammal oʻrganish Xalqaro geofizik yil dasturini joriy qilish (1957 — 1958) munosabati bilan boshlandi. 1959- yilda 11 ta mamlakat oʻrtasida "Antarktida toʻgʻrisida shartnoma" qabul qilindi. Unga koʻra, materikdan faqat ilmiy va turistik maqsadlarda foydalanishga kelishib olindi. Ayni paytda 16 mamlakat olimlari materik tabiatini oʻrganishmoqda.

Geologik tuzilishi. Antarktida qadimgi Pangeya, keyinchalik Gondvana yirik materiklaridan ajralib, mustaqil materikka aylangan. Alp togʻ burmalanishida koʻtarilgan Transantarktida togʻ tizmasi Antarktidani ikki qismga boʻlib turadi.

Antarktidaning qadimgi geologik tarixida issiq, moʻtadil iqlimlar va qalin daraxtlar oʻsgan davrlar boʻlgan (masalan, toshkoʻmir davrida). Muz bosish 360 mln yil avval boshlangan. Hozirgi muzliklar 20 mln yil muqaddam hosil boʻlgan.

Foydali qazilmalari. Materik zaminida qora va rangli metallar rudalari (mis, qoʻrgʻoshin), toshkoʻmir, olmos, uran va boshqa qazilma boyliklar topilgan. Neft, gaz, grafit, sluda va togʻ xrustali kabi foydali qazilmalarning borligidan dalolat beruvchi belgilar aniqlangan.

Relyefi. Materik oʻrtacha balandligi boʻyicha eng baland hisoblanadi. Muz qoplamining oʻrtacha qalinligi 2 000 m atrofida. Muzning eng qalin joyi 4 500 m ga boradi. Lekin muz tagi relyefining deyarli 70 % i dengiz sathidan pastda joylashgan. Berd tekisligidagi Bentli choʻkmasining muzsiz mutlaq chuqurligi -2555 m, muz tagi relyefining oʻrtacha balandligi esa 110 m. Bu jihatdan, Antarktida eng past materik hisoblanadi. Materikning eng baland qismi Elsuert togʻidagi Vinson (5 140 m) massividir (15- rasm).

15- rasm. Antarktidaning tabiiy xaritasi.

Janubiy Amerikadagi And togʻlarining bevosita davomi tariqasida Transantarktida zanjirli tizma togʻlari materikni ikkiga boʻlib turadi. Materikda uchta harakatdagi vulqon bor. Shulardan eng balandi — Erebus vulqoni (3 794 m). Togʻlarning muzlardan chiqib turgan choʻqqilarini fanda *nunutaklar* deb atashadi.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Antarktida, nunutaklar, Erebus vulqoni, Bentli cho'kmasi, ilmiy stansiyalar, R. Amundsen, R. Skott.

Nazorat uchun savollar

- 1. Antarktidaning asosiy xususiyatlari nimalardan iborat?
- 2. Tadqiqotchi va qutbchilarning kashfiyotlarini aytib bering.
- 3. Materik relyefi haqida nimalarni bilasiz?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Antarktida relyefini yozuvsiz xaritaga tushiring, ilmiy stansiyalar nomini yozing.
- 2. Relyefga tegishli alohida tushuncha va atamalarni tavsiflang.

37- §. Iqlimi va tabiat komplekslari

Iqlimi. Materikning geografik oʻrni va muz-qor bilan qoplanganligi oʻziga xos iqlim xususiyatlarini keltirib chiqargan. Materik ichkarisida sovuq va quruq antarktida havo massalari (antisiklon) shakllanadi. Natijada, yuqori havo bosimi ta'sirida shimolga yoʻnalishdagi kuchli shamollar okean tomonga esadi. "Shamollar oqimi" nomini olgan bunday shamollar 600-800 km kenglikdagi hududda esadi, tezligi esa bir soniyada 30-35 m, ba'zan 90 m gacha yetadi. Qorli boʻronlari tez-tez takrorlanib turadi. Ba'zi joylarda bir yilda 340 kun boʻronli boʻlishi aniqlangan.

Qish oylarida (aprel-sentabr) havoning o'rtacha harorati

16- rasm. Antarktida hayvonlari.

-60 °C, koʻpincha -70-80 °C dan past boʻladi. Rossiyaning "Vostok" ilmiy stansiyasida havo harorati -89.2 °C ga pasayganligi kuzatilgan. Shuning uchun bu yerga sayyoramizning "sovuqlik qutbi" deb nom berilgan.

Yoz oylarida (oktabr-mart) muz-qor quyosh energiyasining 80 % dan koʻprogʻini qaytaradi. Materik ichkarisida havo harorati -36 °C dan yuqori koʻtarilmaydi. Lekin sohil boʻylarida harorat 0 °C atrofida boʻladi. Koʻplab aysberglar ajralib chiqadi.

Materik markazida yogʻin miqdori 30-50 mm, sohilga tomon ortib boradi (600-700 mm).

Antarktida hududida ikkita iqlim mintaqasini ajratish mumkin: antarktika va subantarktika. Materikda chuchuk suvlarning 80 % zaxirasi muz holatda toʻplangan.

Organik dunyosi. Materikning muz-qorlar bilan qoplangan ichki qismlarida organizmlar yoʻq hisobi. Lekin materikka tutash okean suvlarida hayvonot olami nisbatan koʻp. Bu sohil zonasida plankton va kril (mayda baliq)larni iste'mol qiladigan koʻk kitlar, tulenlar, dengiz qoploni, janubiy dengiz mushugi, dengiz sheri va koʻplab pingvinlar yashaydi (16- rasm). Bu yerda pingvinlarning 17 turi tarqalgan. Ayniqsa, goʻzal imperator (boʻyi 1 m atrofida, ogʻirligi 50 kg gacha) va kichikroq adeli pingvinlari koʻp. Pingvinlar suvda yaxshi suzadi, baliqlar, molluskalar va qisqichbaqalar bilan oziqlanadi.

Antarktida sohilida oʻldirilgan eng katta koʻk kitning uzunligi 33 m, ogʻirligi 160 t, sof yogʻi 20 t atrofida boʻlgan. 1967-yildan boshlab, koʻk kitlarni ovlash taqiqlangan.

Antarktidada juda katta chuchuk suv zaxirasi toʻplangan. Undan ajralib chiqqan aysberglarni shatakka olib, qurgʻoqchil oʻlkalarni suv bilan ta'minlash rejalari tuzilgan.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Antarktika havo massalari, "shamollar oqimi", "sovuqlik qutbi", pingvin, koʻk kit.

Nazorat uchun savollar

- 1. Antarktidada yoz va qish oylarida qanday oʻzgarishlar boʻladi?
- 2. Nega "Vostok" stansiyasini "sovuqlik qutbi" deb atashadi?
- 3. Antarktidada pingvinlarning qaysi turlari koʻp uchraydi?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Daftaringizga asosiy iqlim elementlarini yozing va bilib oling.
- 2. Atlasdagi Antarktida iqlim xaritasini yozuvsiz xaritaga tushiring.

JANUBIY AMERIKA

38- §. Geografik oʻrni, oʻrganilish tarixi, geologik tuzilishi, foydali qazilmalari. Relyefi

Asosiy xususiyatlari. Dunyodagi eng uzun va eng sersuv daryosi, eng baland va eng keng sharsharasi, eng katta iloni, eng mitti "odamxoʻr" baligʻi, eng uzun togʻi, eng katta daryo havzasi, eng balandda joylashgan chuchuk suvli katta koʻli, eng baland harakatdagi vulqoni, eng qalin Amazoniya oʻrmonlari — "sayyoramiz oʻpkasi" bor. Eng sernam materik.

Geografik oʻrni. Janubiy Amerika toʻliq Gʻarbiy yarimsharda joylashgan. Uning shimoliy qismidan ekvator kesib oʻtadi. Shimoldan janubga 7 000 km, gʻarbdan sharqqa 5 000 km choʻzilgan. U Amerika qit'asining bir boʻlagi. Shimoliy va Janubiy Amerika materiklarining chegarasi shartli ravishda Panama kanali orqali oʻtkaziladi. Materikni shimolda Karib dengizi, gʻarbda Tinch okean, sharqda esa Atlantika okeani suvlari yuvib turadi.

Oʻrganilish tarixi. Amerikaning kashf etilishi haqida aniq ma'lumotlar yoʻq. X. Kolumbgacha, ya'ni XV asrdan oldin Amerikaga xitoylar, yaponlar, finikiyaliklar, arablar, inglizlar, skandinaviyaliklar, okeaniyaliklar borganligi haqida dalillar topilmoqda. Vatandoshimiz Abu Rayhon Beruniy oʻzining "Hindiston" asarida Amerika quruqligining mavjudligini X. Kolumb kashfiyotidan 450 yil oldin bashorat qilgan.

X. Kolumb "Yer shar shaklida" degan gʻoyaga asoslanib, Hindistonga gʻarbdan yaqin dengiz yoʻli bilan borish uchun safarga chiqadi. U 1492- yilning 12- oktabr kuni San-Salvador (ispancha *xaloskor* degani) oroliga keladi. Bu sana Amerika kashf etilgan kun tariqasida geografiya tarixiga kiritilgan. Buyuk geografik kashfiyotlar davrini boshlab bergan X. Kolumb oʻzining toʻrt marta Amerikaga qilgan safarlari chogʻida ham oʻzi borgan yerlarini Hindiston deb oʻylagan.

Amerigo Vespuchchi (asli italiyalik, Ispaniya dengiz flotida xizmat qilgan) 1499 — 1504- yillardagi Janubiy Amerikaga uyushtirgan ikkita sayohati davrida birinchi boʻlib bu yerlar Hindiston emas, balki yirik quruqlik — Yangi Dunyo ekanligini aytib, uning tabiatini mohirona tavsiflab yozadi. 1507- yildan boshlab Yangi Dunyoga Amerika deb nom berildi.

Janubiy Amerikani ilmiy jihatdan oʻrganishda nemis sayyohi A. Gumboldt va fransuz botanigi E. Bonplanning xizmatlari katta boʻldi. Materikning tabiati va aholisi haqidagi qiziqarli ma'lumotlarni rossiyalik olimlardan G. I. Langsdorf, N. G. Rubsov, A. I. Voyeykov, N. I. Vavilovlar toʻpladilar.

Geologik tuzilishi. Qadimda Janubiy Amerika yirik Gondvana quruqligi tarkibida boʻlgan. Keyingi geologik davrlarda mustaqil materikka ajralgan.

Tektonik harakatlar ta'sirida Janubiy Amerika platformasining choʻkkan joylarida botiqlar (Amazonka, Orinoko, La-Plata) va koʻtarilgan qismlarida yassitogʻliklar (Gviana, Braziliya) tarkib topgan. Yassitogʻliklarda lava — vulqon yotqiziqlari koʻp uchraydi. Alp togʻ burmalanishida yosh And togʻ tizmalari shakllangan. Bu yerlarda harakatdagi vulqonlar, kuchli zilzilalar boʻlib turadi. Shu xususiyatiga koʻra sohil zonasi Tinch okean "olovli halqasi"ga kiritilgan.

Foydali qazilmalari. Materikda rudali va noruda qazilma boyliklar koʻp tarqalgan. And togʻlarining magmatik va metamorfik jinslarida *mis, qalay, qoʻrgʻoshin, oltin, kumush, platina*, noruda konlardan *oltingugurt, bor, yod, tabiiy selitra* mavjud. Braziliya yassitogʻligidagi bazaltli va metamorfik jinslarda *temir, olmos, uran, marganes, nikel, kobalt, volfram* zaxiralari koʻp (ilovadagi 25- rasmga qarang).

Cho'kindi tog' jinslari to'plangan botiqlarda neft, tabiiy gaz, toshko'mir konlari bor.

Relyefi. Janubiy Amerika hududi relyef tuzilishiga koʻra ikki qismga boʻlinadi. Birinchisi togʻli gʻarb. Bu deyarli meridianal yoʻnalishdagi eng uzun (9 000 km) And togʻ tizmalaridir. And togʻlari koʻp qismida togʻ tizmalarini, markaziy qismida togʻlik va yassitogʻliklarni (3 500 — 4 500 m) hosil qiladi. Bu yerda dunyodagi eng baland harakatdagi vulqon — Lyulyaylyako (6 723 m), materikning eng baland nuqtasi Akonkagua (6 960 m) va boshqalar bor. Dunyodagi eng baland togʻ koʻllaridan biri (Titikaka, 3 810 m) ham shu yerda joylashgan. Materikning ikkinchi — sharqiy qismi katta maydonlarni egallagan tekislik va yassitogʻliklardan iborat. Dunyodagi eng yirik Amazonka, nisbatan kichikroq La-Plata va Orinoko pasttekisliklari, ular oraligʻidagi Braziliya va Gviana yassitogʻliklari shu hududda joylashgan.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

And, platforma, "olovli halqa", Lyulyaylyako, Akonkagua, Beruniy, X. Kolumb, A. Vespuchchi, A. Gumboldt, N. I. Vavilov.

Nazorat uchun savollar

- 1. Janubiy Amerikaning asosiy xususiyatlari nimalardan iborat?
- 2. Qanday foydali qazilmalarni bilasiz?
- 3. Janubiy Amerika relyef tuzilishiga tavsif bering.

Amaliy mashg'ulotlar

- 1. Materikning asosiy xususiyatlarini daftaringizga yozing.
- 2. Materik relyefini va foydali qazilmalarini yozuvsiz xaritaga tushiring.

39-§. Iqlimi va ichki suvlari

Iqlimi. Janubiy Amerika iqlimining tarkib topishida Quyosh radiatsiyasi, relyef, havo massalari, okean oqimlari muhim rol oʻynaydi.

Materik oltita iqlim mintaqasida joylashgan. Ular shimoldan janubga quyidagi tartibda almashinadi: subekvatorial (2 ta), ekvatorial, tropik, subtropik va moʻtadil. Togʻlarida balandlik iqlim mintaqalari mavjud.

Ekvatorial iqlim mintaqasi Afrikadagidek juda sernam. Yogʻinlar miqdori 3 500 mm dan koʻp. Yil davomida havo harorati 24—25 °C atrofida. Subekvatorial iqlim mintaqasida ikkita fasl aniq ifodalanadi. Yozda yogʻin koʻp yogʻadi (1 000—2 000 mm), oʻrtacha oylik harorat +25 °C dan oshadi. Qishda bir necha oylab yogʻin yogʻmaydi. Bu faslda havo harorati +20 °C atrofida boʻladi.

Tropik mintaqaning sharqiy qismlari passat shamollarining ta'sirida boʻladi. Shuning uchun Braziliya yassi togʻligining sharqiy qismlariga 1500 — 2000 mm atrofida yogʻin yogʻadi. Bu yerlarda yilning asosiy qismida havo nam va issiq boʻladi. Yanvarning oʻrtacha harorati +25 °C, iyulda esa +17 +19 °C ni tashkil etadi. Lekin gʻarbga tomon borgan sari havodagi namlik kamaya borib, And togʻlariga yaqin joylarga 250 — 500 mm yogʻin tushadi.

Tropik mintaqaning Tinch okean sohillariga Peru sovuq oqimi yogʻin keltirmaydi va deyarli yogʻin yogʻmaydi. Natijada, shudring Afrikadagi Namib choʻli kabi Atakama choʻli namligining yagona manbayi hisoblanadi.

Subtropik iqlim mintaqasi materikning 30° va 40° j. k. oraligʻidagi hududlarni egallaydi. Mintaqaning sharqida namgarchilik koʻp ($1\,000-2\,000$ mm), yanvarda havo harorati $+25\,^{\circ}$ C, iyulda $+10\,+15\,^{\circ}$ C atrofida boʻladi.

Mo'tadil iqlim mintaqasi materikning janubiy qismini egallaydi. Tinch okean sohilida yil davomida koʻp yogʻin yogʻadi (2000 — 3000 mm), qishi yumshoq, yozi salqin keladi. Mintaqaning sharqida moʻtadil-kontinental iqlim tarkib topgan boʻlib, yogʻin 300 — 400 mm, qishi sovuq, qorli.

And togʻlarida balandlik iqlim mintaqalari tarkib topgan.

Ichki suvlari. Janubiy Amerika eng sersuv materik. Uning eng katta va eng sersuv Amazonka daryosi 500 dan ortiq irmoqqa ega. Keyingi yillarda uning uzunligi Ukayali irmogʻi bilan birga 6 992 km ekanligi aytilmoqda. Uning oʻrta oqimidagi kengligi 5 km, quyi oqimida 80 km, quyilish joyida 320 km ga boradi. Amazonka daryo suvining "teskari oqish" hodisasi 1 400 km yuqori oqimgacha kuzatiladi. Bunga okeandagi qalqish hodisasi sababchidir. Parana daryosi sersuvligi va uzunligi jihatidan materikda ikkinchi oʻrinda turadi. Bu daryoda dunyodagi eng keng (kengligi 2 700 m, balandligi 72 m) Iguasu sharsharasi hosil boʻlgan. Orinoko daryosida dunyodagi eng baland (1 054 m) Anxel sharsharasi vujudga kelgan.

Materikda koʻllar kam. Eng yirik koʻli — Marakaybo materikning shimolida joylashgan. U laguna koʻllarining tipik vakilidir. And togʻlaridagi Titikaka koʻli Yer sharidagi eng balandda joylashgan katta va chuchuk koʻldir. U dengiz sathidan 3 810 m balandlikda joylashgan.

Janubiy Amerikaning tekislik qismlarida yerosti suvlari, togʻlari va yassi togʻliklarida buloq suvlari, qor va muzliklar koʻp.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Havo massalari, iliq va sovuq okean oqimlari, nam va sersuv materik, shudring, Iguasu, Anxel, Amazonka, Titikaka.

Nazorat uchun savollar

- 1. Janubiy Amerika iqlimi qanday omillar ta'sirida shakllanadi?
- 2. Materikda qancha va qanday iqlim mintaqalari mavjud?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Materik iqlim xaritasini yozuvsiz xaritaga tushiring.
- 2. Materikdagi daryo va koʻllarni daftaringizga yozing.

40- §. Janubiy Amerikaning tabiat zonalari va balandlik mintaqalari

Tabiat zonalari. Materikda kenglik va balandlik tabiat zonalligi kuzatiladi. Uning tekislik qismida ekvatorial, subekvatorial oʻrmonlar, savannalar, dasht, chalachoʻl, choʻl va keng bargli oʻrmonlar zonalari shakllangan.

Ekvatorial oʻrmonlar zonasi. Janubiy Amerikada ekvatorial oʻrmonlar zonasi ekvatorning har ikki tomonida joylashgan. Ekvatorial oʻrmonlar bu yerda selva (portugalcha, "oʻrmon") deb ataladi. Janubiy Amerikada ekvatorial oʻrmonlar katta maydonni egallagan. Amazonka havzasidagi oʻrmonlar egallagan hududlarga Amazoniya deb nom berilgan. Faqat Braziliya Amazoniyasidagina 4 000 ga yaqin daraxt turi uchraydi. Amazoniya koʻpgina qimmatbaho daraxtlar — kauchuk beradigan geveya daraxti, palmalarning har xil turlari, kakao daraxti, seyba (paxta) daraxti (balandligi 80 m), qovun daraxti va boshqalar vatani hisoblanadi. Eng yengil va qattiq bals daraxti shu zonada oʻsadi. Undan T. Xeyerdal oʻzining "Kon-Tiki" kemasini yasagan. Oʻrmonlarda yirik daraxtlar tanasiga chirmashib ketgan chirmoviq oʻsimliklar oʻsadi.

Afrikadagidek bu yerda ham ekvatorial oʻrmonlar tagida podzollashgan *laterit tuproqlar* — qizil-sariq ferralitlar vujudga kelgan.

17- rasm. Piranya.

Zonaning hayvonot dunyosi Osiyo va Afrika hayvonlari kabi, daraxtlarda yashashga moslashgan. Masalan, dumi bilan osilib yashashga moslashgan *maymunlar*, *yalqovlar*, hatto qurbaqa va kaltakesaklar ham daraxtlarda yashaydi. Daryolar boʻyida, suv havzalarida va botqoqli yerlarda tuyoqli hayvonlar — *tapirlar* va suv choʻchqasi — *karibarlar*, eng yirik boʻgʻma *anakonda* iloni, yirtqich *piranya* baligʻi — "daryo odamxoʻri" (17- rasm) yashaydi. Qalin oʻrmonlar orasida yirtqich hayvonlardan *yaguar* uchraydi.

Qushlardan *kolibri qushi*, xilma-xil *toʻtilar*, katta *shaftoli- xoʻrlar* koʻp tarqalgan. Yirik *kapalaklar*, yaltiroq *qoʻngʻizlar*, *oʻrgimchaklar* va *chumolilar*ning xilma-xil turlari bor.

Subekvatorial oʻrmonlar zonasi. Bu zona Braziliya hamda Gviana togʻliklarining shimoliy yonbagʻirlarini egallaydi. Braziliya togʻligidagi oʻrmonlarda yomgʻirli mavsum uzoq davom etadi, qurgʻoqchil davr esa uch-toʻrt oygacha choʻziladi. Shu sababli oʻrmonlarda bargini toʻkadigan daraxtlar soni orta boradi. Sub-ekvatorial oʻrmonlarda yiliga $2\,000-3\,000$ mm yogʻin yogʻadi. Gviana togʻligining shimoliy qismida yogʻin bundan ham koʻp yogʻadi. Natijada doimiy yashil oʻrmonlar tarkib topgan.

Savannalar zonasi subekvatorial iqlim mintaqalari hududidagi pasttekisliklarda, yassi togʻliklarda tarkib topgan.

Savannalarning hayvonot dunyosida *kichik bugʻular* — *ma-zamlar*, *yovvoyi choʻchqalar* — *pekarlar*, *zirhlilar* — shox moddadan iborat qalqoni boʻlgan *sutemizuvchi hayvonlar*, *chumo-lixoʻr*, *kemiruvchilar*, yirik qushlardan *nandu tuyaqushi* yashaydi.

Bu zonada sernam savanna oʻrmonlari, quruq savanna, choʻlga aylangan savanna, siyrak oʻrmonli savanna va butazorli savanna tabiat komplekslari mavjud.

Dashtlar zonasi. Dashtlar Janubiy Amerikada pampa (indeyeslar tilida "daraxtsiz yerlar") deb ataladi. Dashtlarda, asosan, oʻt oʻsimliklaridan *chalov*, *betaga*, *yovvoyi tariq* va boshqalar uchraydi. Sernam subtropik iqlim sharoitida hosildor qizil ferralit tuproqlar hosil boʻlgan. Pampalarda *lamalar*, *tuyaqushlar*, *pampa bugʻusi*, *pampa mushugi* va boshqa hayvonlar yashaydi.

Choʻl va chalachoʻllar zonasi. Janubiy Amerikada tropik choʻllar yoʻq. Faqat Tinch okean sohillarida sovuq Peru oqimi ta'sirida Atakama choʻli tarkib topgan. Bu choʻlda yiliga 25—100 mm yogʻin yogʻadi, ba'zan yogʻin yogʻmaydi. Choʻl oʻsimliklari namlikni tuman va shudringdan oladi. Moʻtadil iqlim mintaqasida chalachoʻllar zonasi tarkib topgan. Tabiiy sharoiti qattiq, yogʻin kam yogʻadigan bu oʻlka Patagoniya deb ataladi. Bu zonada kam hosilli boʻz tuproqlar keng tarqalgan. Oʻsimlik qoplami juda siyrak, ular chimli gʻallagullilardan va tikanli butalardan iborat. Kemiruvchilar, nutriya, mayda zirhlilar kabi hayvonlar koʻp uchraydi.

Balandlik mintaqalari. And togʻlari bir necha iqlim mintaqalarini kesib oʻtadi. Balandlik mintaqalarining koʻp yoki kam boʻlishi, asosan, ikki sababga: togʻ tizmalarining baland-

Baland- lik, m	Tabiat mintaqalari	Oʻsimliklari	Yogʻin, mm	Harorat, °C
6 000 5 000	Qor va muzliklar	Oʻsimliksiz qoyalar, toshloq yerlar, moxlar	500 dan kam	0 dan past
4 000	Baland togʻ oʻtloqlari (paramos)	Moxli botqoqliklar, boshoqli oʻsimliklar, murakkab gullilar	500	4 — 8
3 000	Baland togʻ oʻrmonlari	Pastak va egri-bugri daraxtlar, butalar	1 200 1 800	10 – 12
2 000	Togʻ oʻrmonlari	Xin daraxti, liana, daraxtsimon paporotnik, bambuk	2 000 3 000	15 — 20
1 000	Nam ekvatorial oʻrmonlar	Kauchukli daraxtlar, palmalar, chirmoviqlar	3 000 dan ortiq	24 — 26

ligiga va ularning ekvatorga yaqin yoki undan uzoqda joylashganligiga bogʻliq. Masalan, ekvatorga yaqin joylarda And togʻlarining balandligi $5\,000-6\,000$ metrni tashkil etadi. Bu yerda quyidagi balandlik mintaqalari uchraydi.

Subtropik mintaqaning And togʻi etaklarida *chalachoʻllar* joylashgan. Yuqoriga koʻtarilgan sari bu mintaqa *qattiq bargli doimiy yashil oʻrmonlar* va *butazorlar* mintaqasi bilan almashinadi. Undan balandda bargini toʻkuvchi *buk oʻrmonlari* mintaqasi, undan ham yuqorida *alp oʻtloqlari* joylashgan.

And togʻlarining hayvonot dunyosi juda xilma-xil. Bu yerda koʻzoynakli ayiq, moʻynali shinshilla, yovvoyi lamalar uchraydi. Togʻlarning tik yonbagʻirlarida yirik yirtqich qushlardan kondorlar yashaydi.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Selva, Amazoniya, qovun daraxti, zirhlilar, pampa, paramos, liana, kauchukli daraxt.

Nazorat uchun savollar

- 1. Janubiy Amerikada qanday tabiat zonalari bor?
- 2. Janubiy Amerikaga xos qanday hayvon turlarini bilasiz?
- 3. And togʻlarining qaysi qismida balandlik mintaqalarining soni koʻp?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Materikdagi tabiat zonalarini yozuvsiz xaritaga tushiring.
- 2. 93- betdagi jadvalni daftaringizga chizing va izohlab bering.

41- §. Tabiiy geografik o'lkalari

Janubiy Amerika relyefidagi tafovutlariga koʻra ikkita yirik tabiiy geografik oʻlkaga ajratilgan — *Togʻli Gʻarb* va *Tekislikli Sharq*. Oʻlkalar tabiiy xususiyatlariga qarab bir necha kichikroq

tabiat komplekslariga boʻlinadi. Togʻli hududida Shimoliy, Markaziy va Janubiy And, tekislikda esa Lyanos — Orinoko, Amazoniya, Gviana va Braziliya yassi togʻlari, Patagoniya kabi kichik tabiiy geografik oʻlkalarni ajratish mumkin. Ayrim tabiat komplekslariga qisqacha tavsif beramiz.

Amazoniya pasttekisligi materikning eng katta botqoqlashgan hududidir. U Gviana va Braziliya yassi togʻliklari oraligʻida joylashgan.

Amazoniya issiq va nam iqlimli oʻlka hisoblanadi. Yil boʻyi harorat +24°C, +27°C atrofida boʻladi. Yogʻingarchilik 1 500 — 3000 mm ni tashkil etadi. Daryo tarmoqlari nihoyatda zich joylashgan. Bu daryolar qor, muz, yomgʻir suvlaridan toʻyinadi.

Amazoniyaning gʻarbiy qismi koʻp yarusli doimiy yashil ekvatorial oʻrmonlar bilan qoplangan. Oʻrmonlarda yoʻgʻonligi 15 quloch keladigan baland boʻyli seyba—paxta daraxti, qimmatli yogʻoch beradigan sedrella daraxti, xilma-xil palmalar, Braziliya nomining kelib chiqishiga sabab boʻlgan pay brazil daraxti (qizil daraxt), kakao daraxti, kauchuk beradigan geveya daraxti oʻsadi. Suv bosmaydigan yerlarda sutli daraxt, qizil rangli mango daraxti, Braziliya yongʻogʻi koʻp uchraydi.

Bu kichik oʻlkada *daraxt baqalari*, turli xil *ilonlar*, eng katta ilon — *anakonda*, *toshbaqa* va *kaltakesak* kabi hayvonlar yashaydi. Daryolarda, shuningdek, *kaymanlar*, *alligatorlar* hamda *baliqlar* koʻp uchraydi.

Braziliya yassi togʻligi Amazonka va La-Plata pasttekisliklari hamda Atlantika okeani oraligʻida joylashgan. U, asosan, eng qadimgi kristall va metamorfik togʻ jinslaridan tuzilgan. Kristall jinslar orasida temir, olmos, oltin, uran rudalari, marganes, rangdor metall rudalarining katta konlari bor. Yassi togʻlikning yuzasi chuqur daryo vodiylari bilan parchalangan, ular pastbaland qirlarni eslatadi. Yassi togʻlikning katta qismi subekvatorial va tropik, janubiy qismi esa subtropik mintaqalarda joylashgan. Shuning uchun bu oʻlkada yanvarning oʻrtacha harorati +22 °C dan +29 °C gacha, iyulning oʻrtacha harorati +12 °C gacha kuzatiladi. Yillik yogʻin miqdori oʻrtacha 1 400 — 2 000 mm ga teng.

Braziliya yassi togʻligining barcha daryolari yomgʻirdan toʻyinadi. Bu yerda doimiy sernam yashil tropik oʻrmonlar Atlantika okeanidan uzoqlashgan sari butazor savannalar hamda oʻtloq savannalar bilan almashinib boradi. Shimoliy qismidagi oʻrmonlarda yelimli *palma* oʻsadi. Janubida *Braziliya araukariyasi*, doimiy yashil va aralash subtropik oʻrmonlar bor. Oʻrmonlarning birinchi yarusida doimiy yashil oʻsimliklar keng tarqalgan, ular orasida *Paragvay choyi* alohida ajralib turadi. Siyrak oʻrmonlarda va savannalarda *qiziltumshuq*, *yolli boʻri*, *qizil bugʻu*, *nandu tuyaqushi*, *tapirlar* yashaydi.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

And, Amazoniya, Orinoko, Braziliya, Gviana, anakonda, daraxt baqasi, piranya, Paragvay choyi.

Nazorat uchun savollar

- 1. Materik hududini tabiiy geografik o'lkalarga ajratishda nima asos qilib olingan?
- 2. Tekislikli Sharq tabiati haqida nimalarni bilasiz?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Amazoniyaning tabiatini daftaringizga yozing.
- 2. Braziliya yassi togʻligi bilan Amazoniyani bir-biriga taqqoslang, ular oʻrtasida qanday tafovutlar borligini aniqlang.

42- §. Janubiy Amerika aholisi

Aholisi. Janubiy Amerikada 419 mln aholi yashaydi (2016- y. 1- iyul), ularning tarkibi juda murakkab. Materikka kishilar bundan 20 ming yillar ilgari Osiyodan kelgan. XVI asrda dastlab ispanlar bilan portugallar, keyinchalik esa Yevropa, Osiyo va Afrika mamlakatlaridan kelib oʻrnashgan.

Hozirgi paytda Janubiy Amerikada insoniyatning har uchala irqi vakillari yashaydi. Yevropaliklar bilan indeyeslarning chatishishidan hosil boʻlgan avlodlar *metislar*, yevropaliklar bilan negrlar nikohi avlodlari *mulatlar* deyiladi. Indeyeslar bilan negrlar chatishmasi *sambo* deb ataladi. Aholining koʻpchiligi ispan tilida, braziliyaliklar portugal tilida soʻzlashadilar.

Yevropaliklar kelgan vaqtdan hindu xalqlarining koʻpchiligi taraqqiyotning urugʻchilik-qabilachilik darajasida boʻlgan. Faqat And togʻlarida inklarning qadimgi davlatlari mavjud edi. Ularda xoʻjalik va madaniyat rivojlangan boʻlgan. Inklarning ulkan ibodatxona va saroylarining xarobalari, yoʻllari, sugʻorish kanallari hozirgacha ham kishilarni hayratga soladi.

Tekislikda esa hindular makkajoʻxori, kartoshka, yeryongʻoqni birinchi boʻlib eka boshlaganlar, hozir esa bu ekinlar dunyoning koʻp mamlakatlarida yetishtiriladi.

Materikning yevropaliklar tomonidan bosib olinishi tubjoy aholisiga beqiyos falokat keltirgan. Inklar davlati talangan. Atlantika boʻyidagi oʻlkalarda yashovchi hindular qullarga aylantirilgan, ularning bir qismi materik ichkarisidagi hayot kechirish uchun noqulay yerlarga siqib chiqarilgan. Hindular sonining kamayishi yevropaliklarni ishchi kuchi qidirishga majbur qildi. Plantatsiyalarda ishlatish uchun Afrikadan negr qullarni olib kela boshladilar.

Materik aholisi orasida tillar, urf-odatlar, ma'naviyatning aralashib ketishi ro'y berdi.

Aholining joylashishi. Aholi materikda juda notekis oʻrnashgan. Aholining koʻpchligi okeanlar sohillarida, ya'ni kelgindilar koʻchib kelgan yerlarda yashaydi. And toʻgʻlarining markaziy yassitogʻliklarida ham aholining zichligi katta. Materikning keng ichki tekisliklarida aholi siyrak oʻrnashgan. Ekvatorial oʻrmonlarning ayrim joylarida aholi deyarli yashamaydi.

Tabiatiga insonning ta'siri. Milliy bogʻ va qoʻriqxonalari. Janubiy Amerika tabiatiga insonning ta'siri materikka yevropaliklar kirib kelgandan soʻng kuchaydi. Oʻrmonlar ayovsiz kesildi, ekinzor va yirik plantatsiyalar barpo etildi. Natijada, dunyodagi eng yirik oʻrmonzorlardan biri — Amazoniya oʻrmonlari

Braziliyadagi Jau milliy bogʻi

18- rasm. Janubiy Amerikadagi milliy bogʻlar.

maydoni qisqarib bormoqda. XX asrning boshlaridan tabiatni muhofaza qilish masalalariga e'tibor berila boshlandi. Hozirgi kunda koʻp mamlakatlarda milliy bogʻlar va qoʻriqxonalar barpo etilgan. Muhofaza etiladigan hududlar materikning 1% ini tashkil etadi. Eng yirik milliy bogʻ va qoʻriqxonalar — Jau, Chako, Manu, Parakas, Podokarpus va boshqalardir (18-rasm). Braziliyadagi Jau milliy bogʻi UNESCO roʻyxatiga kiritilgan va xalqaro maqom berilgan.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Hindular, inklar, metislar, mulatlar, sambo, plantatsiya, Jau, Chako, Manu, Parakas, Podokarpus.

Nazorat uchun savollar

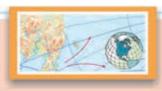
- 1. Janubiy Amerikaga dastlab yevropaliklardan kimlar kelib oʻrnashgan?
- 2. Mulatlar va sambo kimlarning avlodlari?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Xaritadan foydalanib, Janubiy Amerika aholisi zich yashaydigan hududlarni aniqlang va tahlil qiling.
- 2. Yozuvsiz xaritaga Janubiy Amerika milliy bogʻlari va qoʻriqxonalarini tushiring.

SHIMOLIY AMERIKA

43- §. Geografik oʻrni, oʻrganilish tarixi, geologik tuzilishi, foydali qazilmalari. Relyefi

Asosiy xususiyatlari. Dunyodagi eng katta oroli bor materik (Grenlandiya, 2,2 mln kv km), eng katta arxipelag shu materikda (Kanada Arktikasi), eng chuqur darasi (Kolorado kanyoni 2 km ga yaqin, uzunligi 446 km), eng uzun gʻori (Flint-Mamont, 500 km), eng goʻzal va maftunkor sharsharasi bor (Niagara, bir yilda 10 mln sayyoh keladi), eng baland suv qalqishi boʻladi (Fandi qoʻltigʻi, 18 m), eng uzun vodiy muzligi bor (Alyaskada, 145 km).

Geografik oʻrni. Shimoliy Amerika Gʻarbiy va Shimoliy yarimsharlarda joylashgan. U boshqa materiklarga nisbatan qutb tomon uzoq choʻzilgan. Materikning shakli Janubiy Amerika singari uchburchakni eslatadi. Kattaligi jihatidan uchinchi oʻrinda turadi.

Materik qirgʻoqlarini 3 ta okean suvlari yuvib turadi. Janubda Panama boʻyni orqali (eng tor joyi 48 km) Janubiy Amerika bilan tutashgan. Yevrosiyodan Bering boʻgʻizi (kengligi 85 km) orqali ajralib turadi.

Oʻrganish tarixi. X asrning oxirida norman Erik Rauda (Malla) Grenlandiyani, materikning shimoli-sharqiy qismini oʻrgandi. Jon Kabot Nyufaundlend orolini va Labrador yarimoroli qirgʻoqlarini kashf etdi. XVII asrda G. Gudzon, A. Makkenzi va boshqalar materikning sharqiy va shimoliy qismlarini oʻrganishdi. XX asr boshida R. Amundsen birinchi boʻlib materikning shimoliy qirgʻoqlari boʻylab suzib oʻtdi va Shimoliy magnit qutbining geografik oʻrnini aniqladi. 1732-yilda rus sayyohlaridan I. Fyodorov va M. Gvozdev materikning shimoligʻarbiy sohillarini oʻrgandi. Aleut orollari va Alyaska sohillarini oʻrganish va xaritaga tushirish ishlarini V. Bering, A. Chiri-

kovlar bajarishdi (1741- y.). Savdo-sotiq ishlarini yoʻlga qoʻ-yishda G. Shelexovning xizmatlari katta boʻldi. Oʻsha paytda Shimoli-gʻarbiy Amerikani Alyaska deb atashgan. U 1798- yilda ruslar tomonidan monopoliyaga aylantirilgan va "Rus Amerikasi" nomi bilan atala boshlangan. 1867- yilda Alyaska AQSHga sotib yuborilgan.

Geologik tuzilishi va foydali qazilmalari. Shimoliy Amerika bilan Yevrosiyo qadimgi Lavraziya quruqligining tarkibiy qismi boʻlgan. Mezozoy erasining boshlarida Shimoliy Amerika Yevrosiyodan ajralgan. Soʻnggi 1 mln yil davomida Yevrosiyo bilan Shimoliy Amerika bir-biridan 40 km masofaga uzoqlashgan. Materikning tekislik qismi qadimgi platformaga mos keladi.

Togʻlar (Kordilyera, Qoyali togʻlar, Appalachi) kaledon, gersin, mezozoy togʻ burmalanishlarida koʻtarilgan. Lekin alp burmalanishida yoshargan. Tekisliklarda, asosan, choʻkindi togʻ jinslari uchrasa, togʻli oʻlkalarda magmatik va metamorfik togʻ jinslari tarkib topgan. Gʻarbiy togʻli mintaqada halokatli zilzilalar boʻlib, vulqonlar otilib turadi.

Shimoliy Amerika *foydali qazilmalarga* boy. Magmatik va metamorfik jinslardan tuzilgan togʻ va yassi togʻliklarda *temir, uran, mis, nikel, oltin, kumush* konlari bor. Ayniqsa, Appalachi togʻlari rudali qazilmalarga boy. Choʻkindi togʻ jinsi qatlamlarida *neft, gaz, koʻmir, tuz* kabi qazilmalar tarkib topgan.

Relyefi. Shimoliy Amerikani relyef tuzilishiga koʻra ikkita yirik qismga: tekislik va togʻli qismlarga boʻlish mumkin. Togʻli qismidagi Kordilyera, uning sharqidagi Qoyali togʻlar asosiy togʻ tizimlaridir. Materikning eng baland nuqtasi Denali (2015-yilgacha Mak-Kinli) choʻqqisi (6 194 m), eng past nuqtasi Ajal vodiysi (–86 m) ham togʻ mintaqasida joylashgan. Katta Havzaning janubi-sharqida Kolorado platosini Kolorado daryosi kesib oʻtadi. U dunyodagi eng chuqur (2 km ga yaqin) va tor dara — Katta Kanyonni hosil qiladi. Materikning togʻli qismi Tinch okean "olovli halqasi" mintaqasiga toʻgʻri keladi. Bu ulkan tizim Alyaska Kordilyerasi, Kanada Kordilyerasi, AQSH Kordilyerasi va Meksika Kordilyerasiga boʻlinadi. Tekisliklar

materikning sharqiy qismini egallaydi. Materikning shimoliy qismida *qirlar* va *adirsimon balandliklar* uchraydi. Bu hududlarda Lavrentiy qirlari, Markaziy tekislik, Missisipi pasttekisligi va Buyuk tekisliklar asosiy relyef shakllaridir (ilovadagi 26-rasmga qarang).

Materikning sharqiy qismida Appalachi togʻi joylashgan. Bu past togʻ boʻlib, Ural togʻi singari keksa. Uning eng baland choʻqqisi Mitchell togʻidir (2037 m). Uning janubi-gʻarbiy yonbagʻrida dunyodagi eng uzun (500 km) Flint-Mamont gʻori bor.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Kordilyera, Qoyali togʻlar, "Rus Amerikasi", Appalachi, Flint-Mamont, E. Rauda, A. Makkenzi.

Nazorat uchun savollar

- 1. Materikni oʻrganishda kimlar ishtirok etgan?
- 2. Rudali foydali qazilmalar qayerlarda tarqalgan?
- 3. Shimoliy Amerika relyefiga koʻra qanday qismlarga boʻlinadi?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Shimoliy Amerika relyefi va foydali qazilmalarini yozuvsiz xaritaga tushiring.
- 2. Shimoliy Amerikaning tabiiy xaritasi yordamida 40° sh. k. boʻylab Atlantika okeanidan Tinch okeanga "sayohat" qiling, qanday geografik obyektlardan oʻtishingizni soʻzlab bering.

44- §. Shimoliy Amerika iqlimi va ichki suvlari

Iqlimi. Materikning shimoldan janubga uzoq masofaga choʻzilganligi iqlimning xilma-xil boʻlishiga sabab boʻlgan. Iqlimning shakllanishida Tinch, Atlantika va Shimoliy Muz

okeanlari tomondan esadigan shamollar, shuningdek, Kordilyera togʻlari va tekisliklarning mavjudligi katta ta'sir etadi.

Materikda 6 ta iqlim mintaqalari tarkib topgan. Shimolda *arktika iqlim mintaqasi* katta maydonlarni egallaydi. Deyarli yil davomida havo harorati manfiy boʻladi. Ayrim kunlari yozda harorat +5 °C gacha koʻtariladi, xolos. Gʻarbida 50 — 100 mm, sharqida esa 300 — 400 mm gacha yogʻin yogʻadi.

Subarktika iqlim mintaqasi hududi yozda moʻtadil, qishda arktika havo massalari ta'sirida boʻladi. Yanvarning oʻrtacha harorati -25 °C dan -30 °C gacha, iyulda +5 °C dan +7 °C gacha kuzatiladi. Namgarchilik sharqdan gʻarbga kamayib (300 — 600 mm) boradi.

Mo'tadil iqlim mintaqasi katta maydonlarni egallaganligi uchun iqlimiy sharoiti turlicha, yogʻin miqdori sharqdan gʻarb tomonga kamayib boradi (1500 — 1000 mm). Bu mintaqaga koʻproq dengiz iqlimi xos. Arktika sovuq havo massalarining ta'siri ham kuchli.

Subtropik iqlim mintaqasi 40° sh. k. dan Meksika qoʻltigʻi oraligʻidagi hududlarni egallaydi. Issiq, sernam yoz va iliq, sernam qish bu mintaqaning asosiy xususiyatidir. Tinch okean qirgʻoqlari Oʻrta dengiz subtropik iqlim tipiga xos boʻlib, sovuq Kaliforniya oqimi ta'sir etadi. Qishi iliq (+6°C dan +8°C gacha), nam keladi, yozi esa quruq va iliq boʻladi.

Tropik iqlim mintaqasi yil davomida issiq boʻlib, Atlantika okeani havo massalarining hukmronligi sezilib turadi. Yozda namgarchilik koʻp boʻladi. Faqat mintaqaning gʻarbida quruq, tumanli kunlarni kuzatish mumkin.

Subekvatorial iqlim mintaqasi materikning eng janubiy tor qismida uchraydi. Bu yerda oʻrtacha yillik harorat yuqori (± 25 °C) va namgarchilik koʻp (1500-2000 mm).

Ichki suvlari. Yerusti suvlari uchta okean havzalariga va qisman berk havzaga boʻlinadi. Asosiy daryo va koʻllari Atlantika, Shimoliy Muz okeani va Tinch okean havzasiga tegishli.

Materikning eng yirik daryosi Missisipi (hindular tilida "katta daryo")dir. Missisipi daryosining oʻrta qismida oʻzidan uzun boʻlgan Missuri ("loyqa daryo") irmogʻi kelib quyiladi.

Missisipi deltasi har yili Meksika qoʻltigʻi tomon 100 m oʻsib boradi. Daryo qor-yomgʻir suvidan toʻyinadi. Avliyo Lavrentiy daryosi quyi oqimida uzun va keng *estuariy* (lot. daryoning suv bosgan quyi qismi) hosil qiladi. Rio-Grande daryosi Kordilyera togʻlaridan boshlanib, Meksika qoʻltigʻiga quyiladi.

Materik koʻllari, asosan, qadimgi muz hosil qilgan chuqurliklarda paydo boʻlgan. Beshta koʻl, ya'ni Yuqori, Guron, Michigan, Eri, Ontario koʻllari *Buyuk koʻllar* deb ataladi. Ular kattaligiga koʻra, shu tartibda bir-biriga kaskad boʻlib tutashgan. Faqat Eri va Ontario koʻllari oraligʻida millionlab sayyohlarni oʻziga jalb qiladigan mashhur *Niagara* sharsharasi (balandligi 48 m) bor. Unga GES qurilgan.

Shimoliy Muz okeaniga quyiladigan daryolardan eng yirigi Makkenzi daryosidir.

Havzada eng yirik Katta Ayiq va Vinnipeg koʻllari joylashgan. Tinch okean havzasidagi daryolarga Yukon, Kolorado, Freyzer, Kolumbiya kabi qisqa va sersuv, vodiylari tor va chuqur, suv oqimi shovqinli daryolar xos. Kolorado daryosining Katta Kanyon darasi dunyoga mashhurdir.

Shimoliy Amerikaning berk havzasiga Katta Havza togʻligi tegishli boʻlib, unda *Katta Shoʻr koʻl* bor. Uning maydoni iqlimiga bogʻliq holda yildan yilga oʻzgarib turadi.

Grenlandiya, Kanada-Arktika arxipelagi, Kordilyera togʻlaridagi muzlar egallagan maydon 2,2 mln kv km dan oshadi. Alyaskadagi Xabbort togʻ-vodiy muzligining uzunligi 145 km ga boradi. Bu Yer sharidagi eng uzun muzlikdir.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Arktika havo massasi, dengiz iqlimi, ichki suvlar, Missisipi, Kolorado, Niagara, berk havza, Katta Havza, Buyuk koʻllar.

Nazorat uchun savollar

- 1. Materik iqlimiga qanday omillar ta'sir ko'rsatadi?
- 2. Materik iglim mintagalarining farqi nimada?
- 3. Asosiy daryo va koʻllar qaysi havzalarda joylashgan?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Iqlim mintaqalarini yozuvsiz xaritaga tushiring.
- 2. Materik ichki suvlarining havzalar boʻyicha taqsimotini aniqlang.
- 3. Yirik daryo va koʻllarini daftaringizga yozing.

45- §. Shimoliy Amerikaning tabiat zonalari va balandlik mintaqalari

Tabiat zonalari. Materik iqlimi va relyefidagi farqlar tabiat zonalarining turlicha boʻlishiga zamin yaratadi. Buyuk koʻllardan shimoldagi tabiat zonalari kenglik boʻyicha tarkib topgan boʻlsa, janubdagi tabiat zonalari deyarli meridian yoʻnalishida joylashgan.

Arktika choʻllari zonasi Grenlandiya oroli va Kanada-Arktika arxipelagini egallaydi. Qishi juda sovuq (-35 °C dan past), yozi salqin (+5 °C dan past). Asosiy oʻsimliklari mox va lishayniklar. Hayvonot olami *oq ayiq, morj, qoʻyhoʻkiz* (ular faqat shu zonada yashaydi, 19- rasm), *oq yapaloqqush* va boshqalardan tashkil topgan.

Tundra va oʻrmon-tundra zonasining janubiy chegarasi sharqda 53° sh. k. dan, gʻarbda 62° sh. k. yoʻnalishigacha boradi. Botqoq va tundra — gleyli tuproqlarda buta va oʻt oʻsimliklar,

19- rasm. Qoʻyhoʻkiz.

pakana qayin va tol, toshyorar, mox va lishayniklar oʻsadi. Oʻrmon-tundrada qora va oq qaragʻay, balzam pixtasi (qaragʻayi), tilogʻochlar oʻsadi. Tundrada shimol bugʻusi, qoʻyhoʻkiz, lemming, qutb tulkisi, qutb boʻrisi, oq kaklik, oq quyon, Alyaskada togʻ qoʻyi, qor echkisi koʻp uchraydi.

Tayga zonasi 45° sh. k. gacha tarqalgan. Zona botqoq, podzol va muzloq

tuproqlardan tarkib topgan. Asosiy oʻsimligi qora va oq qara-gʻay, Amerika tilogʻochi, balzam pixtasi, qaragʻay kabi igna bargli daraxtlar oʻrmonlarni hosil qiladi. Labrador yarimorolidagi daraxtlarning 90 % i qora qaragʻayga toʻgʻri keladi. Hayvonlardan qora va qoʻngʻir ayiq, Amerika losi, kiyik, oʻrmon bizoni, bugʻu, Kanada silovsini, yenot, boʻri, skuns, ondatra, qizil tulki kabilar yashaydi. Tinch okean sohillarida duglas qaragʻayi, oq va qora qaragʻay, kedr koʻp oʻsadi. Daraxtlarning boʻyi 80 — 100 m ga boradi.

Aralash va keng bargli oʻrmonlar zonasining sur oʻrmon tuproqlarida qaragʻay, qayin, terak, tol, kashtan, eman, buk, Amerika yongʻogʻi, marvaridgul, yertut kabi oʻsimliklar oʻsadi. Virgins bugʻusi, kalamush, puma, bobr (suv qunduzi), qizil olmaxon, yenot, burunduq asosiy hayvonlaridir.

O'rmon-dasht va dasht zonalarining kashtan va qora tuproqlarida chalov, betaga, bizon o'ti eng ko'p uchraydi. Zonalarning shimoliy va sharqiy qismlarida qalin o'tlarning bo'yi 1,5 m ga yetadi. Buyuk tekisliklarda o't o'simliklar ancha siyraklashadi, tikanli butalar, janubda, hatto, dub, akatsiya kabi daraxtlar uchraydi. Asosiy hayvonlari bizon, bo'ri, tulki, kiyik, skuns (badbo'y), opossum, oqboshli burgut va boshqalardan iborat.

Chalachoʻl va choʻl zonalarining asosiy oʻsimligi qora shuvoq, kaktus (boʻyi 4—9 m), yukka (daraxtsimon doimiy yashil oʻsimlik) qoʻngʻir-jigarrang tuproqlarda oʻsadi. Sudralib yuruvchilar (qora ilon) va kemiruvchilar, qalqondorlar yashaydi.

Savannalar va siyrak oʻrmonlar zonasida qizil va qizilqoʻngʻir tuproqlar hosil boʻlgan. Baland oʻt oʻsimlikli, kaktusakatsiyali savannalar va eman-qaragʻayli siyrak oʻrmonlar xos.

Fasliy nam (musson) oʻrmonlar zonasi uchun ferralit tuproqlar, eman, Karib qaragʻayi, palma, kiparis kabi oʻsimliklar xos. Hayvonlardan alligator (timsohning bir turi), qora ilon, kurka, Nikaragua sohillarida anakonda ilonlari yashaydi.

Balandlik mintaqalari Kordilyera va Appalachi togʻlari hududini qamrab olgan. Togʻlarda oq qaragʻay, kedr, sekvoyya, qora qaragʻay oʻsadi. Hayvonlardan togʻ qoʻyi, qizil ayiq, yaguar, puma, qor echkisi, kondor va boshqalar yashaydi.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Arktika choʻllari, qoʻyhoʻkiz, ondatra, bobr, alligator, qizil zarang, toshyorar, sekvoyya, skuns, yukka, puma.

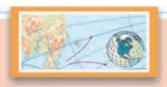
Nazorat uchun savollar

- 1. Tabiat zonalari qanday omillar ta'sirida tarkib topadi?
- 2. Materikda qanday balandlik mintaqalari mavjud?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Tabiat zonalarini yozuvsiz xaritaga tushiring.
- 2. Tabiat zonalarining asosiy organizmlarini bilib oling.
- 3. Balandlik mintaqalarini daftaringizga yozing.

46- §. Shimoliy Amerikaning tabiiy geografik oʻlkalari

Tabiiy geografik o'lkalari. Shimoliy Amerika tabiatining xilma-xilligi uni ikkita yirik qismga bo'lishga imkon beradi. Bular: Sharq — tekislik o'lkasi va G'arb — Kordilyera tog'li o'lkasi. O'z navbatida, bu o'lkalar ko'pgina tabiiy geografik oblastlarga ajratilgan. Quyida shulardan ayrimlariga tavsif beramiz.

Alyaska va Kanada Kordilyera togʻlari (20- rasm). Alyaska bir necha parallel joylashgan togʻlardan tashkil topgan boʻlib, ular bir-biridan chuqur vodiylar bilan ajralib turadi. Materikning eng baland choʻqqisi Denali (Mak-Kinli) (6 194 m) shu yerda joylashgan. Alyaska yarimorolida va Aleut orollarida kuchli zilzilalar boʻlib turadi, oʻnlab harakatdagi va soʻngan vulqonlar bor. Bu togʻlardan oltin, kumush, rangli metallar, neft va toshkoʻmir qazib olinadi. Alyaska va Kanada Kordilyera togʻlarining gʻarbiy sohilida iqlim dengiz iqlimi boʻlganligidan yogʻingarchilik koʻp boʻladi. Shu sababli ignabargli qalin oʻrmonlar oʻsadi. Ichki yassi togʻliklarda togʻ-tundra oʻsimliklari rivojlangan. Togʻtundralarda shimol bugʻusi, qutb tulkisi, lemminglar yashaydi. Oʻrmonlarda los, grizli ayigʻi, puma, qoplon, togʻqoʻyi uchraydi.

20- rasm. Katta Havza va Kanada Kordilyera togʻlari.

Kordilyera togʻli oʻlkasida yana — *Katta Havza* (20- rasm) va *Kolorado* platosi joylashgan. Ularning tabiat komplekslari uncha baland boʻlmagan togʻ tizmalaridan, soʻngan vulqon konuslaridan va chuqur botiqlardan tarkib topgan. Togʻlar orasida suvsiz choʻldan iborat eng chuqur Ajal vodiysi (–86 m) joylashgan. Ajal vodiysi Shimoliy Amerikaning eng issiq va yogʻin kam yogʻadigan rayonidir. Katta Havza bilan Kolorado platosida choʻl va chalachoʻllarga xos shuvoqlar, turli butalar, shoʻra oʻsimliklari oʻsadi. Yovvoyi hayvonlardan bizon, antilopa, kemiruvchilar va sudralib yuruvchilar yashaydi.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Tabiiy geografik oʻlka, Alyaska, Syerra-Nevada, Katta Havza, Aleut orollari, Kanada Kordilyerasi, Denali (Mak-Kinli).

Nazorat uchun savollar

- 1. Tabiiy geografik oʻlkalarni ajratishda nimalarga asoslaniladi?
- 2. Shimoliy Amerikaning eng chuqur nuqtasi nima deb ataladi?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Tabiiy geografik oʻlkalarni yozuvsiz xaritaga tushiring.
- 2. Alyaska va Kanada Kordilyerasi togʻlariga tavsif bering.

47- §. Shimoliy Amerika aholisi

Aholisi. Shimoliy Amerikaning aholisi 578 mln kishi (2016-y., 1-iyul, Markaziy Amerika bilan). Tubjoy aholisi indeyeslar, eskimoslar va aleutlardir. Ular hozir ozchilikni (20 mln kishi) tashkil etadi. Materikning tubjoy aholisi 25 — 30 ming yil avval Yevrosiyodan Bering boʻgʻizi orqali kelgan. Keyinchalik, Janubiy Amerikaga ham asta-sekin tarqalishgan.

Yevropaliklar kelmasdan avval eskimoslar, aleutlar, asosan, ovchilik, baliqchilik bilan, indeyeslar esa ovchilik, chorvachilik va dehqonchilik bilan shugʻullanishgan.

Shimoliy Amerikaga xuddi Janubiy Amerika singari X. Kolumb kashfiyotidan soʻng yevropaliklar guruh-guruh boʻlib kela boshladilar. Meksika va Markaziy Amerikada mulatlar va metislar koʻpchilikni tashkil etadi.

Shimoliy Amerika aholisining asosiy qismini Yevropadan koʻchib kelganlar va ularning avlodlari tashkil etadi. Bular amerikalik va kanadalik inglizlar boʻlib, ingliz tilida soʻzlashadilar. Kanadaga koʻchib kelgan fransuzlarning avlodlari fransuz tilida gaplashadi.

Aholisining joylashishi. Aholining joylashishi, avvalo, materikka aholining koʻchib kelishi tarixiga va tabiiy sharoitga boʻgliq. Materikning janubiy yarmida aholi eng koʻp oʻrnashgan. Materikning Yevropa mamlakatlaridan dastlabki koʻchib kelgan kishilar joylashgan sharqiy qismida aholining zichligi katta. Eng yirik shaharlar Shimoliy Amerikaning shu qismida joylashgan.

Materikning yashash uchun noqulay, tundra va tayga oʻrmonlaridan iborat boʻlgan shimoliy yerlarida aholi siyrak oʻrnashgan. Iqlimi quruq va yuzasi notekis togʻli oʻrmonlarda ham aholi kam.

Tabiatiga insonning ta'siri. Milliy bogʻ va qoriqxonalari. Insonning xoʻjalik faoliyati Shimoliy Amerika tabiatiga katta ta'sir

koʻrsatdi. Bu esa tabiat komplekslarining oʻzgarishiga va antropogen landshaftlarning hosil boʻlishiga olib keldi. Shuning uchun tabiatni muhofaza qilishga qaratilgan qonunlar qabul qilingan. Tabiatni muhofaza qilish, uni asrab-avaylash va kelajak avlodga qoldirish maqsadida koʻplab milliy bogʻlar, qoʻriqxonalar bunyod etilgan. Materikda birinchi milliy bogʻ 1872-yili (Yelloustoun) AQSHda tashkil etilgan. Vud-Baffalo, Yelloustoun, Grand-Kanyon, Sekvoyya, Mamont, Ajal vodiysi, Jasper, Katmay, El-Viskaino, Yosemit va boshqalar eng yirik milliy parklar va qoʻriqxonalardir. Ularning maydoni boʻyicha Shimoliy Amerika materigi dunyoda birinchi oʻrinni egallaydi.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

AQSH amerikaliklari, eskimoslar, asteklar, mayyalar, Yelloustoun, Grand-Kanyon, Sekvoyya, Mamont.

Nazorat uchun savollar

- 1. Shimoliy Amerikada aholisining asosiy qismini kimlar tashkil etadi?
- 2. Materikda birinchi milliy bogʻ qachon va qayerda tashkil etilgan?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Xaritadan foydalanib materik aholisi zich yashaydigan hududlarni aniqlang va tahlil qiling.
- 2. Yozuvsiz xaritaga Shimoliy Amerika milliy bogʻlari va qoʻriqxonalarini tushiring.

48- §. Shimoliy Muz okeani

Asosiy xususiyatlari. Okeanlarning eng kichigi, Shimoliy qutb atrofida joylashgan, dengizlari okean maydonining yarmini egallaydi, shelf egallagan maydoniga koʻra birinchi oʻrin-

da, eng sayoz, koʻp yillik muzlar bilan qoplangan yagona okean, eng sovuq, iqlim va tabiat mintaqalari eng kam, qoʻyhoʻkiz, oq ayiqlar yashaydi, eng yirik oroli bor, uzoq qutb tunlari va kunlari boʻladi.

Geografik oʻrni. Okean shimoliy qutb atrofida joylashgan. Uni ikkita materik oʻrab turadi. Bering boʻgʻizi orqali Tinch okean bilan, Skandinaviya yarimoroli — Farer, Islandiya va Grenlandiya orollari — Smit boʻgʻizi — Kanada arxipelaglari orqali Atlantika okeani bilan chegaralanadi. Qirgʻoqlari ancha parchalangan. Orollari koʻp. Maydoni 14 mln kv km.

Oʻrganilish tarixi. Okean toʻgʻrisidagi birinchi ma'lumotni yunon olimi Pifey (er. av. 325- yil) yozgan va "Qayrilgan dengiz" deb nom bergan. Keyinchalik, yevropaliklar Giperborey (yunoncha, *Borey* — "shimoldagi shamollar xudosi") deb atashdi. 1650- yilda B. Varenius mustaqil okean tariqasida ajratdi. XIX asrning boshlarida ichki dengiz sifatida Atlantika okeani tarkibiga kiritildi. 1845- yilda London Geografiya jamiyati, 1928-yilda Xalqaro gidrografik byuro, 1936- yilda Rus Geografiya jamiyati Shimoliy Muz okeanini mustaqil okean tariqasida ajratishga qaror qildilar.

Okeanni oʻrganishda Pyotr I ("Buyuk Shimol ekspeditsiyasi", 1733 — 1743- y.), M. V. Lomonosov (XVIII asrning ikkinchi yarmi), shved olimi N. A. Nordensheld (1878 — 1879- y.) larning tashkil etgan ekspeditsiyalari muhim ahamiyatga ega boʻldi. Shuningdek, XIX asr oxirida F. Nansen, S. O. Makarov (1899- y.), R. Piri (1909- y.) Shimoliy qutbni birinchi boʻlib zabt etgan, R. Amundsen (1903 —1906- y., 1918 — 1920- y.) va boshqalar qimmatli ma'lumotlar toʻpladilar. Hozirgi paytda Rossiya, AQSH va Kanada mutaxassislari Shimoliy Muz okeanining tabiatini oʻrganishmoqda.

Geologik tuzilishi va tabiiy boyliklari. Okean bundan 60 mln yil avval paydo boʻla boshlagan. Uning tubi geologik jihatdan Shimoliy Amerika va Yevrosiyo litosfera plitalari tarkibiga kiradi.

Okean tubida dengiz, daryo va aysberg yotqiziqlari katta maydonda tarqalgan. Ularning qalinligi 1 000 — 3 500 m atrofida. Shelf zonasida daryolar, dengiz oqimlari keltirgan choʻkindi

jinslar, okean markazida esa changsimon zarrachalar, biogen yotqiziqlar uchraydi.

Qazilma boyliklaridan temir rudasi shaxta usulida qazib olinadi, Norvegiya sohillarida titan sochma holda tarqalgan. Neft va gaz Kanadaga tutash suvlarda koʻp qazib olinadi. Daryolarning quyilish joylarida, Oq, Barens, Norvegiya dengizlaridan koʻplab baliq ovlanadi va suvoʻtlari yigʻib olinadi.

Okean tubi relvefi. Suv tubi relvefini oʻrganish bu hududlarning dengiz emas, balki okean ekanligini koʻrsatdi. Relyefida parallel cho'zilgan tog' tizmalari, ular oralig'ida chuqur cho'kma (Litke cho'kmasi, 5 449 m) va botiqlar, katta maydonni egallagan shelflar uchraydi. Shimoliy Muz okeanining boshqa okeanlardan farqi shundaki, uning 70 % maydoni shelflardan iborat. Okeanning o'rta qismidan tog' tizmalari va yer po'stining tektonik voriglari kesib o'tgan. Okean tagi 2000 km masofaga choʻzilgan Lomonosov suvosti togʻ tizmasi (balandligi 2500 — 3300 m) bilan ikki qismga boʻlingan. Bu tizmadan gʻarbda Gakkel vulqonli togʻi va sharqda Mendeleyev togʻ tizmasi parallel choʻzilgan. Tizmalar oraligʻida Amundsen (chugurligi 4 321 m), Nansen (5 449 m), Makarov (3 940 m), Kanada (3810 m) va boshqa botiqlar joylashgan. Okeanning o'rtacha chuqurligi 1 225 m, eng chuqur joyi 5 527 m bo'lib, u Grenlandiya dengizida joylashgan.

Iqlimi. Okean iqlimining oʻziga xos xususiyati Arktika markazida joylashganligi va yil davomida sovuq havo massalarining hukmronligi bilan ifodalanadi. Uzoq qutb tunlari va kunlari 3-6 oylab davom etadi. Qish oylarida qahraton sovuq $(-30-40\,^{\circ}\text{C})$ va qorli boʻronlar makoniga aylanadi. Antarktida havosiga nisbatan iliq. Bunga sabab Atlantika va Tinch okeanlardan iliq va shoʻr suvlarning okean tubi oqimlarini hosil qilib kirib kelishidir. Aniqlanishicha, $150-1\,000$ m chuqurliklarni, asosan, Atlantika okeanidan kirib keladigan iliq va shoʻr suvlar egallaydi. Okeandan Grenlandiya sovuq suv oqimi (aysberglar bilan) chiqib ketadi. Ikkita iqlim mintaqasi (arktika va subarktika) mavjud. Koʻp yillik muzlarning qalinligi 3-5 m.

Tabiat mintaqalari. Iqlim mintaqalariga mos holda ikkita:

qutbiy va qutbyoni tabiat mintaqasiga ajratilgan. Qutbiy tabiat mintaqasi okeanning chuqur joylarini egallaydi. Siljib yuruvchi muzlar bilan band. Qalashib ketgan muzlar—toroslar koʻp uchraydi. Organizmga eng kambagʻal Arktika sahrolar zonasi shu yerlarda joylashgan.

Qutbyoni mintaqasi, asosan, dengizlar hududini egallaydi. Nisbatan organizmga (hayvonot olami va suvoʻtlariga) boy. Yozda muzlarning koʻp qismi eriydi. Daryo suvlari okean suvlarini ancha chuchuklashtiradi. Natijada, organizmlarning rivojlanishi uchun sharoit paydo boʻladi. Baliqlardan treska, tishdor (zubatka), dengiz okuni, seld, paltus, kambala, shuningdek, kamayib ketgan kitsimonlar, morj, tulen, oq ayiq koʻp uchraydi. Arktikada dengiz qushlari "qushlar bozori" ni hosil qiladi.

Xoʻjalikda foydalanilishi. Shimoliy Muz okeani Kanada, Rossiya va qisman AQSH uchun muhim ahamiyatga ega. U birinchi navbatda arzon dengiz yoʻli hisoblanadi. Navigatsiya (kema qatnovi mavsumi) davri 1—4 oy, lekin atom muzyorar kemalari navigatsiya davrini ancha uzaytiradi. Norvegiya sohillari, Barens dengizida yil davomida kemalar qatnaydi.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Arktika, "Qayrilgan dengiz", Giperborey, Litke cho'k-masi, Lomonosov tizmasi, mintaqalar, toroslar, "qushlar bozori", navigatsiya.

Nazorat uchun savollar

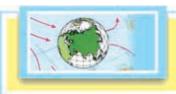
- 1. Hozir Shimoliy Muz okeanini qaysi mamlakatlar oʻrganmoqda?
- 2. Okeanda qanday tabiat mintaqalari mavjud?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Okeanning chegarasi, tubi, relyefi, boyliklarini yozuvsiz xaritaga tushiring.
- 2. Okeanning xoʻjalikdagi ahamiyatini, tadqiqotchilarini daftaringizga yozing.

YEVROSIYO

49- §. Yevrosiyoning geografik o'rni, o'rganilish tarixi

Asosiy xususiyatlari. Yer yuzasidagi eng katta, eng baland supermaterik (8 848 m), Shimoliy yarimsharning "sovuqlik qutbi" mavjud, eng yirik yarimoroli, eng chuqur gʻori, eng chuqur va eng katta koʻli bor, eng uzun lianalar ham shu yerda (300 m) oʻsadi, Shimoliy yarimsharning barcha iqlim mintaqalari va tabiat zonalari shakllangan, eng katta deltasi bor, Yer sharidagi "sakkiz minglik" 14 ta choʻqqining barchasi shu materikda joylashgan, doimiy muzloq yerlar maydoniga koʻra birinchi oʻrinda, berk havzalar maydoniga koʻra yetakchi, qor chizigʻi eng balanddan oʻtgan joy "balandlik qutbi" (6 400 m, Markaziy Tibet) shu yerda.

Geografik oʻrni. Yevrosiyo materigi Shimoliy yarimsharda toʻliq joylashgan (Malayya arxipelagining ayrim orollari ekvatordan janubda).

Quruqlik maydonining deyarli 36,5 % ini egallaydi. Bu materik Yevropa (maydoni 10 mln kv km) va Osiyo (maydoni 44 mln kv km) qit'alaridan tashkil topgan. Yevropa atamasi qadimgi finikiyaliklarning (assiriya) Yerep — gʻarb va Osiyo atamasi Osu esa sharq soʻzlaridan kelib chiqqan. Yevrosiyo materigi sharqda Bering boʻgʻizi orqali Shimoliy Amerikadan ajralsa, gʻarbda Gibraltar boʻgʻizi uni Afrikadan ajratib turadi.

Yevrosiyoning Atlantika va Tinch okean qirgʻoqlari kuchli parchalangan. Materikning atrofida minglab orol va koʻplab yarimorollar joylashgan.

Oʻrganilish tarixi. Yevrosiyo eng qadimgi sivilizatsiya markazi hisoblanadi. Dastlabki geografik xaritalar, globuslar ham shu hududda kashf etilgan. Eratosfen va Ptolemey tuzgan xaritalarda Yevrosiyo va Shimoliy Afrika aks ettirilgan. Materik toʻgʻrisidagi dastlabki geografik ma'lumotlar qadimgi faylasuf, tabiatshunos allomalardan Gerodot (er. av. 485 — 425- yillar), Geraklit (er. av. IV asr), Strabon, Aflotun, Ptolemey va boshqalarning asarlarida berilgan.

Yevrosiyoning ichki oʻlkalari tabiatini oʻrganishda oʻrtaosiyolik geograf olimlarning xizmatlari juda katta. Oʻrta Osiyo va arab geografiyasiga asos solgan Muhammad ibn Muso al-Xorazmiyning (783 — 850- y.) xizmatini alohida ta'kidlash lozim. Xorazmiy ilmiy faoliyati davomida tabiiy fanlarni rivojlantirishga, tabiatni oʻrganishga alohida e'tibor bergan. Uning boshchiligida 70 ga yaqin olimlar "Jahon xaritalari"ni tuzishgan. Bu xaritalar asosida Xorazmiy "Kitob surat al-arz" (Yerning surati) kitobini yozgan.

Abu Rayhon Beruniy (973 — 1048- y.) Hindistonda yashagan davrida oʻlkaning daryolari, togʻlari, oʻsimlik va hayvonot olamini batafsil oʻrganib, "Hindiston" asarini yaratdi. U Amudaryo misolida "daryolar keltirayotgan togʻ jinslarining massasi (katta-kichikligi) suv oqimining tezligiga toʻgʻri proporsional" ekanligini aniqladi. Bu, keyinchalik, *Beruniy qonuni* deb aytiladigan boʻldi. Beruniy Qoraqum va Qizilqum hududlarining paydo boʻlishini, materiklarning siljish gʻoyasini birinchilardan boʻlib aytgan. Beruniy 1010 — 1017- yillarda Xorazmda olimlarni birlashtirib, "Fanlar akademiyasi" ("Ma'mun akademiyasi") ni barpo etdi. Olimlar orasida Ibn Sino ham boʻlgan.

Zahiriddin Bobur Oʻrta Osiyo, Eron, Afgʻoniston, Hindiston hududining aholisi, xoʻjaligi haqida qimmatli ma'lumotlar yozib qoldirgan. Ayniqsa, uning "Boburnoma" asaridagi geografik ma'lumotlari ibratli va diqqatga sazovordir. Umuman, oʻrtaosiyolik olimlar dunyo geografiya tarixiga, kishilik madaniyatiga ulugʻ hissa qoʻshgan xalq vakillaridir. Ularning ilmiy merosi haqida H. Hasanov "Sayyoh olimlar" asarida (1981- y.) zavq-shavq bilan yozadi.

XVIII — XIX asrlarda tashkil etilgan sayohat va ilmiy ekspeditsiyalar paytida Yevrosiyoni ilmiy jihatdan oʻrganish ishlari olib borildi. Olimlar Yevrosiyoning turli qismlarini atroflicha oʻrgandilar. XX asrdagi olib borilgan ilmiy ishlar avvalgi tasavvurlarni kengaytirdi va yangi ma'lumotlar bilan boyitdi.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Yevrosiyo, Yevropa, Osiyo, Muhammad al-Xorazmiy, "Beruniy qonuni", Bobur, Ibn Sino, Ma'mun akademiyasi.

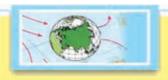
Nazorat uchun savollar

- 1. Yevrosiyoning qanday xususiyatlarini bilasiz?
- 2. Yevrosiyo qaysi okeanlar oralig'ida joylashgan?
- 3. O'rtaosiyolik olimlarning geografik merosi haqida bilasizmi?

Amaliy mashg'ulotlar

- 1. Yevrosiyo materigining chekka nuqtalarini yozuvsiz xaritaga tushiring.
- 2. Oʻrtaosiyolik allomalarning geografik merosini daftaringizga yozing.

50- §. Geologik tuzilishi va foydali qazilmalari. Relyefi

Yevrosiyoning geologik tuzilishi. Geologik jihatdan Yevrosiyo qadimgi mustahkam platformalardan va ularni tutashtiruvchi turli yoshdagi burmali mintaqalardan tashkil topgan. Qadimgi Lavraziya materigining parchalanishidan Yevrosiyo va Shimoliy Amerika ajralgan (65 mln yil muqaddam). Hozirgi paytda Yevrosiyo materigida ikkita faol geosinklinal mintaqa bor: Alp-Himolay va Tinch okean "olovli halqasi". Bu mintaqalarda harakatdagi vulqonlar, dahshatli zilzilalar tez-tez boʻlib turadi. Bu mintaqa togʻlari yosh, burmali, palaxsali togʻlar boʻlib, ba'zi joylarda zanjirli tizimlarni (Alp-Himolay), boshqa joyda togʻ tugunlarini (masalan, Pomir, Tibet) hosil qiladi. Alp-Himolay geosinklinal mintaqasining Oʻrta dengiz qismida Etna, Stromboli, Vezuviy kabi harakatdagi vulqonlar, bizning oʻlkamiz — Oʻrta va Janubi-Sharqiy Osiyoda halokatli zilzilalar (Ashxobod — 1948, Toshkent — 1966, Hindukush — 2002, Eron —

2003, Indoneziya — 2004, 2009, Xitoy — 2009 va b.) bor. Bular Yer poʻstining faolligidan dalolat beradi.

Qazilma boyliklari. Yevrosiyo foydali qazilmalarga boy. Rudali foydali qazilmalar magmatik va metamorfik togʻ jinslari tarkibida koʻp uchraydi. Shimoli-sharqiy Xitoy, Skandinaviya va Hindiston yarimorolidagi temir rudalari magmatik togʻ jinslaridan qazib olinadi. Sharqiy Yevropa platformasidagi Kursk magnit anomaliyasi temir ruda koni metamorfik togʻ jinslarida hosil boʻlgan. Oltin, mis, volfram, uran, qalay, simob va boshqa rangli metallar hamda qimmatbaho toshlarning hosil boʻlishi magmatik togʻ jinslarida koʻp uchraydi. Pireney yarimorolida, Sibirda, Oʻrta Osiyoda, Koreya yarimorolida oltin konlari, Markaziy Yoqutiston, Hindiston yarimorolida olmos konlari koʻp. Uralda, Hindiston yarimorolida, Shri-Lanka orolida turli xil qimmatbaho zangori sapfir (koʻk yoqut), qizil yoqut konlari bor.

Choʻkindi jinslar qatlamlarida, asosan, neft, gaz, tosh va qoʻngʻir koʻmir konlari tarkib topgan. Yevrosiyo neft va gaz konlarining boyligi jihatidan boshqa materiklardan oldingi oʻrinni egallaydi.

Relyefi. Asosiy relyef shakllariga togʻ va tekisliklar tegishli. *Togʻlar* materik maydonining 50 % qismini egallaydi. Ular geosinklinal mintaqalarda va litosfera plitalarining oʻzaro toʻqnashgan zonalarida tarkib topgan. Ural, Dekan, Qozogʻiston yassi togʻligi eng keksa qadimgi togʻlardir. Yoshargan togʻlarga Tyanshan, Oltoy, eng yosh togʻlarga Alp, Karpat, Kavkaz, Pomir, Hindukush, Kopetdogʻ va boshqalar tegishli. Vulqonli togʻlar Kamchatka yarimorolida, Kuril, Sitsiliya va Islandiya orollarida, Apennin yarimorolidagi togʻlarda, Karpat va Kavkaz togʻlarining ayrim qismlarida tarqalgan. Harakatdagi eng baland vulqoni Kamchatka yarimorolidagi Klyuchi Sopkasidir — 4750 m.

Yer yuzasining eng baland nuqtasi Himolay tizmasidagi Jomolungma (Everest) boʻlib, uning mutlaq balandligi 8 848 m. Yer shari quruqligining eng past nuqtasi ham Yevrosiyoda joylashgan Oʻlik dengizdir (-405 m).

Tekisliklar keksa va yosh platformalar ustida tarkib topgan.

Sharqiy Yevropa, Sharqiy Sibir, Hindiston, Buyuk Xitoy, Arabiston yarimorolidagi tekisliklarning zamini eng keksa platformalar hisoblanadi. Gʻarbiy Sibir, Hind-Gang va Turon pasttekisliklari zamini esa yosh boʻlib, ular choʻkindi jinslar bilan qoplangan (ilovadagi 27- rasmga qarang).

Tekisliklarning yuza qismi qir-adirlar va past togʻlar bilan murakkablashgan.

Togʻ va tekisliklarning rivojlanishi hamda shakllanishida toʻrtlamchi davrdagi *muz bosish bosqichlaridagi* muzlarning faoliyati ham katta rol oʻynagan.

Yevrosiyoning shimolida va baland togʻlarda muzlar hosil qilgan relyef shakllari koʻp uchraydi.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Lavraziya, geosinklinal mintaqa, platforma, Jomolungma, Everest, Sulton Uvays, muz bosish bosqichlari.

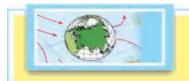
Nazorat uchun savollar

- 1. Yevrosiyo qaysi qadimgi supermaterikning bir qismi bo'lgan?
- 2. Foydali qazilmalar qanday togʻ jinslarida hosil boʻladi?
- 3. Asosiy relyef shakllari qayerlarda tarqalgan?

Amaliy mashg'ulotlar

- 1. Yevrosiyoning asosiy platformalari va harakatdagi vulqonlarini yozuvsiz xaritaga tushiring.
- 3. Togʻ va tekisliklarni yozuvsiz xaritaga tushiring.

51- §. Yevrosiyo iqlimi

Yevrosiyoning iqlimi boshqa materiklar iqlimiga qaraganda ancha xilma-xil. Materik iqlimining xususiyatlari, avvalo, Yevrosiyo hududining shimoldan janubga va gʻarbdan sharqqa qarab

juda katta masofaga choʻzilganligiga bogʻliq boʻlsa, ikkinchidan, okeanlardan keladigan havo massalariga va relyefiga bogʻliq.

Geografik kenglikning iqlimga ta'siri. Quruqlikning shimoldan janubga qarab uzoq masofaga choʻzilganligi issiqlikning taqsimlanishiga katta ta'sir ko'rsatadi. Yevrosiyoda iyul oyining o'rtacha harorati ancha yuqori. Uning shimolida bu harorat +12 °C ga va janubida +28 °C ga teng. Arabiston varimorolida esa +32 °C ni tashkil etadi. Qish materikning gʻarbida iliq, lekin shimoli-sharqida juda sovuq bo'ladi. Ayniqsa, Sibirda yanvar oyining oʻrtacha harorati -48 °C gacha pasayadi. Ayrim kunlari bu harorat Oymyakonda -71 °C ga tushib ketgan. Shuning uchun bu ver Shimoliv varimsharning "sovuglik gutbi" deb ataladi. Qish Yevropaning janubi-g'arbida iliq, Osiyoning janubida esa issiq (+20 °C) bo'ladi. Asosiy iqlim elementlaridan hisoblangan yogʻin miqdori ham materik ichkarisi tomon kamayib boradi. Dunyodagi eng koʻp yogʻin tushadigan joy Hindistondagi Cherrapunja qishlogʻidir. Bu yerda oʻrta hisobda yiliga 12 665 mm yogʻin yogʻadi. 1856- yilda bu yerga 23 000 mm ga vagin vogʻin tushgan.

Okeanlarning iqlimga ta'siri. Yevrosiyoda iqlim sharoiti faqat kenglik boʻylab oʻzgarib qolmasdan, balki gʻarbdan sharqqa tomon ham oʻzgaradi. Iqlimning bunday oʻzgarishiga asosiy sabab, Yevrosiyo materigining gʻarbiy qismi doimo Atlantika okeanidan keladigan iliq va nam dengiz havo massasi ta'sirida boʻlganligidir. Natijada, Gʻarbiy Yevropada yogʻin koʻp yogʻadi, qish ancha iliq, yoz esa salqin boʻladi.

Sharqqa borgan sari dengiz havo massasining tarkibida nam-likning kamaya borishi natijasida yogʻingarchilik miqdori ham kamayadi, iqlimning kontinentalligi orta boradi, yoz oylarining harorati koʻtariladi, qishning harorati esa juda pasayadi, natijada qish va yoz oylarining haroratlari oʻrtasida katta farq vujudga keladi. Yozda Tinch okeandan keladigan dengiz havo massasi, ya'ni yozgi musson shamollari oʻzi bilan koʻp miqdorda yogʻin keltiradi. Qishda materik ustida, ayniqsa, Markaziy Osiyoning katta qismida yuqori havo bosimi markazi tarkib

topadi, natijada ob-havo quruq va ochiq boʻladi, yogʻin kam tushadi, sovuq havo hukmronlik qiladi. Oʻzbekiston hududida ham ana shunday ob-havoning kuzatilishiga Markaziy Osiyodan kirib keladigan havo sababchidir.

Relyefning iqlimga ta'siri. Yevrosiyo Yer yuzasining tuzilishi ham iqlimning hosil bo'lishiga katta ta'sir ko'rsatadi. Ayniqsa, baland tog' tizmalari atmosferada harakat qilayotgan iliq va sovuq havo massalarini to'sib qolib, iqlimning keskin o'zgarishiga sabab bo'ladi. Bunday holni Alp, Kavkaz, Tyanshan, Himolay tog'lari misolida ko'rish mumkin. Bu togʻ tizmalari gʻarbdan sharqqa tomon choʻzilgan bo'lib, shimoldan keladigan sovuq shamollarning janubga oʻtishiga toʻsqinlik qiladi. Yevrosiyo togʻlarida iqlim sharoiti balandlik mintaqalari boʻyicha ham oʻzgaradi. Balandlik iqlim mintaqalari Alp, Karpat, Kavkaz, Tyanshan, Himolay kabi togʻlarda koʻzga yaqqol tashlanib turadi. Tibet va Pomir togʻliklaridagi iqlim baland togʻ iqlimi boʻlib, yozining iliqligi, qishining qattiq sovuqligi va atmosfera yogʻinlarining juda kam yogʻishi bilan boshqa joylardan farq qiladi.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

"Sovuqlik qutbi", Oymyakon, Cherrapunja, iqlim shakl-lanishidagi omillar, Tibet, Pomir.

Nazorat uchun savollar

- 1. Yevrosiyo iqlim sharoitining kenglik boʻylab oʻzgarishiga sabab nima?
- 2. Yevrosiyoning iqlimi gʻarbdan sharqqa nega oʻzgarib boradi?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Yevrosiyo iqlimi xususiyatini belgilovchi omillarni daftaringizga yozing.
- 2. Atlasning 28-betidagi iqlim xaritasini tahlil qiling.

52- §. Sovuq va mo'tadil iqlim mintaqalari

Iqlim mintaqalari. Materikning shimoldan janubga qarab katta masofaga choʻzilganligi tufayli uning iqlim sharoiti juda ham xilma-xil. Sovuq iqlim mintaqalariga arktika va subarktika iqlim mintaqalari kiradi.

Arktika iqlim mintaqasi Yevrosiyoning Arktikadagi orollarini va quruqlikning Shimoliy Muz okeaniga tutashib turgan qismini ishgʻol etadi. Bu yerda yil davomida sovuq arktika havo massasi hukmronlik qiladi. Harorat yoz oylarida ham past (+1 +3 °C) boʻladi, qishda esa qattiq sovuq uzoq davom etadi. Yozi juda qisqa boʻlib, qutb quyoshi bir necha oy ufqdan biroz koʻtarilib turadi va quruqlik yuzasini isita olmaydi. Qishning oʻrtacha harorati (-40 °C) past boʻlib, qor boʻronlari takrorlanib turadi. Yillik yogʻin 50 — 100 mm atrofida qor shaklida yogʻadi. Quruqliklarning asosiy qismi muz va qor bilan qoplangan.

Subarktika iqlim mintaqasi gʻarbda Skandinaviya yarimorolining shimolidan sharqda Bering dengizi sohiligacha davom etadi. Yoz oylarida oʻrtacha harorat +4 °C dan +14 °C gacha koʻtariladi. Yil davomida sovuq shamollar esib turadi, bulutli kunlar koʻp boʻladi. Bu yerga 200 — 400 mm atrofida yogʻin tushadi.

Mo'tadil iqlim mintaqasi Yevrosiyoning eng katta qismini egallab olgan. U gʻarbda Atlantika okeani sohillaridan boshlanib, sharqda Tinch okean sohillarigacha davom etadi. Mo'tadil mintaqa iqlim sharoitining shakllanishida Atlantika okeanidan keladigan dengiz havo massasi, materik ichkarisida tarkib topgan kontinental havo massasi va Tinch okeandan keladigan musson havosi muhim rol oʻynaydi. Shuning uchun bu yerda moʻtadil iqlim mintaqasining dengiz, moʻtadil-kontinental, kontinental va musson iqlim tiplari hosil boʻladi.

Yevrosiyoning gʻarbiy qismida Atlantika okeanidan keladigan iliq havo massalarining ta'siri tufayli qish yumshoq, yoz

salqin boʻladi. Yanvarning oʻrtacha harorati 0 °C atrofida, iyulniki esa +15 +20 °C ga teng. Yogʻingarchilik yil davomida boʻlib turadi va uning oʻrtacha yillik miqdori 1 000 mm dan oshadi.

Moʻtadil mintaqaning sharqiy qismidagi Tinch okean sohillarida musson shamollari hukmron. Bu havo massalari fasllarga qarab almashinib turadi va moʻtadil mintaqaning musson iqlim tipini hosil qiladi. Yogʻingarchilik, asosan, yoz oylarida boʻladi (yillik yogʻin miqdorining 90 % i aprel-noyabr oylariga toʻgʻri keladi), qishda esa aksincha, yogʻin kam tushadi (100 mm).

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Sovuq mintaqalar, arktika, subarktika va moʻtadil iqlim mintaqalari, iqlim tiplari.

Nazorat uchun savollar

- 1. Mo'tadil iqlim mintaqasida iqlimning qanday tiplari bor?
- 2. Bu mintaqalarda harorat va yogʻinlar miqdori uzoqlik boʻylab qanday oʻzgaradi?

Amaliy mashg'ulotlar

- 1. Sovuq va mo'tadil mintaqalarini yozuvsiz xaritaga tushiring.
- 2. Daftaringizga iqlim tiplarini tavsiflab yozing.

53- §. Issiq iqlim mintaqalari

Yevrosiyoning issiq iqlim mintaqalari subtropik, tropik, sub-ekvatorial (2 tadan) va ekvatorial iqlim mintaqalaridan iborat.

Subtropik iqlim mintaqasi materikning gʻarbidagi Pireney yarimorolidan to Tinch okean sohiligacha boʻlgan qismini egallaydi. Yozda tropik havo, qishda esa moʻtadil havo massalari hukmronlik qiladi. Materik ichkarisida yozda tropik havo massa-

lari ta'sirida harorat +30 +35 °C gacha koʻtariladi, havo ochiq boʻladi, yomgʻir juda kam yogʻadi. Oʻrta dengiz sohillarida qish iliq boʻladi. Yomgʻir tez-tez yogʻib turadi, havoning oʻrtacha harorati hamma joyda 0 °C dan yuqori. Shuning uchun oʻsimliklar vegetatsiyasi (oʻsishi) yil davomida toʻxtamaydi. Yomgʻirni Atlantika okeanidan esadigan gʻarbiy nam shamollar keltiradi. Bu subtropik iqlim tipi Oʻrta dengizboʻyi iqlimidir. Gruziyaning Qora dengiz sohillarida ham nam subtropik iqlim tarkib topgan.

Gʻarbdan sharqqa, materik ichkarisi tomon borgan sari havoning namligi kamayib, kontinentalligi orta boradi. Natijada subtropik mintaqaning oʻrta qismida *subtropik kontinental iqlim* tarkib topadi. Bu yerda yoz juda issiq va quruq, qish esa ancha sovuq boʻladi. Yogʻingarchilik kam, 100-150 mm atrofida yogʻadi. Oʻrta Osiyoning janubiy qismlari iqlimi ana shunday iqlimga toʻgʻri keladi. Ozarbayjonning Kaspiyboʻyi tekisliklari, Turkmaniston, Oʻzbekistonning janubi quruq subtropik hududga kiradi.

Materikning sharqiy — Tinch okean sohilidagi subtropik mintaqada mavsumiy shamollar ta'sirida *subtropik musson iqlimi* vujudga keladi.

Tropik iqlim mintaqasi Arabiston yarimoroli, Eron togʻligi va Hind daryosi havzasini egallaydi. Mintaqaning janubida yil davomida quruq va issiq kontinental tropik havo massalari tarkib topadi. Yozi juda issiq (+30 +35 °C), qishi iliq (+18 +24 °C) boʻlib, 500 — 1000 mm atrofida yogʻin yogʻadi.

Subekvatorial iqlim mintaqasi Hindiston yarimorolining markaziy va sharqiy qismidan Tinch okeanga qadar davom etadi. Xitoyning janubiy qismi (25° sh. k. gacha), Filippin orollari ham shu mintaqaga kiradi. Bu hududlarga musson iqlim tipi xos. Yogʻin koʻp yogʻadi. Yer sharining eng koʻp yogʻin yogʻadigan joyi boʻlgan Cherrapunjada yillik yogʻin 12 000 mm dan oshadi.

Ekvatorial iqlim mintaqasi Shri-Lanka oroli bilan Malakka yarimorolining janubiy qismlari hamda Osiyoning janubi shar-

qidagi orollarni qamrab oladi. Bu mintaqada yil davomida harorat yuqori (+24 °C), yogʻin moʻl (3 000 mm dan koʻp) boʻladi.

Janubiy subekvatorial mintaqaga Yava orolining yarmi va undan sharqdagi orollar, Yangi Gvineya orolining janubi gʻarbi kiradi. Iqlimi ekvatorial mintaqa iqlimiga oʻxshash. Faqat yogʻinlar miqdori biroz kam (1000 — 2500 mm). Demak, Yevrosiyoda beshta issiq iqlim mintaqasi shakllangan boʻlib, subtropik mintaqa nisbatan eng koʻp maydonni egallasa, janubiy subekvatorial mintaqa Osiyoda kam maydonda shakllangan.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Issiq iqlim mintaqalari, oʻsimlik vegetatsiyasi, Hind daryosi havzasi, Malakka yarimoroli, Yava oroli, nam va quruq subtropik.

Nazorat uchun savollar

- 1. Issiq iqlim mintaqalari deganda nimani tushunasiz?
- 2. Subtropik iqlim mintaqasida qanday iqlim tiplari bor?
- 3. Ekvatorial iqlim mintaqasi Yevrosiyoning qaysi hududlarini qamrab olgan?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Issiq iqlim mintaqalarini yozuvsiz xaritaga tushiring.
- 2. Issiq iqlim mintaqalarini qisqacha izohlab, daftaringizga yozing.

54-§. Ichki suvlari

Ichki suvlarning joylashishi. Ichki suvlarini yerusti va yerosti suvlariga boʻlib oʻrganish mumkin. Yerusti suvlari daryo, koʻl va muzliklar, suv omborlari va kanallardan tashkil topgan. Eng yirik sersuv daryolar moʻtadil va musson iqlimli oʻlkalarda joylashgan. Quruq iqlimli oʻlkalarda daryolar ancha siyrak. Yevrosiyo daryolari suvlarini beshta havzaga quyadi. Bular — Shimoliy Muz, Atlantika, Tinch va Hind okeanlari havzalari

hamda berk havzadir. Yanszi, Xuanxe, Ob, Yenisey, Volga, Dnepr, Hind, Gang yirik daryolardir. Oʻlkamizdagi Amudaryo va Sirdaryo, Yevropadagi Volga berk havzaning eng yirik daryolari hisoblanadi.

Daryolarning to 'yinish tiplari. Yevrosiyo daryolari to 'yinishiga ko'ra to'rt tipga bo'linadi: yomg'ir, qor, muz va yerosti suvidan to 'yinuvchi daryolar. Lekin daryolar ko'pincha aralash holda to'yinadi. Masalan, yomg'ir va qor suvlaridan, qor va muz suvlaridan, muz va yerosti suvlaridan to'yinadi.

Daryolarning suv rejimi va toʻyinishi yil fasllariga bogʻliq.

Yevrosiyoning eng yirik daryolaridan Volga, Ob (Irtish irmogʻi bilan), Yenisey, Lena, Pechora, odatda, qor va yomgʻir suvlaridan toʻyinib, bahorda toʻlib oqadi va qirgʻoqlaridan toshib ketadi. Shimolga oqadigan daryolar qishda uzoq vaqt muz bilan qoplanadi. Musson iqlimli oʻlkalardagi daryolar — Amur, Xuanxe, Mekong, Gang, Hind va boshqalar musson yogʻinlaridan toʻyinib, ularning suv sathi yozda keskin koʻtariladi.

Ekvatorial iqlimli Katta Zond orollaridagi daryolar yomgʻir suvlaridan toʻyinadi va ularning rejimi yil davomida oʻzgarmaydi. Oʻrta Osiyo daryolari — Amudaryo, Sirdaryo (Oʻzbekiston hududidan oqib oʻtadi), Ili, Tarim baland togʻlarning muz va qor suvlaridan toʻyinib, yozning boshida toʻlib oqadi, kuzda va qishda keskin kamayadi.

Yevrosiyoda *koʻllar* juda koʻp. Ularning asosiy qismi materikning shimoliy va sharqiy oʻlkalarida joylashgan. Dunyodagi eng katta (Kaspiy, 376 ming kv km) va eng chuqur (Baykal 1620 m) koʻl ham shu materikdadir. Hosil boʻlishiga koʻra, tektonik (Baykal, Jeneva, Issiqkoʻl), toʻgʻonli (Sarez), vulqonli, morena koʻllari mavjud. Hozirgi zamon muzliklari chuchuk suvlarning asosiy manbayidir. Shulardan biri Pomir togʻidagi Fedchenko muzligi. Uning uzunligi 72 km, qalinligi oʻrta qismida 1000 m, eni 1700 — 3100 m.

Suv oqimiga koʻra koʻllar oqar (Baykal, Onega), oqmas (Issiqkoʻl, Balxash, Kaspiy, Orol) koʻllarga boʻlinadi. Sun'iy koʻllar ham mavjud.

Materik *yerosti* suvlariga ham boy. Yirik tekisliklarning tagida yerosti suvlarining juda katta zaxirasi bor. Geyzerlar, buloq suvlari ham yerosti suvlarini tashkil etadi.

Koʻp yillik muzloq yerlar Yevrosiyoning shimoliy qismida katta maydonlarni egallaydi. Ular yerosti suvi bilan choʻkindi togʻ jinslarining muzlashidan hosil boʻladi. Ularning harorati doimo $0\,^{\circ}$ C dan past. Doimiy muzloq yerlarning qalinligi janubdan shimol tomonga ortib boradi $(0-1\,500\,\mathrm{m})$.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Ichki suvlar, yerusti va yerosti suvlari, doimiy muzloq yerlar, daryolarning toʻyinish tiplari, koʻllarning kelib chiqishiga koʻra turlari, Kaspiy, Baykal, Jeneva, Orol.

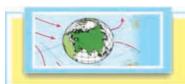
Nazorat uchun savollar

- 1. Qanday suvlar yerusti suvlarini tashkil etadi?
- 2. Yevrosiyoda kelib chiqishiga koʻra qanday koʻllar bor?
- 3. Doimiy muzloq yerlar deganda nimani tushunasiz?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Yevrosiyoning daryo va koʻllarini yozuvsiz xaritaga yozing.
- 2. Daryolar zichligi bilan iqlim xaritasini taqqoslab, tahlil qiling.

55- §. Sovuq va mo'tadil iqlim mintaqalaridagi tabiat zonalari

Arktika mintaqasining tabiat zonalari. Arktika mintaqasida bitta tabiat zonasi — Arktika sahrolari mavjud. Arktika sahrolarida havo juda sovuq va past haroratli davr uzoq davom etadi. Yogʻin qor holatida yogʻadi. Koʻp yillik muzlar zonaning deyarli hamma qismini egallagan. Orollarning toshloq joylarida faqat mox va lishayniklar oʻsadi. Hayvonlardan oq ayiq, morj, tulen, oq kakliklar koʻp tarqalgan.

Subarktika mintaqasining tabiat zonalari. Subarktika mintaqasi ikkita tabiat zonasidan: tundra va oʻrmon-tundradan tarkib topgan. *Tundra zonasida* yil davomida harorat ancha past boʻladi, yogʻin kam yogʻadi. Zonaning janubida eng issiq oyning oʻrtacha harorati +10 °C boʻladi. Zonaning asosiy tuproq tipi tundra-gleyli, torfli-gleyli tuproqlardir. Ular mox-lishaynik va butalar bilan qoplangan. Pakana qayin, butalar, qutb lolaqiz-gʻaldogʻi koʻp uchraydi. Tundrada shimol bugʻusi, lemminglar yashaydi. *Oʻrmon-tundra zonasi* iqlimi tundraga nisbatan iliqroq. Iyulning oʻrtacha harorati +11 +13 °C ga teng. Yogʻin koʻp (300 — 400 mm) yogʻadi. Zonada podzolli-gleyli, torfli-podzolli va botqoq tuproqlar keng tarqalgan. Zonaning siyrak oʻrmonlarida pakana qaragʻay, qayin, tilogʻoch, tol oʻsadi. Bu yerlarda *qutb tulkisi, qutb kakligi, rosomaxa* kabi hayvonlar koʻp tarqalgan.

Mo'tadil mintaqaning tabiat zonalari. Bu mintaqada shimoldan janubga tomon quyidagi tabiat zonalari almashib keladi.

Tayga zonasida, asosan, podzol tuproqlar uchraydi. Tayga oʻrmonlarida ignabargli daraxtlardan — Yevropa qaragʻayi, qora va oq qaragʻay, kedr, tilogʻochlar oʻsadi. Bu zonada hayvonlardan bugʻular, qoʻngʻir ayiq, silovsin, olmaxon, karqur va boshqalar koʻp uchraydi.

Aralash o'rmonlar zonasi materikning g'arbiy va sharqiy qismlarida joylashgan. Zonaning iqlimi ancha iliq, yogʻin koʻp yogʻadi. Zonaning asosiy qismi chimli-podzol tuproq bilan qoplangan. Oʻrmonlar tarkibida ignabargli va keng bargli daraxtlar uchraydi. Aralash oʻrmonlarda buta va oʻt oʻsimliklar koʻpayadi. Keng barglilardan eman, qora qayin, lipa, zarang, grab (qayinlar oilasiga mansub daraxt), joʻka va boshqa daraxtlar oʻsadi.

Keng bargli o'rmonlar zonasi ham materikning faqat g'arbiy va sharqiy qismlarida mavjud. Keng bargli o'rmonlarning (buk bilan eman) tagida, asosan, qo'ng'ir o'rmon tuproqlari tarqalgan. O'simliklarning ko'p yarusligi keng bargli o'rmonlar uchun xosdir.

Oʻrmon-dasht va dasht zonalarida oʻrmon va dasht tabiat komplekslari birga uchraydi. Oʻrmonlarda sur-qoʻngʻir tuproqlar, dashtlarda qora tuproqlar tarqalgan. Oʻt oʻsimliklardan iloq, betaga, shuvoq oʻsadi. Hayvonlari saygʻoq, sugʻur, boʻri, sassiqkoʻzan, yumronqoziq, qoʻshoyoq, burgut, olaxurjun va sichqonlardan iborat.

Chalachoʻl zonasida harorat yuqori, yozda +24+27 °C, yogʻin kam (150 — 250 mm). Zonaning shimolida qoramtir kashtan va tipik kashtan tuproqlari, janubda och kashtan tuproqlari tarkib topgan.

Choʻl zonasi moʻtadil mintaqaning janubida joylashgan. Uning iqlimi keskin kontinental. Yozi quruq va issiq (+25 +32 °C) boʻladi. Yogʻingarchilik, asosan, bahorda va kech kuzda boʻladi. Qishda qattiq sovuqlar tez-tez takrorlanib turadi. Choʻllar faqat erta bahorda yashil rang oladi. Qoraqum va Qizilqum, Taklamakon, Gobi choʻllarida qumoq, shoʻrxok surqoʻngʻir, togʻ etaklarida och boʻz tuproqlar hosil boʻlgan. Chalachoʻllar va choʻllarda kemiruvchi hamda tuyoqli hayvon turlari koʻpchilikni tashkil etadi. Osiyoda ikki oʻrkachli tuya, Prjevalskiy oti, jayron, saygʻoq, echkemar, toshbaqa, ilonlar va yovvoyi eshaklar uchraydi. Choʻllardan yaylov sifatida foydalaniladi.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Tabiat zonalari, pakana qaragʻay, qayin, qutb lolaqizgʻaldogʻi, podzol tuproqlar, Prjevalskiy oti, jayron, saygʻoq, echkemar.

Nazorat uchun savollar

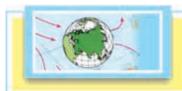
- 1. Sovuq mintaqada qanday tabiat zonalari shakllangan?
- 2. Mo'tadil mintaqada qanday tabiat zonalari mavjud?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Oʻrganilgan tabiat zonalarini yozuvsiz xaritaga tushiring.
- 2. Darslik matnidan foydalanib, tabiat zonalariga oid quyidagi jadvalni toʻldiring.

T/r	Tabiat zonalari nomi	Tuproqlari	Oʻsimliklari	Hayvonot dunyosi
1.	Arktika sahrolari			
2.	Tundra			
3.	Oʻrmon-tundra			
4.	Tayga			
5.	Aralash oʻrmonlar			
6.	Keng bargli oʻrmonlar			
7.	O'rmon-dasht va dasht			
8.	Chalacho'l			
9.	Cho'l			

56- §. Issiq iqlim mintaqalaridagi tabiat zonalari

Subtropik mintaqaning tabiat zonalari. Yevrosiyoning subtropik mintaqalarida qattiq bargli doimiy yashil oʻrmonlar va butazorlar, subtropik aralash oʻrmonlar, subtropik chalachoʻl hamda choʻllar zonalari shakllangan.

Subtropik oʻrmonlar va butazorlar zonasi Yevrosiyoning Oʻrta dengiz sohillari boʻylab joylashgan. Bu yerda yoz quruq va issiq, qish iliq (oʻrtacha harorat +5+7°C) hamda seryomgʻir. Shuning uchun oʻsimliklar vegetatsiyasi yil boʻyi davom etadi. Yashil oʻsimliklar tagida hosildor jigarrang tuproqlar rivojlangan. Past boʻyli daraxtlar, mayda bargli tosh eman, yertut daraxti, mirta va boshqalar koʻp tarqalgan. Madaniy oʻsimliklardan anjir, anor, uzum, zaytun va sitrus mevalari yetishtiriladi.

Subtropik sernam musson oʻrmonlar zonasi. Bu zona Yevrosiyoning janubi sharqida musson iqlim ta'sirida hosil boʻlgan. Bu yerda yoz nihoyatda sernamligi, qish esa quruqligi va salqinligi bilan ajralib turadi. Sernam oʻrmonlar uchun *kameliya*,

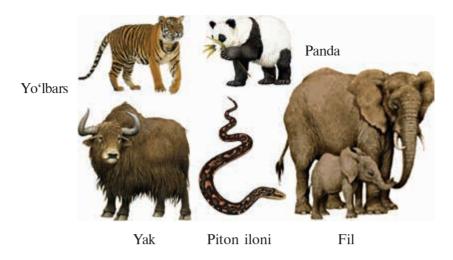
kamforali dafna, paporotnik daraxtlari xosdir. Hayvonot olamida panda, qoplon, gibbon (maymun), tapir, piton ilonlari uchraydi.

Subtropik chalachoʻl va choʻl zonalari. Bu zonalar moʻtadil mintaqa choʻllaridan farq qilib, yozi ancha issiq, yomgʻir kam yogʻadi. Lekin moʻtadil mintaqaning choʻl oʻsimliklari bilan oʻxshashligi bor. Bu mintaqadagi choʻl va chalachoʻllarni quruq subtropik choʻllari deb ham ataladi. Nam subtropik mintaqasiga Qora dengiz qirgʻoqlari tipik misoldir. Quruq subtropik mintaqasiga moslashgan oq va qora saksovullar, shuvoq, yantoq, qum majnuntoli, erta bahorda lolaqizgʻaldoqlar, iloq kabi oʻsimliklar oʻsadi. Hayvonlardan jayron, saygʻoq, turli kaltakesaklar va ilonlar, kemiruvchilar, choʻl burguti, kalxat, yovvoyi kaptarlar, toshbaqa, quyon, tulki, turli qushlar yashaydi. Bular Oʻzbekiston choʻllari uchun ham xos.

Tropik mintaqaning tabiat zonalari. Tropik mintaqada chalachoʻl va choʻl zonalari hamda savannalar mavjud. Moʻtadil va subtropik mintaqalarning chalachoʻl va choʻllariga nisbatan bu yerda harorat juda yuqori (iyulning oʻrtacha harorati +30 °C ga teng), yogʻingarchilik esa nihoyatda kam boʻladi. Arabiston yarimorolidagi Rub al-Xali qumli choʻli eng quruq va issiq joy hisoblanadi. Oʻsimlik va hayvonlari kam. Arabiston choʻllarida yovvoyi eshak — onagr, uchqur kiyik, yirtqichlardan sirtlon va chiyaboʻrilar uchraydi.

Tropik savannalar zonasi. Baland boʻyli gʻallagulli oʻsimliklar, siyrak oʻrmonlarda daraxtlardan *sal* (balandligi 30 — 35 m), *tik, akatsiya* va *palmalar* oʻsadi. Subekvatorial mintaqaga borgan sari savannalarda yogʻingarchilik miqdori ortib boradi. Oʻrmonlar maydoni ham kengayib boradi.

Subekvatorial mintaqaning tabiat zonalari. Bu mintaqa savannalar va fasliy nam oʻrmonlar zonasidan tarkib topgan. Savannalar Hindiston va Hindixitoy yarimorollarida joylashgan. Afrika savannalariga oʻxshab ketadi. Bu yerda ham oʻt oʻsimliklar, daraxtlar (palma), paporotniklar, akatsiya, mangra (Gang deltasida) oʻsadi. Hindixitoy yarimorolida bambuklar koʻp. Hayvonlardan fil, maymun, yoʻlbars, panda, qoplon, jayron, timsoh, ilon va turli qushlar mavjud (21- rasm).

21- rasm. Moʻtadil va issiq iqlimli mintaqalar hayvonlari.

Subekvatorial fasliy nam o'rmonlar zonasi daraxt turlariga juda boy. Zona hududida qish juda iliq bo'ladi. Yanvarning o'rtacha harorati +15 +18 °C ga teng. Hayvonot dunyosi xilma-xil. Hindistonda va Shri-Lanka orolida hozir ham yovvoyi fillarni uchratish mumkin. Qalin o'rmonlarda maymunlarning bir necha turlari yashaydi.

Ekvatorial mintaqaning tabiat zonasi. Yevrosiyoning ekvatorial mintaqasida bitta tabiat zonasi — ekvatorial nam oʻrmonlar zonasi shakllangan. Bu zona Malakka yarimorolida va koʻproq orollarda joylashgan. Ekvatorial nam oʻrmonlar zonasi boshqa zonalardan yil boʻyi namgarchilikning koʻpligi, haroratning deyarli bir xilligi bilan ajralib turadi. Ekvatorial nam oʻrmonlarda ferralit-laterit tuproqlar hosil boʻladi. Ular koʻp yarusli qalin oʻrmonlar bilan qoplangan. Oʻsimlik qoplami turlarga boy. Malakkaning oʻzida 7,5 ming tur oʻsimlik uchraydi. Yovvoyi buqa, karkidonlar, orangutan maymunlar zonaga xos hayvonlardir.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Issiq iqlim mintaqalaridagi tabiat zonalari, tosh eman, yertut daraxti, paporotnik, bambuk, piton, karkidon.

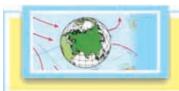
Nazorat uchun savollar

- 1. Cho'llar qaysi iqlim mintaqalarida uchraydi?
- 2. Savannalar qayerlarda tarkib topgan?

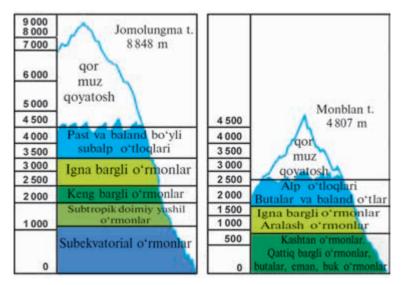
Amaliy topshiriqlar

- 1. Mavzuga tegishli tabiat zonalarini yozuvsiz xaritaga tushiring.
- 2. Oʻrmon-dasht zonasi bilan savannalarni bir-biriga qiyoslang.

57- §. Balandlik mintaqalari

Yevrosiyo hududining devarli yarmi togʻlardan iborat. Togʻlardagi balandlik mintaqalarining soni va turi ularning geografik oʻrniga, balandligiga, yoʻnalishiga, havo oqimlariga roʻpara kelishiga bogʻliq. Togʻ qaysi tabiat zonasida joylashgan boʻlsa, balandlik mintaganing asosi ham shu tabiat zonasi hisoblanadi. Balandlik mintagalarining almashinib kelishi Himolay (38° sh. k., 88° shq. u.), Alp (46° sh. k., 18° shq. u.) togʻlarining janubiy yonbagʻrida aniq namoyon boʻladi. Himolayning togʻ etaklarida botqoqlashgan changalzorlar — terayalar joylashgan. Tuprogʻi qorabalchiq-botqoq, o'simligi baland bo'yli (5 m gacha) o't oʻsimliklari, sovun daraxti, mimoza, palma va bambuklardan iborat. Undan tepada tropik nam o'rmonlar (ferrolit tuproglar, asosiy o'simligi dafna, palma), subekvatorial doimiy yashil o'rmonlar (ferralit tuproglar, asosiy o'simligi dub, magnoliya), subtropik doimiy yashil o'rmonlar, bargini to'kuvchi keng bargli o'rmonlar (o'rmon-qo'ng'ir tuproqlar, yong'oq, qayin, zarang), igna bargli oʻrmonlar (chala-podzol tuproqlar, oqqarag'ay, tilog'och), baland bo'yli subalp va past bo'yli alp o'tloqlari (tog'-o'tloq tuproqlar), qor va muzliklar almashib keladi (22- rasm). Terayalarning iqlim sharoiti yerdan 2 — 3 marta

22- rasm. Himolay va Alp togʻlaridagi balandlik mintaqalari.

hosil olish imkonini beradi. Odatda, yozda sholi, jut, shakar-qamish, qishda esa arpa, grechixa va bugʻdoy yetishtiriladi.

Himolay va Alp togʻlaridagi balandlik mintaqalarini qiyos-lasak, shunday xulosaga kelish mumkin: baland togʻlardagi mintaqalar soni qutblardan ekvator tomon ortib boradi. Agar bunday togʻ qutbda boʻlsa bitta, agar taygada joylashsa uchta, dasht zonasida joylashsa yettita balandlik mintaqasi hosil boʻladi. Masalan, Kavkaz togʻlaridan qutbgacha qancha tekislik mintaqalari boʻlsa, shu togʻning shimoliy yonbagʻrida shuncha balandlik mintaqalari tarkib topadi. Kavkaz togʻining shimoliy yonbagʻrida dasht, oʻrmon-dasht, keng bargli oʻrmonlar, aralash oʻrmonlar, igna bargli oʻrmonlar, subalp va alp oʻtloqlari, eng balandda qor va muzliklar almashinib keladi.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Balandlik mintaqalari, Alp, Kavkaz, Himolay, teraya, gileya, qayin, zarang, sovun daraxti, mimoza.

Nazorat uchun savollar

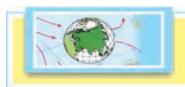
1. Togʻlarda balandlik mintaqalarining koʻp yoki ozligiga sabab nima?

- 2. Himolay va Alp togʻlaridagi balandlik mintaqalarini taqqoslang.
- 3. Nega Ural togʻida ham kenglik zonalligi, ham balandlik mintaqalanishi aks etgan?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Himolay va Alp togʻlaridagi balandlik mintaqalarini tahlil qiling va daftaringizga chizing.
- 2. Kavkaz togʻlaridagi balandlik mintaqalarini chizmada tasvirlang.

58- §. Yevrosiyo aholisi va siyosiy xaritasi

Aholi soni va irqlari. Yevrosiyoda 2016- yil 1- iyul hisobi boʻyicha 5 mlrd 177 mln kishi yashaydi (Yevropada 740 mln, Osiyoda 4 mlrd 437 mln). Bu dunyo aholisining asosiy qismini tashkil etadi. Yevrosiyo aholining zichligi (1 kv km ga 96 kishiga yaqin) va oʻsishi boʻyicha boshqa materiklarga nisbatan oldinda turadi. Aholining oʻsishi Oʻrta Osiyoda, Osiyoning janubi va janubi-sharqiy qismida yuqori boʻlsa, Yevropada ancha past. Hindiston yarimoroli, Buyuk Xitoy tekisligi, Yevropada aholi zich, materikning shimoliy qismi, togʻlar va choʻllarida juda siyrak yashaydi.

Yevrosiyoda, asosan, yevropeoid va mongoloid irqlariga mansub boʻlgan aholi yashaydi. Aholining deyarli yarmi yevropeoid irqiga tegishli boʻlib, Yevropa va Osiyoning janubi gʻarbida tarqalgan.

Yevrosiyo xalqlari. Odatda, aholini xalqlarga ajratishda mezon hisoblangan tili, tarixan an'ana boʻlib kelgan madaniyma'naviy merosi (urf-odatlari), turmush tarzi hisobga olinadi. Jumladan, tiliga koʻra, Yevropa qit'asida uchta yirik guruh—german, roman, slavyan guruhlari mavjud. Osiyoda esa xitoylar va hindlar dunyodagi eng koʻp sonli xalqlardir. Turklar, turkmanlar, oʻzbeklar, qozoqlar, qirgʻizlar, ozarbayjonlar, qoraqalpoqlar, tatarlar, boshqirdlar turkiy til guruhini tashkil etadi.

Yevrosiyoning siyosiy xaritasi. Materikning siyosiy xaritasida 90 tadan ortiq davlat bor. Maydoniga koʻra yirik davlatlardan Rossiya (maydoni 17,1 mln kv km), Xitoy (9,6 mln kv km), mitti davlatlardan Vatikan (0,4 kv km), Lixtenshteynni (0,2 ming kv km) koʻrsatish mumkin. Eng koʻp sonli aholisi bor davlatlarga Xitoy (1,35 mlrd dan ortiq), Hindiston (1,3 mlrd ga yaqin), Indoneziya (259,4 mln), Pokiston (203,4 mln), Bangladesh (162,9 mln), Rossiya (144 mln dan ortiq), Yaponiya (125,3 mln) kiradi. Bu davlatlarda Yevrosiyo aholisining yarmidan koʻp qismi yashaydi.

Yevrosiyo siyosiy xaritasining shakllanishi uzoq davom etgan tarixiy jarayon boʻlib, unda jamiyatning rivojlanishi aks etadi.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Aholi zichligi, irqlar, yevropeoid, germanlar, slavyanlar, romanlar, hindlar, turklar, siyosiy xarita.

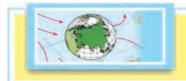
Nazorat uchun savollar

- 1. Materikda irqlar qanday tarqalgan?
- 2. Aholi zichligining sababi nimada? Aholi qayerlarda zich?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Maydoniga, aholisining soniga koʻra 10 ta yirik va 5 ta mitti davlatni daftaringizga yozing va yozuvsiz xaritaga tushiring, xaritadan ularning poytaxtlarini bilib oling.
- 2. Yevrosiyodagi aholi zich joylashgan hududlarni xaritadan toping va tahlil qiling.

59- **§.** Antropogen tabiat komplekslari

Antropogen tabiat komplekslari. Yevrosiyo hududi qadimdan aholi yashab kelgan sivilizatsiya markazlaridan hisoblanadi. Oʻrta dengiz sohillaridagi qadimiy subtropik oʻrmonlar inson

xoʻjalik faoliyati tufayli kesib yuborildi. Sharqiy Yevropa tekisligidagi qora va kashtan tuproqli dashtlarning 80 % maydoni oʻzlashtirilgan. Ularning oʻrnida shahar va qishloqlar, bogʻlar va turli ekin maydonlari kabi antropogen komplekslar hosil boʻlgan. Shuningdek, Mesopotamiya va Buyuk Xitoy tekisliklari, Hindiston, Yevropa va Oʻrta Osiyoning qadimdan oʻzlashtirilib kelinayotgan hududlarida, togʻ yonbagʻirlarida antropogen landshaftlar barpo etilgan.

Yashash uchun qulay hududlar oʻzlashtirib boʻlindi. XX asrning ikkinchi yarmidan boshlab oʻrmonlar, choʻllar va togʻli zonalarni oʻzlashtirishga kirishildi. Natijada, antropogen tabiat kompleksi egallagan maydonlar tobora kengayib bormoqda.

Tabiatni muhofaza qilish maqsadida Yevrosiyo tabiat zonalarida va togʻli oʻlkalarda qoʻriqxonalar, milliy bogʻlar, buyurtmalar barpo etilgan. Qoʻriqxonalar jamoalarining asosiy maqsadi tabiatning betakror joylarini, ajoyib relyef shakllarini, serjilo ma'danlarini, turli-tuman oʻsimlik va hayvonot olamini va boshqa tabiat yodgorliklarini tabiiy holda saqlab qolishdir. Ural togʻida Ilmen, Oltoy, Yevropada Belovej pushchasi, Astraxan, Osiyoda Chatqol, Issiqkoʻl, Barguzin, Taman Negara kabi qoʻriqxona va milliy bogʻlar tashkil etilgan.

Ayni paytda, tabiatni asrash, uning resurslaridan oqilona va tejamkorlik bilan foydalanish masalasiga katta e'tibor berilmoqda.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Antropogen tabiat komplekslari, landshaft, qoʻriqxona, milliy bogʻlar, Belovej pushchasi, Chatqol.

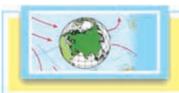
Nazorat uchun savollar

- 1. Antropogen tabiat komplekslari deganda nimani tushunasiz?
- 2. Qoʻriqxona, milliy bogʻlar qanday maqsadlarda tashkil etiladi?

Amaliy mashg'ulotlar

- 1. Yevrosiyoning antropogen tabiat komplekslariga (atlasning 30 31- betlaridagi kompleks xaritadan foydalanib) tavsif bering.
- 2. Qoʻriqxona va milliy bogʻlarni yozuvsiz xaritaga tushiring.

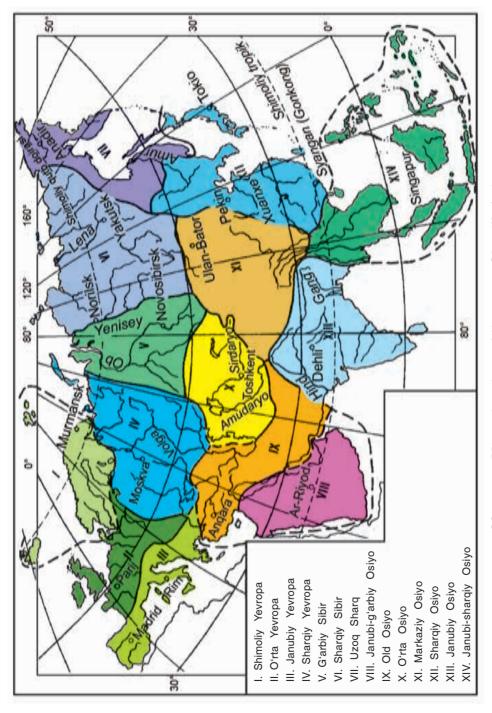
60- §. Yevrosiyo hududining tabiiy geografik oʻlkalarga boʻlinishi

Yevrosiyo materigining kattaligi va geografik oʻrni materik tabiatining xilma-xilligiga sabab boʻlgan. Odatda, materik tabiatining xilma-xilligi uning hududiy boʻlinishiga asos boʻladi.

Tabiiy geografik rayonlashtirish deganda, materiklarni birbiridan tabiiy sharoiti bilan farq qiladigan muayyan qismlarga ajratish jarayoni tushuniladi. Yevrosiyo materigi tabiatini hududiy farqlariga koʻra rayonlashtirganda ham kenglik zonalligi, ham balandlik mintaqalanishiga va uzoqlik boʻyicha ta'sir etadigan omillarga e'tibor beriladi.

Yevrosiyo materigida bir-birlaridan hududiy farq qiladigan koʻplab yirik va kichik oʻlkalar ajratilgan. Yevrosiyo hududi Shimoliy Yevropa, Oʻrta Yevropa, Janubiy Yevropa, Sharqiy Yevropa, Gʻarbiy Sibir, Sharqiy Sibir, Uzoq Sharq, Janubi-gʻarbiy Osiyo, Old Osiyo, Oʻrta Osiyo, Markaziy Osiyo, Sharqiy Osiyo, Janubiy Osiyo, Janubi-sharqiy Osiyo kabi 14 ta yirik tabiiy geografik oʻlkalarga boʻlingan (23- rasm).

Oʻzbekiston joylashgan Oʻrta Osiyo oʻlkasi oʻzining takrorlanmas tabiati bilan alohida ajralib turadi. Oʻrta Osiyo tabiatini atroflicha oʻrgangan rus olimi I. V. Mushketov "Turkiston" nomli kitobida bu oʻlkani "Yevrosiyo materigining ichidagi oʻziga xos noyob tabiatli goʻzal materikdir", deb baho bergan. Oʻrta Osiyo va Oʻzbekiston tabiati haqida 7- sinfda bilib olasiz.

23-rasm. Yevrosiyoning tabiiy geografik oʻlkalari.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Yirik tabiiy geografik oʻlkalar, kichik oʻlkalar, tabiiy geografik rayonlashtirish, Yevropa oʻlkalari, Osiyo oʻlkalari.

Nazorat uchun savollar

- 1. Tabiiy geografik rayonlashtirish deganda nimani tushunasiz?
- 2. Yevrosiyo qanday tabiiy geografik oʻlkalarga boʻlinadi?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Tabiiy geografik oʻlkalarni daftaringizga yozing va xaritadan toping.
- 2. Yevrosiyo tabiiy geografik oʻlkalarini ikki varaq qogʻozga chizing.

61- §. O'rta Yevropa

Yevrosiyo materigi tarixiy geologik rivojlanishi va tabiatining xilma-xilligiga koʻra ikkita — Yevropa va Osiyo qit'alariga ajratilgan. Yevropa qit'asi tabiatini oʻrgangan tadqiqotchilar ham uni koʻplab kichik tabiiy georgafik oʻlkalarga ajratishgan.

Oʻrta Yevropa kichik oʻlkasi tarkibidagi tabiiy geografik oblastlardan biri Alp-Karpat togʻlaridir.

Alp-Karpat togʻlari. Geografik oʻrni. Alp-Karpat togʻlari kichik oʻlkasi Yevropadagi baland, uzun va ulkan togʻlardan hisoblanadi. Bu oʻlka Gʻarbiy Yevropaning markaziy qismida joylashgan. Alp togʻ burmalanishida vujudga kelgan eng yosh togʻlardan hisoblanadi. Oʻz navbatida, bu kichik oʻlka tabiatining oʻziga xos xususiyatlari bilan farq qiladigan mustaqil Alp va Karpat togʻlariga boʻlinadi.

Alp togʻlari yoy shaklida gʻarbdan sharqqa 1 200 km masofaga choʻzilgan. Alp togʻlarining eng baland joyi uning gʻarbiy qismida joylashgan besh qirrali *Monblan* choʻqqisidir (4 807 m).

Alp togʻlarining iqlimi moʻtadil boʻlib, qishi yumshoq, yozi salqin. Yiliga 2000 — 3000 mm atrofida yogʻin tushadi. Togʻning tepalarida doimiy qor va muzliklar hosil boʻlgan. Muzliklarning maydoni 4140 kv km boʻlib, uzunligi 15 — 27 km gacha choʻzilgan. Bu muzliklardan Reyn, Rona, Adije, Drava daryolari toʻyinadi.

Alp togʻlarining shimoliy etaklari va yassi togʻliklarida podzol tuproqlar tarkib topgan. Togʻ yonbagʻirlari buk va eman oʻrmonlari bilan qoplangan. Bu oʻrmonlar tagida qoʻngʻir tuproqlar uchraydi.

Karpat togʻlari Oʻrta Yevropaning sharqiy qismida joylashgan, yoysimon shakldagi togʻ sistemasidan iborat boʻlib, tabiiy xususiyatlariga koʻra uch qismga — Gʻarbiy Karpat, Sharqiy Karpat va Janubiy Karpat togʻlariga boʻlinadi. Karpat togʻlarining uzunligi 1500 km, oʻrtacha balandligi 800 — 1200 m, eng baland joyi Baland Tatra togʻidagi *Gerlaxovski-Shtit* choʻqqisidir (2655 m).

Karpat togʻlari yangi togʻ burmalanishlari, vulqonlar ta'sirida hosil boʻlgan. Unda foydali qazilmalardan neft, gaz, koʻmir, temir va marganes rudalari, rangli va nodir metallar, kaliy hamda osh tuzlari mavjud.

Iqlimi Alp togʻlarining iqlimiga qaraganda biroz kontinentalroq. Yanvarning oʻrtacha harorati -3-5 °C. Togʻ etaklarida yoz issiq, oʻrtacha harorat +17+20 °C ga teng. Balandlikka koʻtarilgan sari harorat pasayadi. Yillik yogʻin 800-1000 mm, togʻ tepalarida 1200-2000 mm.

Karpat togʻlari daryolarga boy. Shimolga oqadigan Oder, Visla daryolari Karpatdan boshlanadi.

Karpatning eng katta tabiiy boyligi togʻ oʻrmonlaridir. Unga oʻrmonli Karpat deb nisbat berilishi bejiz emas. Togʻ yonbagʻirlarida keng bargli oʻrmonlar (buk, eman, zarang, qora qaragʻay) tarqalgan. Eng baland joylari ham togʻ oʻrmonlari bilan qoplangan. Ular planinalar (yaylovlar) deb yuritiladi. Pasttekisliklarda ahyon-ahyonda pushta deb ataluvchi dashtlar saqlanib qolgan.

Karpat togʻlarida, asosan, qoʻngʻir ayiq, toʻngʻiz, silovsin, olmaxon, suvsar kabi hayvon turlari koʻp uchraydi.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

O'rta Yevropa, Alp-Karpat tog'lari, o'rmonli Karpat, planinalar, pushta, Reyn, Dunay, Tisa.

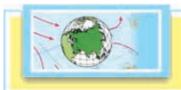
Nazorat uchun savollar

- 1. Alp togʻlarining tabiati qanday omillar ta'sirida tarkib topgan?
- 2. O'rmonli Karpat, planina, pushta qanday ma'nolarni anglatadi?

Amaliy topshiriqlar

- 1. O'rta Yevropa o'lkasini yozuvsiz xaritaga tushiring.
- 2. Alp va Karpat togʻlariga qiyosiy tavsif bering va daftaringizga yozing.

62- §. Sharqiy Yevropa

Geografik oʻrni. Sharqiy Yevropa tekisligi Yevrosiyoda eng yirik tabiiy geografik oʻlkalardan biri boʻlib, uning maydoni qariyb 4 mln kv km ga teng. Bu tekislik Yevropaning sharqiy qismida joylashgan. Sharqiy Yevropa tekisligi turli kengliklarda joylashgan boʻlib, shimolda tabiat komplekslari tundradan boshlanib, janubi sharqda moʻtadil mintaqaning choʻl tabiatigacha davom etadi.

Tabiiy sharoiti. Sharqiy Yevropa tekislik oʻlkasi geologik jihatdan Yer poʻstining eng qadimgi, nisbatan barqaror boʻlgan Sharqiy Yevropa platformasida tashkil topgan. Platformaning yuza qismi hozirgi davr dengiz va kontinental yotqiziqlari bilan qoplangan. Sharqiy Yevropa tekisligi xilma-xil boyliklarga ega. Krivoy Rogdagi temir koni, Kursk magnit anomaliyasi, Pechora va Donetsk havzalaridagi toshkoʻmir konlari, Volga-Ural rayoni va Pechora havzalaridagi neft konlari, Boltiqboʻyidagi

yonuvchi slanes konlari bunga yaqqol misoldir. Bu oʻlkada balandliklar, kryajlar, tekisliklar va pasttekisliklar keng tarqalgan.

Sharqiy Yevropa iqlimining shakllanishida Atlantika okeanidan esadigan iliq va nam havo massalari hamda Arktika sovuq havo massalarining ta'siri kuchli. Shimoldan janubga va gʻarbdan sharqqa borgan sari iqlimning kontinentalligi orta boradi. Tekislikning gʻarbida qish yumshoq (-6-8°C), sharqida sovuq (-10-20°C). Yoz oylari koʻpchilik joylarda salqin (+18+22°C). Oʻlkaning janubi-sharqiy qismida davomli jazirama issiq (+25+29°C) boʻladi. Yogʻinlarning yillik miqdori gʻarbdan sharq tomonga kamayib (800 — 600 mm) boradi. Eng kam yogʻingarchilik (200 mm) Kaspiyboʻyi pasttekisligida kuzatilgan. Sharqiy Yevropa tekisligi daryolarga juda boy. Tekislikning shimolga qarab oqadigan daryolari Pechora, Mezen, Shimoliy Dvina sersuv daryolar hisoblanadi. Janubga qarab oqadigan eng yirik daryolar Volga, Dnepr va Ural daryolaridir.

Sharqiy Yevropa tekisligida koʻllar koʻp, ayniqsa, ular tekislikning shimoli gʻarbida keng tarqalgan. Bunga sabab Yer yuzasining tuzilishi va iqlim sharoitining qulayligidir.

Sharqiy Yevropa tekisligida shimoldan janubga tomon quyidagi tabiat zonalari birma-bir almashinib keladi: tundra, oʻrmon-tundra, tayga, aralash oʻrmonlar, keng bargli oʻrmonlar, oʻrmon-dasht, dasht, chalachoʻl va choʻllar.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Sharqiy Yevropa, Valday, Volga, Kursk magnit anomaliyasi (KMA).

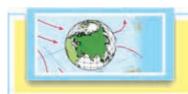
Nazorat uchun savollar

- 1. Oʻlkadagi tabiat zonalari haqida nimalarni bilasiz?
- 2. Sharqiy Yevropa tekisligida qanday daryolar bor?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Yevropa o'lkalarini daftaringizga sxematik tushiring.
- 2. Bu o'lkadagi tabiat zonalarini tavsiflab bering.

63- §. G'arbiy va Sharqiy Sibir

Gʻarbiy Sibir. Gʻarbiy Sibirga shu nomdagi pasttekislik va Kara dengizidagi bir qancha kichikroq orollar kiradi. U shimoldan janubga 2 500 km ga, gʻarbdan sharqqa 1 900 km ga choʻzilgan.

Gʻarbiy Sibirning zamini paleozoy erasida vujudga kelgan plitadan iborat. Uning usti mezozoy va kaynozoy eralarining turli xil qalinlikdagi yotqiziqlari bilan qoplangan. Paleozoy davri yotqiziqlari Gʻarbiy Sibir pasttekisligining chekka qismlarida koʻzga yaqqol tashlanadi. Neft va koʻmir hududning asosiy foydali qazilmalarini tashkil qiladi.

Gʻarbiy Sibir hududi janubdan shimolga tomon salgina nishab. Gʻarbiy Sibir hududida uzunchoq, choʻziq doʻngliklar koʻp. Umuman, oʻlka hududining mutlaq balandligi 300 m dan oshmaydi.

Gʻarbiy Sibir hududida qishda arktika, yozda esa moʻtadil mintaqaning havo massalari hukmronlik qiladi. Shu sababdan oʻrtacha yillik havo harorati qishda $-25-30\,^{\circ}\mathrm{C}$ ni, yozda $+22\,^{\circ}\mathrm{C}$ ni tashkil etadi. Yillik oʻrtacha yogʻin miqdori $480-550\,\mathrm{mm}$ ga yetadi.

Ob, Irtish, Taz va Pur kabi daryolar Gʻarbiy Sibirning eng yirik daryolaridir. Umuman, hududdagi deyarli barcha daryolar Shimoliy Muz okeani havzasiga kiradi.

Gʻarbiy Sibirning shimolida tundra-gleyli, podzol va botqoq tuproqlar, janubiy qismida esa unumdor qora tuproqlar tarqalgan. Pasttekislik hududida pakana qayin, qutb tollari, kedr, pixta, tilogʻoch, kaklik oʻti kabi oʻsimliklar oʻsadi. Hayvonlardan oq ayiq, oq kaklik, shimol bugʻusi, lemming, qutb tulkisi, rosomaxa kabilar yashaydi.

Sharqiy Sibir. U Sibirning markaziy qismini egallab, gʻarbda Gʻarbiy Sibir pasttekisligidan sharqda Kolima daryosining vodiysigacha davom etadi.

Sharqiy Sibirning markaziy qismini egallagan qattiq va mustahkam Sibir platformasi arxey erasida vujudga kelgan. Uning gʻarbiy qismi paleozoy, sharqiy qismi esa mezozoy eralarida koʻtarilgan.

Oʻlkaning relyefi, asosan, yassi togʻliklardan iborat. Sharqiy Sibirning markaziy qismida Oʻrta Sibir yassi togʻligi joylashgan. Uning yuzasi dengiz sathidan oʻrtacha 400 — 600 m baland. Putorana togʻlarida balandlik 1 701 m ga yetadi.

Sharqiy Sibir uchta — arktika, subarktika va moʻtadil iqlim mintaqalarida joylashgan. Oʻlka iqlimining Gʻarbiy Sibir iqlimidan farqli jihati uning keskin kontinentalligidir. Bu yerda yillik havo harorati tafovuti juda katta (qishda $-20-40\,^{\circ}\mathrm{C}$, yozda $+16+18\,^{\circ}\mathrm{C}$). Oymyakonda qishda harorat $-71\,^{\circ}\mathrm{C}$ ga, yozda esa $+36\,^{\circ}\mathrm{C}$ ga yetganligi qayd etilgan.

Sharqiy Sibir daryolarga boy. Yevrosiyoning yirik daryolaridan Yenisey, Lena, Aldan, Kolima, Taymir, Xatanga, Vilyuy, Anabar shular jumlasidandir.

Oʻlka hududida *arktika sahrolari*, *tundra* va *oʻrmon-tundra* zonalarining landshaftlari tarkib topgan. Asosiy tuproqlari *tund-ra-gleyli* va *torfli gleyli*, *botqoq* va *podzol* tuproqlardir. Oʻlkaning shimoliy qismida koʻp yillik muzloq yerlar katta maydonni egallaydi.

Sharqiy Sibirda oʻsimliklardan *mox* va *lishayniklar*, *oq* va *qora qaragʻay*, *tilogʻoch*, *Sibir yeli*, *kedr*, *zirk* kabilar oʻsadi. Hayvonlardan *oq ayiq*, *qutb tulkisi*, *boʻri*, *oʻrmon suvsari*, *oq kaklik*, *shimol itsichqoni*, *yerqazir* va boshqalar yashaydi.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Kara, Ob, Gʻarbiy Sibir, Sharqiy Sibir, tundra-gleyli tup-roqlar, muzloq yerlar, Sibir yeli.

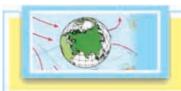
Nazorat uchun savollar

- 1. Gʻarbiy Sibirda qanday havo massalari hukmronlik qiladi?
- 2. Sharqiy Sibir qanday iqlim mintaqalarida joylashgan?
- 3. Koʻp yillik muzloq yerlar oʻlkaning qaysi qismida uchraydi?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Yer poʻsti tuzilishi xaritasidan foydalanib, Gʻarbiy va Sharqiy Sibir geologik tuzilishini taqqoslang.
- 2. Darslik matni va mavzuli xaritalardan foydalanib, Gʻarbiy va Sharqiy Sibir tabiatini taqqoslang.

64- §. Markaziy Osiyo

Geografik oʻrni. Markaziy Osiyo tabiiy geografik oʻlkasi Osiyoning markaziy qismini egallaydi. Bu oʻlkada Xitoy va Mongoliya hududidagi togʻ va choʻllar joylashgan.

Oʻlkaning markaziy va janubiy qismidan Yer poʻstining faol Alp-Himolay seysmik mintaqasi oʻtadi. Oʻlkada keksa, lekin yoshargan togʻlar bilan birga eng yosh togʻlar ham bor.

Relyefi. Markaziy Osiyo oʻlkasining relyefida, asosan, togʻ, togʻlik, togʻ oraligʻidagi botiqlar va baland tekisliklar uchraydi. Tibet togʻligi, Qoraqurum, Sharqiy Tyanshan yoki Xitoy Tyanshani, Oltoy (Mongoliya Oltoyi), Kunlun togʻlari, Taklamakon botigʻi, Gobi choʻli joylashgan baland tekislik oʻlka relyefining asosiy shakllari hisoblanadi. Oʻlkaning eng baland joyi (8 611 m) Qoraqurum tizmasidagi Chogori choʻqqisi boʻlsa, eng past nuqtasi Taklamakon choʻlidagi Toʻrfon botigʻiga (—154 m) toʻgʻri keladi.

Iqlimi. Oʻlka hududi moʻtadil va subtropik iqlim mintaqalarida joylashgan. Osiyo maksimumi (qish oylarida) va Tinch okeandan esadigan havo massalarining hissasi katta. Yillik yogʻin-sochin Tibet togʻligining markazida, Taklamakon va Gobi choʻllarida 100 mm dan kam. Oʻlkaning janubi-sharqiy qismidagi togʻlarning (Tibet, Kunlun) sharqiy yonbagʻriga 1 000 mm va undan koʻp yogʻin tushadi. Yanvarning oʻrtacha harorati oʻlka shimolida -24 °C (iyulda +16 °C), markazida (Taklamakon choʻlida) -8 °C (iyulda +24 °C), janubida (Tibet togʻligida) -20 °C (iyulda +10 °C) atrofida boʻladi.

Oʻlkada yirik daryolar yoʻq, ammo mavjud kichik daryolari Tinch va Hind okeanlariga quyiladigan daryolarning yuqori oqimidagi irmoqlaridan iborat. Suvsiz va qurib qoladigan koʻpgina daryolar (Tarim, Zulayho va b.) berk havzada joylashgan. Koʻllaridan Lobnor (maydoni oʻzgarib turadi), KukuNur, Ubsu-Nur shoʻr koʻllar boʻlsa, Bagrashkoʻl, Orin-Nur chuchuk koʻllardir.

Markaziy Osiyoda moʻtadil va quruq subtropik iqlim mintaqalarining oʻrmon-dasht (togʻ etaklari), chalachoʻl, choʻl zonalari hosil boʻlgan. Togʻlarning 6 000 m dan baland qismlari qor va muzlar bilan qoplangan.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Berk havza, botiq, yosh togʻlar, Toʻrfon, Chogori, Tibet, Tyanshan, Tarim, Mongoliya Oltoyi.

Nazorat uchun savollar

- 1. Markaziy Osiyoning relyef shakllari qanday?
- 2. Markaziy Osiyo iqlimiga qanday omillar ta'sir koʻrsatadi?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Asosiy relyef shakllari va ularning nomlarini daftaringizga yozing.
- 2. Darslik va mavzuli xaritalardan foydalanib, Markaziy Osiyo tabiatini qisqacha tavsiflang.

65- §. Sharqiy Osiyo

Geografik oʻrni. Sharqiy Osiyo Xitoy davlatining sharqiy qismini, Koreya yarimorolini, Yapon orollarini egallaydi. Bu oʻlka shimoldan janubga qarab dengiz sohillari boʻylab bir necha ming kilometrga choʻzilgan.

Tabiiy sharoiti. Sharqiy Osiyoning zaminida eng qadimgi kristall jinslardan tarkib topgan Xitoy-Koreya va Janubiy Xitoy

platformalari yotadi. Platformaning yuzasi Xuanxe va Yanszi daryolari keltirgan alluvial yotqiziqlardan tashkil topgan. Bu hudud Buyuk Xitoy tekisligiga mos keladi.

Buyuk Xitoy tekisligining shimoliy qismi iqlimi moʻtadil mussonli, janubi subtropik mussonli iqlimdir. Shimolda qish quruq, sovuq (-6°C), janubda iliq (+3°C) boʻladi. Yozi issiq, dengiz sohillarida iyulning oʻrtacha harorati +26°C. Yillik yogʻin miqdori shimolda 500 mm, janubda 1000 mm. Yogʻinning qariyb 80% i yoz oylariga toʻgʻri keladi. Bu tekislikdan Xuanxe, Yanszi va boshqa daryolar oqib oʻtadi. Tekisliklarda koʻllar va suv omborlari ham koʻp. Eng yirik koʻllardan biri Tayxu koʻlidir.

Buyuk Xitoy tekisligida unumdor qoʻngʻir tuproqlar hosil boʻlgan. Oz boʻlsa-da, *mangra*, *qaragʻay*, *eman*, *paporotnik*, *magnoliya* oʻsimliklari uchraydi. Dehqonlar tekislikning shimolida yiliga ikki marta, janubida, hatto uch marta hosil yetishtiradilar.

Sharqiy Osiyo oʻlkasining janubiy qismlarini *Janubiy Xitoy past togʻlari* egallagan. Bu kichik oʻlka balandligi 2 000 m gacha koʻtarilgan Nanlin va Uishan togʻlaridan tarkib topgan.

Xuanxe va Yanszi daryolari havzalarining katta maydonlarida paxta, janubiy qismida shakarqamish, apelsin, mandarin, ananas va bananlar yetishtiriladi. Bu oʻlkaning asosiy ekini sholi va dunyoga mashhur Xitoy choyi hisoblanadi. Bundan tashqari, bugʻdoy, soya, tariqning bir turi — gaolyan ham yetishtiriladi.

Sharqiy Osiyo oʻlkasi turli xil foydali qazilmalarga boy. Janubiy Xitoy past togʻlari *qalayi* va *volfram* foydali qazilmalari bilan mashhur. Sharqiy Xitoyda *toshkoʻmir* va *temir rudasining* zaxirasi juda katta.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Platforma, musson iqlimi, Buyuk Xitoy tekisligi, Xuanxe, Yanszi, Tayxu, Xitoy choyi, gaolyan.

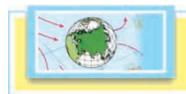
Nazorat uchun savollar

- 1. Sharqiy Osiyo tabiatining xilma-xil boʻlishiga sabab nima?
- 2. Oʻlkada qanday tabiat komplekslari ustun turadi?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Sharqiy Osiyo oʻlkasiga oid atama va tushunchalarning mazmunini daftaringizga yozing.
- 2. O'lkadagi asosiy foydali qazilmalarni xaritadan toping.

66- §. Janubiy Osiyo

Geografik oʻrni. Janubiy Osiyo Yevrosiyoning janubida joylashgan. U tabiiy sharoiti bir-biridan tubdan farq qiladigan eng baland Himolay togʻ tizmalarini, yassi togʻlikdan tashkil topgan Hindiston yarimorolini va alluvial yotqiziqlardan hosil boʻlgan Hind-Gang pasttekisligini oʻz ichiga oladi.

Himolay togʻlari. *Himolay* "qorlar makoni" demakdir. U Tibet togʻligi va Hind-Gang pasttekisligi oraligʻida joylashgan boʻlib, uzunligi 2 400 km ga va eni 200 — 300 km ga choʻziladi. Oʻrtacha balandligi 6 000 m. Bu togʻ tizmasida har biri 8 000 m dan baland 11 ta choʻqqi bor. Eng balandi Jomolungma choʻqqisi — 8 848 m.

Himolay togʻlari Alp burmalanishida shakllangan boʻlib, yosh togʻlar tizimiga kiradi. Alp-Himolay geosinklinal mintaqasi shu hududdan oʻtadi. Bu mintaqa oʻta faol boʻlib, unda kuchli zilzilalar boʻlib turadi.

Himolay togʻlarining iqlimi tropik (gʻarbiy boʻlagi) va subekvatorial (sharqiy boʻlagi) iqlim mintaqalariga xos. Musson shamollarining ta'siri juda kuchli. Bu holat Himolay togʻlari tabiatining juda xilma-xilligiga sabab boʻlgan. Bu yerda togʻ etaklariga xos boʻlgan botqoqlangan terayalardan tortib, togʻ yonbagʻirlaridagi doimiy yashil oʻrmonlarni, butazor va baland togʻ oʻtloqlarini hamda doimiy qorlar va muzliklarni koʻramiz.

Himolay togʻlarida *Himolay ayigʻi, togʻ qoʻyi, yovvoyi yaklar* va turli *kemiruvchi hayvonlar* yashaydi.

Hind-Gang pasttekisligi. Himolay togʻlaridan janubda uzunligi 3 000 km ga boradigan Hind-Gang pasttekisligi joylashgan.

Bu pasttekislik togʻoldi bukilmasida vujudga kelgan va togʻlardan nurab tushgan jinslar bilan toʻlib borgan. Hind vodiysida tropik, Gang vodiysida esa subekvatorial musson iqlim tarkib topgan.

Gang daryosining quyi oqimida yogʻin miqdori $2\,500\,$ mm ga yetadi. Bu yerda yomgʻir vaqt-vaqti bilan jala tarzida yogʻadi va suv toshqinlari boʻlib turadi. Lekin Hind daryosining sharqida iqlim qurgʻoqchil, yomgʻir juda kam yogʻadi. Hatto bu yerdagi Tar choʻlida yiliga $100-150\,$ mm yogʻin yogʻadi.

Hind-Gang pasttekisligida musson iqlimli oʻrmonlar kam uchraydi. Gang va Braxmaputra deltasida qalin mangrazorlar va doimiy yashil oʻrmonlar bor. Gʻarbiy qismida shoʻrxok va qumli choʻllar mavjud.

Hindiston yarimoroli. Hindiston yarimorolining asosi eng qadimgi Hind platformasidan iborat. Yer yuzasining katta qismi qadimgi kristall jinslardan tuzilgan. Qazilma boyliklardan temir va marganes rudalari, oltin, olmos, grafit, koʻmir va neft konlari bor. Eng baland joyi yarimorolning janubida joylashgan Anaymudi togʻidir (2 698 m). Yarimorolning gʻarbida dengiz qirgʻogʻi boʻylab katta masofaga choʻzilgan Gʻarbiy Gatt togʻlari va sharqida Sharqiy Gatt togʻlari mavjud.

Hindiston yarimorolining iqlimi subekvatorial musson iqlim. Yanvarning oʻrtacha harorati +26 °C, iyun oyida +40 °C dan oshadi.

Gʻarbiy Gatt togʻlarida *doimiy yashil nam tropik oʻrmonlar*, markazida *savanna oʻrmonlari va savannalar*, daryo deltalarida *mangra oʻrmonlari* tarqalgan.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Terayalar, Hindiston yarimoroli, Himolay togʻlari, Hind-Gang pasttekisligi, Gʻarbiy va Sharqiy Gatt togʻlari.

Nazorat uchun savollar

- 1. Janubiy Osiyo tabiatining xilma-xil boʻlishiga qanday omillar ta'sir etadi?
- 2. Janubiy Osiyo hududida qanday iqlim mintaqalari bor?

Amaliy topshiriqlar

- 1. Himolay, Hind-Gang va Hindiston yarimoroli iqlimini qiyoslang.
- 2. Atlasdagi xaritadan foydalanib, oʻlkadagi tabiat zonalari jadvalini toʻldiring.

67- §. Old Osiyo

Geografik oʻrni. Old Osiyo oʻlkasi Kichik Osiyo yarimoroli, Armaniston va Eron togʻliklarini oʻz ichiga oladi. Bu oʻlka shimolda Sharqiy Yevropa, sharqda Oʻrta Osiyo, janubi sharqda Janubiy Osiyo, janubda Janubi-gʻarbiy Osiyo oʻlkalari bilan chegaralanadi.

Geologik tuzilishi. Old Osiyo zamini paleozoy erasida vujudga kelgan. Kaynozoy erasida sodir boʻlgan alp togʻ burmalanishi davrida yana qayta koʻtarilgan va yashargan. Oʻlka hududi tektonik jihatdan faol boʻlib, Alp-Himolay seysmik mintaqasiga kiradi.

Relyefi. Relyefi, asosan, past va yassi togʻliklardan iborat. Old Osiyoning relyefi shimol va sharqdan janub va gʻarbga tomon nishab. Oʻlkaning gʻarbiy va janubiy chekkalarida pasttekisliklar joylashgan. Old Osiyo hududida balandligi 200 metrdan oshmaydigan pasttekisliklardan tortib, mutlaq balandligi 5 000 metrdan ortadigan baland tizmalarni uchratish mumkin. Kavkaz, Pontiy, Tavr, Zagros, Elbrus togʻlari ana shunday tizmalar sirasiga kiradi. Old Osiyoning eng baland nuqtasi Kavkaz togʻida boʻlib, balandligi 5 642 m ga yetadi.

Iqlimi. Old Osiyoning iqlimi oʻziga xos boʻlib, gʻarbida, asosan, Oʻrta dengiz iqlimi, janubi sharqida esa subtropik kontinental iqlim vujudga kelgan. Oʻlkaning shimolida oʻrtacha havo harorati qishda -15 °C ni, yozda +20 +24 °C ni, janubida esa qishda +2 +10 °C ni, yozda +32 °C ni tashkil qiladi. Yoz oylarida ba'zi joylarda havo harorati +45 +50 °C gacha yetadi.

Yillik yogʻin miqdori oʻlka shimolida 50-100 mm ni, janubida 350-500 mm ni tashkil etadi. Togʻlarda $1\,000$ mm gacha yogʻin yogʻadi.

Ichki suvlari. Kura, Karun, Xarirud, Atrek, Kashofrud, Araks daryolari Old Osiyoning eng yirik daryolaridir. Shu bilan birgalikda oʻlka hududida Urmiya, Van va boshqa kichik koʻllar bor.

Tuproqlari, oʻsimliklari va hayvonot dunyosi. Old Osiyoda, asosan, och kashtan, qoʻngʻir va och jigarrang, oʻrmon qoʻngʻir va togʻ podzol tuproqlar tarqalgan. Choʻllarda qumli choʻl tuproqlari uchraydi. Oʻlkada oʻsimliklardan dub, buk, grab, eman, yovvoyi tok, chirmoviq, xandon pista, xurmo daraxti, jiyda kabi oʻsimliklar oʻsadi. Hayvonlardan togʻ qoʻyi va echkisi, yoʻlbars, qoplon, toʻngʻiz, choʻl mushugi, jayron, chiyaboʻri, turli kemiruvchilar, ilonlar, qushlardan qizil gʻoz, oʻrdak, baliqchi qush va boshqalar yashaydi.

Atama, tayanch tushuncha va nomlar

Kichik Osiyo, Zagros, Elbrus, yovvoyi tok, choʻl mushugi, jayron.

Nazorat uchun savollar

- 1. Old Osiyoning relyefi qanday?
- 2. Oʻlkada qanday tuproqlar tarqalgan?

Amaliy topshiriqlar

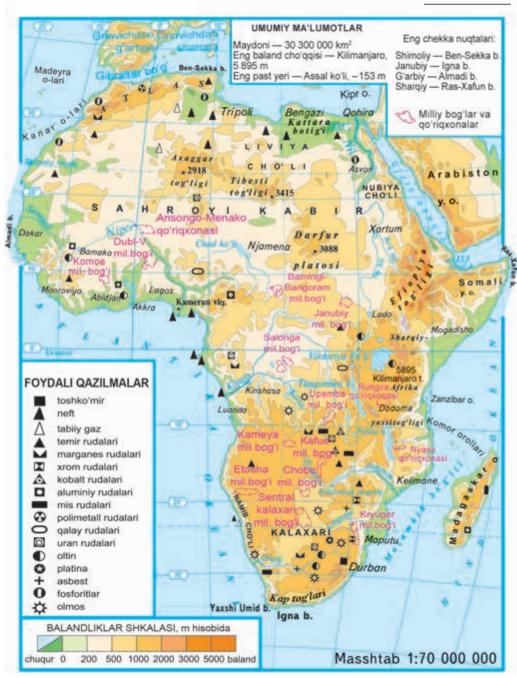
- 1. O'lkadagi asosiy relyef shakllari nomlarini yozing.
- 2. Darslik matnidan foydalanib, Old Osiyo tabiatiga qisqacha tavsif bering.

68- §. Umumlashtiruvchi takrorlash

Darslik va 6- sinf atlasidagi xaritalar asosida oʻz bilimingizni sinab koʻring va baholang. Buning uchun dastlab barcha paragraflardagi atama, tayanch tushuncha va nomlar, nazorat uchun savollarga bergan javoblaringizni eslang va yana takrorlang.

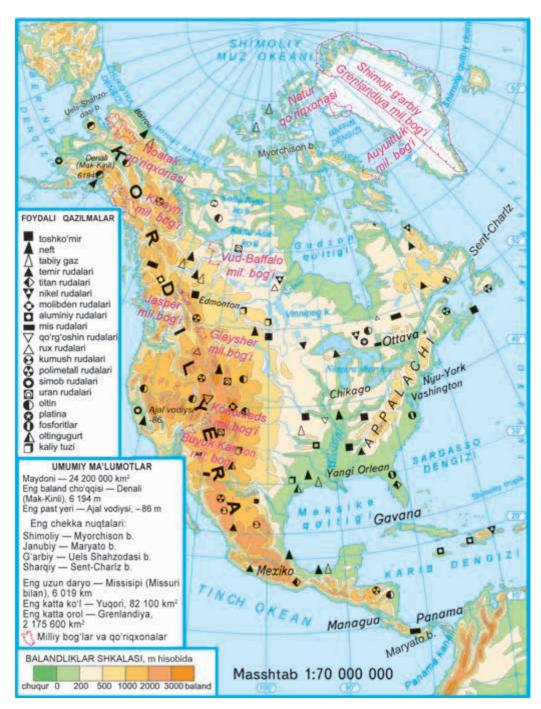
ILOVALAR

24-rasm. Afrikaning tabiiy xaritasi.

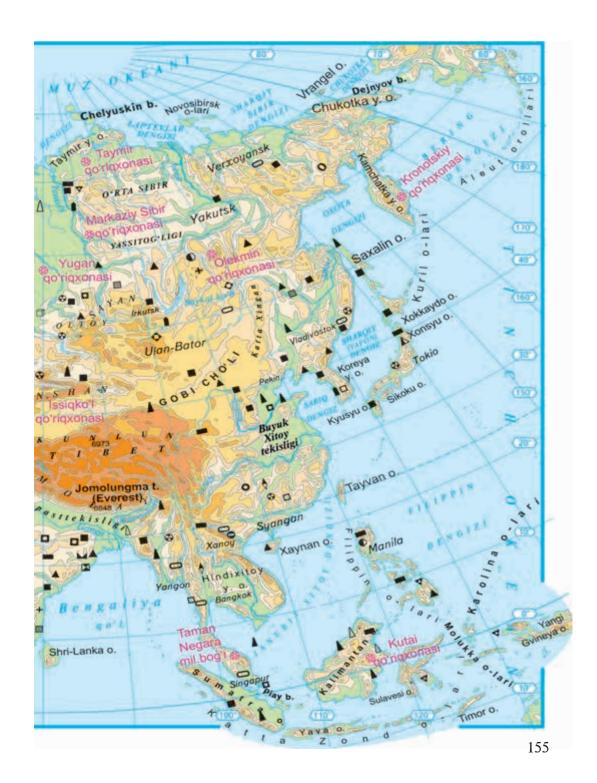

25- rasm. Janubiy Amerikaning tabiiy xaritasi.

26-rasm. Shimoliy Amerikaning tabiiy xaritasi.

MUNDARIJA

SO'ZBOSHI	3
1- §. "Materiklar va okeanlar tabiiy geografiyasi" kursida nimalar oʻrganiladi?	5
2- §. Geografik xaritalar va ularning turlari. Atlaslar, globuslar	
GEOGRAFIK QOBIQ	
3- §. Geografik qobiqning chegaralari, xususiyatlari4-5- §. Geografik qobiqning rivojlanish bosqichlari va umumiy	
qonuniyatlari	
6- §. Litosfera va Yer relyefi	
8- §. Gidrosfera, uning tarkibiy qismlari	
9–10- §. Atmosfera. Yerning iqlim mintaqalari	
11- §. Tabiat komplekslari, ularning almashinishi va zonalligi	
12- §. Yer yuzi aholisi, irqlar	
OKEANLAR TABIATI	
13- §. Dunyo okeani va uning qismlari	32
14- §. Dunyo okeani tubining geologik tuzilishi va relyefi	
15- §. Okean suvining xususiyatlari	
16- §. Dunyo okeanining atmosfera va quruqlikka ta'siri	
17- §. Okean boyliklari, ulardan foydalanish va muhofaza qilish	41
MATERIKLAR VA OKEANLAR TABIATI	
AFRIKA	
18- §. Afrika materigining geografik oʻrni va oʻrganilish tarixi	43
19- §. Geologik tuzilishi va foydali qazilmalari. Relyefi	
20- §. Materik iqlimining xususiyatlari	
21- §. Iqlim mintaqalari	
22- §. Ichki suvlari	
23- §. Ekvatorial oʻrmonlar va savannalar	

25- §.	Tabiiy geografik oʻlkalari	58
26- §.	Materik aholisi va uning tabiatga ta'siri	60
27- §.	Atlantika okeani	62
28-§.	Hind okeani	65
AVSTI	RALIYA VA OKEANIYA	
29- §.	Avstraliyaning geografik oʻrni, oʻrganilish tarixi, geologik	
	tuzilishi, foydali qazilmalari. Relyefi	67
30-§.	Iqlimi, ichki suvlari va tabiat zonalari	70
31- §.	Materik aholisi va uning tabiatga ta'siri	73
-	Takrorlash	
33- §.	Tinch okean	75
U	Okeaniya	
35- §.	Okeaniya iqlimi, tabiat zonalari va aholisi	80
ANTA	RKTIDA	
36-§.	Geografik oʻrni, oʻrganilish tarixi, geologik tuzilishi, foydali	0.1
27 6	qazilmalari. Relyefi	
3/- §.	Iqlimi va tabiat komplekslari	84
JANU!	BIY AMERIKA	
38- §.	Geografik oʻrni, oʻrganilish tarixi, geologik tuzilishi, foydali	06
20 8	qazilmalari. Relyefi	
-	Iqlimi va ichki suvlari Janubiy Amerikaning tabiat zonalari va balandlik mintaqalari	
	Tabiiy geografik oʻlkalari	
_	Janubiy Amerika aholisi	
42- g.	January Amerika anonsi	90
SHIM	OLIY AMERIKA	
43- §.	Geografik oʻrni, oʻrganilish tarixi, geologik tuzilishi, foydali qazilmalari. Relyefi	00
11 8	Shimoliy Amerika iqlimi va ichki suvlari	
	Shimoliy Amerikaning tabiat zonalari va balandlik	101
45-8.	mintaqalari	104
46-8	Shimoliy Amerikaning tabiiy geografik oʻlkalari	
	Shimoliy Amerika aholisi	
_	Shimoliy Muz okeani	
ιο 3.	Similory Widz Okcain	10)

YEVROSIYO

49- §.	Yevrosiyoning geografik oʻrni, oʻrganilish tarixi	113
50- §.	Geologik tuzilishi va foydali qazilmalari. Relyefi	115
	Yevrosiyo iqlimi	
52- §.	Sovuq va moʻtadil iqlim mintaqalari	120
_	Issiq iqlim mintaqalari	
54- §.	Ichki suvlari	123
55- §.	Sovuq va moʻtadil iqlim mintaqalaridagi tabiat	
Ü	zonalari	125
56- §.	Issiq iqlim mintaqalaridagi tabiat zonalari	128
_	Balandlik mintaqalari	
	Yevrosiyo aholisi va siyosiy xaritasi	
59- §.	Antropogen tabiat komplekslari	134
60- §.	Yevrosiyo hududining tabiiy geografik oʻlkalarga	
	boʻlinishi	136
61- §.	O'rta Yevropa	138
62- §.	Sharqiy Yevropa	140
63- §.	Gʻarbiy va Sharqiy Sibir	142
64- §.	Markaziy Osiyo	144
65- §.	Sharqiy Osiyo	145
66- §.	Janubiy Osiyo	147
67- §.	Old Osiyo	149
68- §.	Umumlashtiruvchi takrorlash	150
	Ilovalar	151

Soatov A.

26.8 Geografiya (Materiklar va okeanlar tabiiy geografiyasi) S73 [Matn]: umumiy oʻrta ta'lim maktablarining 6- sinfi uchun darslik /A. Soatov, A. Abdulqosimov, M. Mirakmalov. — Qayta ishlangan va toʻldirilgan 6-nashri. — Toshkent: "Oʻqituvchi", 2017. — 160 bet.

ISBN 978-9943-22-055-3

UO'K: 91(075.3) KBK 26.8(ya72)

ABDURASUL SOATOV, ALI ABDULQOSIMOV, MIRALI MIRAKMALOV

GEOGRAFIYA

(Materiklar va okeanlar tabiiy geografiyasi)

Umumiy oʻrta ta'lim maktablarining 6- sinfi uchun darslik

Qayta ishlangan va toʻldirilgan oltinchi nashri

"Oʻqituvchi" nashriyot-matbaa ijodiy uyi Toshkent — 2017

Maxsus muharrir: **E. Nazaraliyeva** — RTM Tabiiy va aniq fanlar boʻlimi geografiya fani bosh metodisti

Muharrirlar: *T. Mirzayev, N. Ergashev*Badiiy muharrirlar: *Sh. Odilov, B. Ibragimov*Texnik muharrir *S. Nabiyeva*Kompyuterda sahifalovchi *M. Salimova*Musahhih *M. Mirsolihov*

Nashriyot litsenziyasi AI №291. 04.11.2016. Original-maketdan bosishga ruxsat etildi 05.05.2017. Bichimi 70×90¹/₁6. Kegli 11, 12 shponli. Tayms TAD garniturasi. Ofset bosma usulida bosildi. Ofset qogʻozi. Bosma t. 10,0. Shartli b. t. 11,70. Hisob-nashriyot t. 8,52. Adadi: 474 300 nusxa. Buyurtma №

Oʻzbekiston Matbuot va axborot agentligining "Oʻqituvchi" nashriyot-matbaa ijodiy uyi. Toshkent — 206. Yunusobod tumani, Yangishahar koʻchasi, 1- uy. Shartnoma № 20—17.

Ijaraga berilgan darslik holatini ko'rsatuvchi jadval

T/r	Oʻquvchining ism-sharifi	Oʻquv yili	Darslikning olingandagi holati	Darslikning topshirilgan- dagi holati	Sinf rahbari- ning imzosi
1.					
2.					
3.					
4					
5.					
6.					

Darslik ijaraga berilib va oʻquv yili yakunida qaytarib olinganda yuqoridagi jadval sinf rahbari tomonidan quyidagi baholash mezonlariga asosan toʻldiriladi:

Yangi	Darslikning birinchi marotaba foydalanishga berilgandagi holati.
Yaxshi	Muqova butun, darslikning asosiy qismidan ajralmagan. Barcha varaqlari mavjud, yirtilmagan, koʻchmagan, betlarida yozuv va chiziqlar yoʻq.
Qoniqarli	Muqova ezilgan, birmuncha chizilib, chetlari yedirilgan, darslikning asosiy qismidan ajralish holati bor, foydalanuvchi tomonidan qoniqarli ta'mirlangan. Koʻchgan varaqlari qayta ta'mirlangan, ayrim betlariga chizilgan.
Qoniqar- siz	Muqovaga chizilgan, yirtilgan, asosiy qismidan ajralgan yoki butunlay yoʻq, qoniqarsiz ta'mirlangan. Betlari yirtilgan, varaqlari yetishmaydi, chizib, boʻyab tashlangan, darslikni tiklab boʻlmaydi.